

د پاک نبی ﷺ پاک سیرت

الحمد لله رب العالمين
محمد رسول الله

سیرت نبی اور رسل مختارین

سیرت

محمد رسول الله ﷺ

تصنیف

Ketabton.com

دللات احمد علی مردانی

مکتبہ عمر فاروق قصہ خوانی بازار پشاور

سیرتِ محمد رسول اللہ ﷺ

بسم الله الرحمن الرحيم

دپاک نبی ﷺ پاک سیرت

سیرت

محمد رسول الله

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

تألیف

مولانا احمد علی مردانی

(فاضل جامعہ العلوم الاسلامیہ علامہ محمد یوسف بنوری تاؤن کراچی)

خورہ بانیہ یونیورسٹی روڈ مردان

ناشر

مکتبہ عمر فاروق

قصہ خوانی بازار پشاور

سیرتِ محمد رسول اللہ ﷺ	» د کتاب نوم 》
128	» صفحات 》
مولانا احمد علی مردانی	» تالیف 》
النور کتب خانہ اینڈ کمپوزنگ	» کتابت 》
سینکر کامران مارکیٹ نیواڈہ	
مردان 0312-9818511	
الجنت پرنٹر	» پیشہ 》
مترجم 2018ء	» دچھاپ کال 》
200 روپیہ	» بیعہ 》
جناب ماسٹر محمد نثار صبیب	» د ملاویدلو درک 》
جناب ماسٹر ارشد علی صبیب	
النور کتب خانہ اینڈ کاپی محل	
کامران مارکیٹ نیواڈہ مردان	
0312-9818511 /	
0321-9818511	

د میلاویدلو درکونه

- مکتبہ مجدد الف ثانی کامران مارکیٹ نیواڈہ مردان ★
- اسلامی کتب خانہ کامران مارکیٹ نیواڈہ مردان ★
- مکتبہ المدینہ بخشالی روڈ مردان ★
- (عبدالناصر) یونیورسٹی روڈ خورہ باندہ مردان ★
- حافظ محمد ابرار صبیب مدرس مسجد ابو بکرؓ امین آباد مردان ★
- حافظ شہسوار امین آباد یونیورسٹی روڈ مردان ★
- دارالعلوم اصحاب صفتہ رنگ روڈ مردان ★
- د مردان په ہرہ غتہ کتب خانہ کبی ملاویدے شی ★

بسم الله الرحمن الرحيم

فهرست مضمون

صفحة	مضمون	نمبر شمار
٩	پاک نسب	١
٩	د حضور ﷺ د ولادت بیان	٢
١٠	د ولادت د کمال اهم واقعات	٣
١٠	د حضور ﷺ د والد محترم د وفات واقعه	٤
١٠	نوم او عقیقه	٥
١١	در رضاعت زمانه	٦
١٣	د حضور ﷺ اولنی خبرے	٧
١٣	د حضور ﷺ د موربی بی د وفات واقعه	٨
١٣	د عبداللطیب انتقال	٩
١٥	د ابو طالب په کور کبني	١٠
١٥	د یهودیانو د عالم رشتیا خبره	١١
١٦	حرب الفجار کبني شرکت	١٢
١٦	حلف الفضول	١٣
١٧	د حضور ﷺ اخلاق	١٤
١٧	شام ته دویاره سفر	١٥
١٨	د حضرت خدیجی سره نکاح	١٦
١٩	د حضرت خدیجی سره ژوند	١٧
٢٠	حضرت زینب بنت رسول الله ﷺ	١٨

سیرت محمد رسول الله ﷺ

٤

صفحة	مضمون	نمبرشار
٢١	حضرت رقية بنت رسول الله ﷺ	١٩
٢٢	حضرت ام كلثوم بنت رسول الله ﷺ	٢٠
٢٢	حضرت فاطمة بنت رسول الله ﷺ	٢١
٢٣	حضرت سودة زوجة النبي ﷺ	٢٢
٢٣	حضرت عائشة زوجة النبي ﷺ	٢٣
٢٥	حضرت حفصة زوجة النبي ﷺ	٢٣
٢٦	حضرت زينب بنت خزيمة زوجة النبي ﷺ	٢٥
٢٦	حضرت ام حبيبة زوجة النبي ﷺ	٢٦
٢٧	حضرت ام سلمة زوجة النبي ﷺ	٢٧
٢٧	حضرت زينب بنت جحش زوجة النبي ﷺ	٢٨
٢٨	حضرت صفية زوجة النبي ﷺ	٢٩
٢٩	حضرت جويرية زوجة النبي ﷺ	٣٠
٣٠	حضرت ميمونة زوجة النبي ﷺ	٣١
٣٠	د حضور ﷺ ترونه او تروياني	٣٢
٣١	تعمير د كعبي شريفى	٣٢
٣٢	دوھي ابتداء	٣٣
٣٣	داسلام تبلیغ	٣٤
٣٥	دائل عرب مخالفت او دېمنى	٣٦
٣٦	د کافرانو کوشېشونه	٣٧
٣٧	د مىكى د کافرانو د مسلمانانو سره سلوك	٣٨

صفحة	مضمون	نمبر شمار
۳۸	د حضور ﷺ یوه معجزه	۳۹
۳۹	جشی ته د هجرت اجازت	۴۰
۴۱	د قریشو ناجائزه مطالبه او معاهده	۴۱
۴۲	جشی ته دویم هجرت	۴۲
۴۲	د قید او مصیبت نه نیجات	۴۳
۴۳	دغم کال	۴۴
۴۴	طائف ته سفر	۴۵
۴۵	د معراج واقعه	۴۶
۴۸	د قریشو تپوسونه او د هفی جوابونه	۴۷
۴۹	د اسلام نور په مدینه کښی	۴۸
۵۳	مدیني منوري ته د هجرت ابتدا	۴۹
۵۳	د کافرانو سازش او منصوبه	۵۰
۵۶	په غار ثور کښی دمه	۵۱
۵۷	د سلو او بناو انعام او د سراقه قصه	۵۲
۵۹	د حضور ﷺ یوه معجزه	۵۳
۵۹	په قبا کلی کښی ناسته او دمه	۵۴
۶۰	د حضرت علیؑ هجرت	۵۵
۶۰	مدیني ته داخله	۵۶
۶۱	د مسجد نبوی تعمیر	۵۷
۶۱	د جهاد حکم او سریه حمزه	۵۸

صفحة	مضمون	نمبرشار
٦٢	په غزواتو او سريو باندي سر سري نظر	٥٩
٦٣	سرية عبیدة او دقبلی بدليدلو حکم	٦٠
٦٥	سریه عبدالله بن جحش*	٦١
٦٦	غزوہ بدر	٦٢
٧١	غزوہ غطفان	٦٣
٧٢	د حضرت حفصہ او زینب سره نکاح	٦٤
٧٢	غزوہ احد	٦٥
٨٠	دیهودیانو مخالفت	٦٦
٨٢	بنو قینقاع سره جنگ	٦٧
٨٣	داویا (٧٠) قاریانو واقعه	٦٨
٨٣	درجع مقام شهیدان	٦٩
٨٥	د بنو نضیر قبیلی سازش	٧٠
٨٧	د خندق یا د احزاب جہگڑہ (غزوہ خندق)	٧١
٩١	د بنو قریظہ د عهد شکنی انجام	٧٢
٩٢	د حدیبیی راضی نامہ	٧٣
١٠٠	د شاهانو په نومونو خطونه	٧٣
١٠١	غزوہ خیبر	٧٥
١٠٣	د فدک فتح کیدل	٧٦
١٠٣	د حضرت صفیہ سره نکاح	٧٧
١٠٥	قضا شوی عمرہ	٧٨

سیرتِ محمد رسول اللہ ﷺ

7

صفحة	مضمون	نمبر شمار
۱۰۶	بنو سليم ته د اسلام دعوت و رکول	۷۹
۱۰۶	سریه غالب بن عبد الله	۸۰
۱۰۷	د موتہ جنگ	۸۱
۱۰۹	په مکه مکرمه د مسلمانانو قبضه	۸۲
۱۱۳	د حاطب بن ابی بلتعه خط	۸۳
۱۲۲	سریه خالد بن ولید	۸۴
۱۲۳	سریه عمرو ابن العاص	۸۵
۱۲۳	سریه سعد بن زید	۸۶
۱۲۳	غزوہ حنین	۸۷
۱۲۵	غزوہ طائف	۸۸
۱۲۹	دزکوہ درا جمع کولو د فریضی اغاز	۸۹
۱۳۰	غزوہ تبوك	۹۰
۱۳۲	د مسجد ضرار معاملہ	۹۱
۱۳۳	د متخلقینو (د ورستو پاتی کیدونکو) معاملہ	۹۲
۱۳۳	مختلف و فدونه (جرگے)	۹۳
۱۳۴	اولني حج	۹۴
۱۳۵	د حضور ﷺ د حج د پاره سفر	۹۵
۱۳۷	د حضور ﷺ د آخرت سفر	۹۶

بسم الله الرحمن الرحيم

د حضور ﷺ د سیرت مبارک سره تعلق ساتل په هر مسلمان باندي لازم او ضروري دي . د سیرت محمد رسول الله ﷺ نه بغیر انسان د کامیابی زوند نه شي تیرولي . سیرت مصطفی ﷺ دنیا او د آخرت د کامیابی د پاره دیو بنیاد حیثیت لري . سیرت مصطفی ﷺ کبی د حضور ﷺ تبول اقوال و افعال داخل دي . د حضرت محمد رسول الله ﷺ هر عمل او هربو قول ته سیرت مصطفی ﷺ وئیلے شي . سیرت محمدی ﷺ باندي په هره ژیه کبی گن او بی شمیره کتابونه لیکلی شوي دي . پښتو ژیه کبی هم په دې موضوع پېر لیک پروت دی . د هربو تحریر جدا انداز دی . هربو تحریر کبی جدا حسن پروت دی . هربو مؤلف په چېل سوچ او فکر سره په بشکلی انداز سره د حضور ﷺ د سیرت د خورولو او مونږ ته درار سولو کوشش کړي دی . او په دې کوشش کبی دن وخت پوري د هرې زمانې عالمانو څله حصه اچولی ده . ما هم د ثواب او مولی کريم د رضا او رسول الله ﷺ د شفاعت د حصول د پاره په دې موضوع قلم او چت کړي دی . زما کتاب په حقیقت کبی د دېرو مستندو کتابونو خلاصه او نچور دی . او دا یو امتیاز زما کتاب د نور کتابونونه جدا کوي . مولی کريم دی زهادا وړو کې شان کوشش په چېل دریار کبی قبول او منظور کړي او زما او زما د مریلار ، استاذانو ، څل خپلوا نو او ملګرود پاره دی ئې د آخرت ذخیره او ګرځوي . وما توفيقی الا بالله العلي العظيم

احمد على مردانی

يونیورستی روډ خوره باندې مردان 0312- 9818511

بسم الله الرحمن الرحيم

پاک نسب

دا خبره لکه دنمر په شان رنا او واضحه ده چې زمونږد خوره
نبی ﷺ نسب د دنيا په ټولو نسبونو کښي اعلی او اوچت ده
اوله هر قسمه عييونو نه پاک ده (۱) . ددغې خبری
اقرار د حضور ﷺ د بمناواد مکي کافرانوهم کړئ ده .
د حضور ﷺ نسب د والد محترم له طرفه داده .

سیدنا محمد بن عبد الله بن عبد المطلب بن هاشم بن عبد
مناف بن قصى بن كلاب بن مرہ بن كعب بن لوی بن غالب
بن فهر بن مالک بن نضر بن کنانہ بن خزیمه بن مدرکه
بن الیاس بن مضر بن نزار بن معبد بن عدنان
د مور له طرفه نسب نامه ئې دا ده (۲)

سیدنا محمد بن امنه بنت وهب بن عبد مناف بن زهره بن كلاب .
د حضور ﷺ په دوارو نسبوونو کښي په کلاب سره
نسب نامه یوه شی . (۳)

د حضور ﷺ د ولادت بیان

د حضور ﷺ ولادت مبارک د نمر ختلونه مخکښي او د
سحر راختلونه وروستو شوي ده مؤرخيين په دي خبره متفق
دي چې د ولادت ورڅ د ګل وه او اسلامي میاشت د ریع الاول
وه . په تاریخ د ولادت کښي اختلاف ده مشهور قول د
دولسم تاریخ ده (۴) . مؤرخيينو ، محدثينو اتهم تاریخ له

ترجیح و رکرے ده . (5) بعضی خلقو نهم تاریخ
ذکر کرے دے .

د ولادت د کال اهم واقعات

په دغه کال د اصحاب فیل مشهوره واقعه را پیښه شوی وہ
چي د کومي واقعي تفصيلي ذکر د سورت فیل په تفسironو
کبni راغلے دے . هم په دغه کال د کسرنی د محل نه په
زلزلی سره خلوارلس کانی را غر خیدلی وو . او هغه اور چي د
زر کالونه د فارس سلطنت کبni په بو عبادت خانه کبni
بلیدلو يك دم مرشولو په بحیره ساوه (د فارس
(موجوده ايران) یو دریاب) کبni او به وچي شولے . (6)

د حضور د والد محترم د وفات واقعه

حضور مبارک ﷺ لادغی دنیا ته تشریف نه ووراورے .
په دغی زمانه کبni د حضور ﷺ نیکه عبدالملکب مدینی
منوری ته عبدالله (د حضور ﷺ والد محترم) لره د کھجورو
راورلو د پاره ولیرلو . اتفاقاً په خه وجہ په دغه سفر کبni د
حضور ﷺ والد محترم د وفات واقعه را پیښه شو . او
حضور ﷺ دغی فانی دنیا ته د راتلو نه مخکبni یتم شو
(7) د والد محترم د وفات نه پنځه شپږ میاشتی وروستو

حضور مبارک ﷺ دغی دنیا ته تشریف راورلو

نوم او عقیقه

د ولادت په شپږ مه ورڅ عبدالمطلب د حضور ﷺ د پاره محمد
ﷺ نوم خوبن کړلو . قريشو د عبدالمطلب نه تپوس وکړئ اے

ابوالحارث! (د عبدالمطلب کنیت) تا داسی نوم ولی خوبی
کړلوا چې ستاپه خاندان او مشرانو کښی د چا نشته؟
عبدالمطلب ووئیل ما د انوم په دی وجه حضور ﷺ لره اینې
دے چې ټول مخلوق د دوی صفت بیان کړی. (8) هم په دغه
ورڅ عبدالمطلب د حضور ﷺ عقیقه وکړه. (9)

درضاعت زمانه

اول حضور ﷺ مبارک له خپلی موربی بی پې ورکړه. بیا خە
ورخیه ئې د بی بی ثوبې سره تیرے کړے. (ثوبې د ابولھب
وېندځه وه) له هفوی نه وروستو حضرت حلیمي بی بی سره
پاتے شو. (10) د عربیو عامه طریقہ دا وه چې ماشومان به ئې
د بدن دودی او د بنة صحت د پاره مختلفو کلوته لېږد. په دغه
سلسله کښی د حضور ﷺ دا لاندیني واقعه مورخینو نقل کړے
ده. حضرت حلیمي بی بی بیان دے چې زه (له طائف نه) د
بنی سعد زنانو سره مکی مکرمی ته په دی نیت راغلم چې د
خان سره یو ماشوم د پیو او تریت په غرض بوڅم. (چې د
هغې په ذریعه زموږ د کور فقر و فاقه او تنگدستیا ختمه شی
(دا زمانه د تنگدستیا او غربت زمانه وه. فقر و فاقه عام وه. زما
سره په غیره کښی زما یو ماشوم زوئی هم وه. د تنگدستا او د
غربت د لاسه خواراکونه کم وو په دغې و جي د هغه د پیو
خوارک هم نه پوره کیده. د هغه د لورې او زرا د لاسه به مونږه
شپې شو ګیره کولیے. مونږه یوه اوښه ساتليے وه. د هغې د
کمزورتیا په وجہ د هغې وجود کښی پېچی نه وه. ډیره په ګرانه
به مونږه وخت تیرو لو. ډیره ګرانه مونږه د نورو خلقو سره

یو خائے مکی مکرمی ته دغه سفر ترسه کړه . هر یو ی زنانه د مالدارو کورنو ته زور کولو د حضور ﷺ د یتیم والی په وجه زنانه د حضور ﷺ کورته نه ورتلی . خکه چې حضرت امنی بی بی نه ئی د زیاتو پیسو او د انعام او اکرام اميد نه وو . زمونږ هر یو ی زنانه د مالدارو کورنو نه ماشومان څان سره واگستل . د حضور ﷺ نه علاوه بل څوک پاتی نه شو . د حضرت حلیمي بی بی بیان دے چې ما خپل خاوند ته وئیل ماته څان په دی بدی بسکاری چې له مکی مکرمی نه (خپل کلی ته) خالی جولی لاره شم . د خالی تللو نه غوره او بهتره خبره دا ده . چې مونږ د څان سره حضرت محمد رسول الله ﷺ بو څو . خاوند راله اجازت را کړه . بی بی حیلمه فرمائی : حضرت امنی بی بی مونږ ته حضور ﷺ حواله کړه . بیا مونږ ولیدل چې د حضور ﷺ په برکت سره زمونږ د سورلي رفتار تیز شو . او هفه اوښه چې د لشلو قابله نه وه د پیو تری مونږ خله اميد نه ساتلو هغې په ډير زيات مقدار سره مونږ د لره پی را کول شورو کړه . بیا چې هر کله مونږ کورته وور سیدلو نو د حضور ﷺ په برکت زمونږ د کورنه غربی لاره . د برکتونو نزول شورو شو . (11) حضور ﷺ د حضرت حلیمي بی بی سره په کور کښي دوه کاله تیر کړل . بیائی خپلی مور ته د حواله کولو په نیت حضور ﷺ راوستلو د غه وخت په مکه مکرمه کښي د طاعون بیماری بشوره وه . له دی وجي حضور ﷺ حضرت حلیمي بی بی دوباره د څان سره د مور په اجازت سره بو تللو . په دغه زمانه کښي د حضور ﷺ د شق

صدر واقعه را پینه شوه . حضور ﷺ چی کله د حضرت حلیمی بی بی سره په کور کبی دیره وو . دغه زمانه کبی حضور ﷺ به د خپل د پیو شریک ورور سره بھرتلو . یوه ورخ حضور ﷺ د خپل ورور سره بھرتليے وہ . دغه د پیو ورور شریک (عبدالله) په مندہ مندہ یریدلیے (د حضور ﷺ د پیو شریک ورور) کور ته راغے او خپل والد محترم ته گویا شو . زما قریشی ورور دوہ کسانو چی ئی سپینی جامی اغستی وے سملولو . بیائی ورلہ سینه سیرے کرہ . ما هفه هم داسی حالت کبی پرینے دے او تاله را غلے یم . د عبد الله والد محترم او عبد الله په مندہ مندہ په ویره حضور ﷺ لره خنگل ته لارل . دوی د حضور ﷺ نه د دغی واقعی په بارہ تپوس وکرہ . حضور ﷺ او فرمائیل : دوہ تنه سپینی جامو والا مالرہ خواله را غلل او زما سینه ئی سیرے کرہ . بیائی ترینه خڑ لرے کرل خو هفه خڑ وود هفی ماته پته نشته . د دغی واقعی نه حضرت حلیمی بی بی سره د دوی د ڈوند فکر شو . مجبوراً ئی خپلی مورلہ راوستلو (12) او د حضور ﷺ والدی ته ئی مخکبی تیرشوی حالات بیان کرل .

د حضور ﷺ اولنی خبری

حضرت حلیمهؓ فرمائی چی کوم وخت د حضور ﷺ د پیو زمانه ختمه شوه دغه وخت د حضور ﷺ په ڑیہ باندی دا الفاظ وو .

الله اکبر کبیرا والحمد لله حمد اکثرا

وسبحان الله بكرة واصيلا . (13)

د حضور ﷺ د موربی بی دوفات واقعه

حضور ﷺ ولادت په شپرم کال حضور مبارک ﷺ خپلی
مور سره د خڑه غرض د پاره مدیني منوري ته تشريف يورلو.
حضور ﷺ خپلی مور سره په مدینه منوره کبني یوه
میاشت تیره کرہ . بیا حضور ﷺ خپلی مور سره د مدیني
منوري نه راویس شولو او ابواء نومی څائے ته چې
راور سیدل . نو په خڑه وجه د حضرت امنه بی بی انتقال وشو.
عزیزانو هم هلتہ کبني ئی زمکی ته وسپارله . د حضرت
امنه بی بی د تدفین نه پس حضور ﷺ دام ایمن سره مکی
مکرمی ته تشریف راولو . ام ایمن د حضور ﷺ سره په دغی
سفر کبني ملگری وہ . (ام ایمن د حضور ﷺ و ننځه وہ) (14)
(دغی واقعی سره حضور ﷺ په دیر لپو عمر کبني د
مور پلار د سرد سیوری نه محرومہ شو .

د عبدالطلب انتقال

ام ایمن چې کله مکرمی ته راغله نو حضور ﷺ ئی
خپل نیکه عبدالطلب ته حواله کرہ . عبدالطلب به د
حضور ﷺ دیر خیال ساتلو . هر څائے ته به چې تللو نو
حضور ﷺ به ئی دخان نه نئه جدا کولو .
حضور ﷺ عبدالطلب سره دوہ کاله تیر کرہ . کوم وخت
چې د حضور ﷺ عمر مبارک اته (۸) کاله شو نو
عبدالطلب هم د نبی علیه السلام نه جدا شو او ددی جهان نه
بل جهان (آخرت) ته پرده او کرہ (۱۵) دام ایمن بیان دے چې

کوم وخت عبدالملکب وفات شو او د هغه جنازه او چته شوه .
نو ما ولیدل چي حضور ﷺ په جنازه پسي وروستوروان دے
اوڑاري . (16)

د ابو طالب په کور کبني

د مورپلار او د نیکه د انتقال نه وروستو حضور ﷺ خپل
سکه ترہ ابو طالب سره پاتی کيدل شورو کړه . کله چي د
حضور ﷺ عمر مبارک دولس کاله او دوه میاشتی شولو . دغه
وخت ابو طالب د تجارت په غرض شام د تللو اراده وکړه نو
حضرور ﷺ هم په سفر کبني د خان سره ملګري کړه . په
دغه سفر کبني په لاره تیماء نومې خائے کبني یوه
عجیبه واقعه را پینه شوه .

د یهودیانو د عالم ربستیا خبره

کوم وخت چي حضور ﷺ ابو طالب سره په تیماء نومې
خائے کبني دمه کوله اتفاقاً د یهودیانو یو لوئی عالم چي په
بحیرا راهب باندی یادیدلو دغی مقام سره خواهه تیریدلو .
هغه چي حضور ﷺ ولیدلو . نو د ابو طالب نهئی تپوس وکړه
چي دا هلك خوک دے ؟ ابو طالب ورته ووئیل چي دازما
وراره دے . بحیرا ابو طالب ته ووے که چرتہ ته ددوی (محمد
ﷺ) خیر خوائي او د دوی سره بنه کول غوارې نو دوی شام
ته مه بوخه . که چرتہ دوی تاسو د خان سره بوتلل . نو د شام
یهودیان به دوی قتل (شهید) کړي . دوی ته به الله تعالیٰ په
راروان وخت کبني نبوت ورکوي . دا هغه نبی ﷺ دے چي د

یهودیانو دین به منسوخ کوي . دغه تولی خبری او دوی تول
اوصاف ما په خپل اسمانی کتاب کښی لیدلی دی . (بحیراد
تورات عالم وه ددوه دغه بیان در حقیقت د تورات ترجمانی وه .
(17) ابوطالب چې د هغه راهب خبره واوریدله نو
حضرور ﷺ ئی مکمی مکرمی ته واپس راولیپلو .

حرب الفجار کښی شرکت

د عربو قبیلی به په وړه وړه خبره جنګ ته تیاریدلی او بیا به
هغه جنګ تریپروخته پوري جاري وو . په دغه جنگونو کښی
مشهور جنګ د حرب الفجار په نوم یادیږي . حرب په عربی
ژبه کښی جنګ ته وئیلے شي . فجار د فجور نه جور شوی
ټکی دے . دغه جنګ په هغه میاشتو کښی شوی وو چې په
کومو میاشتو کښی قتال (جنګ کول) ګناه ، منع او حرام وه .
په دغی عظیم جنګ کښی حضرور ﷺ د خپلو ترونو سره د
هفوی په زوروړه مطالبه شریک شوی وو . حضرور ﷺ په
دغی موقع هم د قتال نه خان لري ساتلی وه . دغه وخت د
حضرور ﷺ عمر شریف خوارلس یا پنځلس کاله وه . د محمد
بن اسحاق قول دے چې دغه وخت د حضرور ﷺ
عمر مبارک شل کاله وه . (18)

حلف الفضول

د عربیانو فطرت په لړه لړه خبره د یوبل سره جنگونه کول وو
. بیاد هغه جنگونو اثر به تریپروخته پوري نه ختمیدلو . د
حرب (جنګ) فجار نه پس د عربو بعضی مشران د عبدالله

بن جدعان په کور کبی راجمع شو چې د حلف الفضول په طریقه بیا یو عهد وکړو . چې د آخر وخته پوري به د مظلوم مدد کړو . هغه که هری یوی قبیلی سره تعلق لري . په دغی عهد کبی حضور ﷺ هم شریک شوی وه . (19) حضور ﷺ دغی عهد متعلق فرمائی که چرته ماته د دغی عهد په بدله کبی سره اوښان (په اوښانو کبی اعلیٰ ترین قسم) ملاویدے نو ما به نه وو خوبن کړي . او که د اسلام په زمانه کبی ما خوک داسی عهد ته راوویلی نوزه به خامخا ورلہ ور خمہ .

د حضور ﷺ اخلاق

داود بن الحصین نقل کړی دی . فرمائی . د عامو خلقو وينا ده . حضور ﷺ په داسی شان او کیفیت سره خوانی ورسیدلو چې په خپلی قبیلی کبی د تولونه زیات بنه اخلاقو والا ، د گاونډیانو نه خان خبر ساتلو والا ، پیر زیات حلم (برداشت) والا ، ریښتونی ، امانت داره وه . د هرقسمه جګھرو ، کنڅلوا او بدرو خبرونه لري وه . په دی وجه ورته د خپلی قبیلی تولو خلقو د امین لقب ور کړه . (20) او بیا په دغی لقب سره په پوره عرب او بیا په پوره دنیا کبی یاد شولو . حضور ﷺ د امین په لقب د عربو په کو خڅه کو خڅه کبی یاد دیدلو . په دغی وخت کبی دا خبر د حضرت خدیجې " کور ته لاړلو .

شام ته دوباره سفر

حضرت خدیجہ د مکی مکرمی یوه ډیره مالداره پاک دامنه

معززه بخشه وہ۔ دپاک دامنی په وجہ په طاهرہ (معنی پاک دامنہ) یادیدله، هغی ته چی د حضور ﷺ د او صافو پته ولگیدله، نو هغی پاک دامنی زنانہ حضور ﷺ ته د خپل غلام په ذریعہ دا پیغام واستولو چې که چری تاسوزما تجارتی مال شام ته یوسے نوزہ به تاسوله د نورو خلقونه زیاته گتبه (نفع) د تجارتی مال په گتبه کبستی در کرم، حضور ﷺ د خدیجی خواهش ته غارہ کینسوده او د هفوی د مال تجارت سره په شپارسم ذی الحجه د مکمی مکرمی نه ملک شام ته روان شولو، دغه سفر کبستی د حضور ﷺ سره د حضرت خدیجی غلام میسره هم ملکری وہ، په لاره کبستی د میسره ملاقات د یویہودی عالم سره و شولو چې نومئی نسطورا وہ، هغه میسره ته (د تورات په رنا کبستی) ووئیل چې د انسان (حضرت محمد ﷺ) به (په راروان وخت کبستی) د اللہ پیغمبر جو پیوی . (21)

د حضرت خدیجی سره نکاح

حضرت خدیجہ ؓ دیره هوپیاره بخشہ وہ، هغی د حضور ﷺ سفر تول حالات ورقہ بن نوفل ته ووئیل، ورقہ چې د حضور ﷺ متعلق دغه خبرے واوریدلے نو حضرت خدیجی ته ئی او فرمائیل: محمد ﷺ دی امت پیغمبر دے، او ما ته بئه پته ده چې یو پیغمبر راتلونکے دے چې د چامون په انتظاریو، او هغه زمانه رانزدی ده . (22) حضرت خدیجی چې د ورقہ بن نوفل دغه خبری واوریدلے، او د حضور ﷺ ظاهري او باطنی کمالات وولیدل نو د حضور

وَلَكُمْ سَرَّهُ ئی دنکاح کولو خواهش پیدا شو. او حضور ﷺ ته ئی دیوقاصد په ذریعه دنکاح پیغام ولیبرلو . حضور ﷺ د خپل تره ابو طالب په مشوره د حضرت خدیجیؓ سره نکاح کولو ته تیار شولو . دنکاح دپاره ابو طالب او د هاشم خاندان خلق او دغه شان دَ مضر خاندان راجمع شول . دغه وخت ابو طالب دنکاح خطبه ووئیله اوشنل او بنان مهر مقرر شو (سیرت ابن هشام) حافظ ابو بشر دولابی فرمائی مهر دولس نیمي او قیی مقرر شوی وو . یو او قیه د خلوینستو در هموبرابروی . په دی حساب مهر پنځه سوه در همه مقرر شو . دنکاح په وخت د حضور ﷺ عمر مبارک پنځویشت کاله وه . او د حضرت خدیجیؓ بی بی عمر مبارک خلوینست کاله وه .

(23) (24)

د حضرت خدیجیؓ سره ژوند

حضرت خدیجیؓ بی بی د حضور ﷺ په نکاح خلیریشت کاله پاتی شوی وه . دغه زمانه خه دنبوت دَ ملاویدلو نه مخکنې ده او خه دنبوت دَ ملاویدلو نه ورسټو وه . حضور ﷺ له د حضرت خدیجیؓ نه الله تعالیٰ دوه خامن (قاسم او عبدالله چې په طاهراو طیب سره هم یادیدلو) او خلور لوریانی) حضرت زینت، حضرت رقیه، حضرت ام کلشوم، حضرت فاطمهؓ ورکړي وسے . (د حضور ﷺ دريم څوئے چې نوم ئې ابراهیم وه . د هفوی پیدائیشت د حضرت ماریه قبطیه نه شوی وه .) د حضور ﷺ تول نارینه اولاد بلوغت ته د رسیدلو نه مخکنې وفات شوی وسے . د حضور ﷺ په لوریانو کنې د

تولونه مشرہ لور حضرت زینبؓ وہ . حضرت زینبؓ پسی د
حضرت قاسمؓ پیدائش شوے ووبیا وریسی ام کلثوم ، فاطمہ
، رقیہ اوپہ آخرکنی د حضرت عبداللہ ولادت شوے دے . د
حضرت عبداللہ ولادت حضور ﷺ ته د نبوت ملاویدونہ پس
شوی دے . پہ دی وجہ عبداللہ ته طیب او طاهر هم وئیلے
شی . د حضور ﷺ طرفہ د حضرت خدیجیؓ تولو لور بانو
او خامنوتہ د صفیہ و بنخی سلمی پی ورکری وو .
(25)

د بناتِ مصطفیٰ ﷺ دژوند حالات

حضرت زینب بنت رسول اللہ ﷺ

داد حضور ﷺ مشرہ لور ده . (26) د حضرت زینبؓ نکاح د
خپلی ترور خوئی حضرت ابوالعاڑ (نوم ئی لقيط) سره
شوی وہ . هالہ د حضرت ابوالعاڑ موروہ . او د حضرت
خدیجیؓ خوروہ . د هجرت پہ ووم کال ابوالعاڑ اسلام قبول
کرے وہ . (27) د حضرت زینبؓ د حضرت ابوالعاڑ نہ یوہ
لور (نوم ئی امامہ) او یو خوے (نوم ئی علی) وہ . د علی بن
ابوالعاڑ انتقال پہ ماشوم والی کنی شوی وہ . امامہ بنت
ابوالعاڑ لرہ اللہ تعالیٰ ژوند ورکرے وہ . اولنی نکاح ئی د
حضرت علیؑ سره شوی وہ بیا د هفوی نہ پس د حضرت علیؑ
د وصیت مطابق د حضرت مفیرہؓ پہ نکاح کنی راغله . (28)
د حضرت زینبؓ بنت حضرت محمد رسول اللہ ﷺ
انتقال د هجرت پہ اتهم کال شوے وہ . حضور ﷺ ورلہ خپلو

کپرو کبئی کفن و رکرو او بیا په خپلو مبارکو لاسونو
ئی زمکی ته او سپارله.) (29)

حضرت رقیہ بنت رسول اللہ ﷺ

حضرت رقیہؓ د حضرت زینبؓ نه دری کاله پس پیدا شوی وہ
اولندي نکاح ئي عتبہ د ابو لهب خوئي سره شوي وہ .
رخصتی لا نہ وہ شوے . کوم وخت چي حضور ﷺ د خپل
نبوت اعلان وکړه . او ابو لهب دغه اعلان بد وکنه او د حضور
ﷺ په شان کبئی ئی بی ادبی وکړله . نو په جواب کبئی اللہ
تعالیٰ سورت {بَئِتُّ يَدَا أَبِي لَهَبٍ الْأَيَةُ} نازل کړه . په
دغی موقع ابو لهب خپل خوئي ته مخامن قسم و خورلو چي
تاسره ناسته پاسته خوراک سکاک تر هفه وخته پوري په ما
حرام دی تر خو چي تا د محمد ﷺ لور لره طلاق نه وي
ورکړے . عتبہ د پلار خبره او منله او حضرت رقیہؓ ته ئی
طلاق ورکړه . (30) بیا د دغی واقعی نه پس د حضرت رقیہؓ
نکاح د حضرت عثمانؓ سره او شوہ . حضرت رقیہؓ لره اللہ
تعالیٰ د حضرت عثمانؓ نه یو خوئی (عبدالله) ورکړے وہ .
هر کله چي عبد الله بن عثمانؓ شپږ کاله ته ورسیدلو . نو یو
چرګ ورلہ ستر گه زخمی کړه . هم د هفی د لاسه د هجرت په
څلورم کال په مدینه منوره کبئی وفات شو . (31) د حضرت
عبدالله د مور حضرت رقیہ بنت رسول اللہ ﷺ د وفات واقعه
د غزوہ بدر په ورڅ پیښه شوی وہ . کوم وخت چي د بدر د فتح
زیرے مدینی منوری ته راغې هفه وخت حضرت عثمانؓ د
حضرت رقیہؓ د تدفین نه فارغه شولو . د غزوہ بدر په موقع

سیرتِ محمد رسول اللہ ﷺ

حضرت رقیہؓ بیمارا وہ د حضور ﷺ په حکم حضرت عثمانؓ
د حضرت رقیہؓ د خیال ساتلو د پارہ مدینہ منورہ کبھی پاتے
شوئے وہ . په دغہ وجی د غزوہ بدر په مالِ غنیمت کبھی
د حضرت عثمانؓ برخہ هم وہ . (32)

حضرت ام کلثوم بنت رسول اللہ ﷺ

د حضرت ام کلثومؓ اولنی نکاح د ابو لہب د خوئی سرہ شوی
وہ . رخصتی لانہ وہ شوی . د حضرت رقیہؓ په شان د ابو لہب
خوی عتیبہ حضرت ام کلثومؓ ته طلاق ورکڑہ . بیا د هجرت
په دریم کال د حضرت عثمانؓ په نکاح کبھی راغله . (33)

حضرت ام کلثومؓ شپر کالہ د حضرت عثمانؓ په نکاح کبھی
وہ . بیا د هجرت په نہم کال په شعبان کبھی وفات شوہ . اسماء
بنت عمیس او صفیہ بنت عبدالمطلب ورلہ غسل ورکڑہ . بیا
حضور ﷺ ورلہ جنازہ وکڑہ . او قبر تھ حضرت علیؓ ، فضل بن
عباسؓ او اسامہ بن زیدؓ کوزہ کرڑہ . (34)

حضرت فاطمہ بنت رسول اللہ ﷺ

د حضرت فاطمہؓ ولادت حضور ﷺ تھ د نبوت ملا و یدونہ
پنځه کالہ مخکبھی شوی دے . (35) حضرت فاطمہؓ د
حضرت عائشیؓ نه پنځه کالہ مشرہ وہ . (36) د ددوی نکاح د
حضرت علیؓ سرہ د هجرت په دویم کال در جب یا در رمضان یا د
ذی قعده په میاشت کبھی شوی وہ . په مهر کبھی حضرت
فاطمیؓ تھ خلور سوہ مثقالہ سپین زر ملاو شوی وو . (37) د
نکاح نه پس رخصتی ئی د ماسخوتن د مونځ نه مخکبھی

شوی وہ . (38) د حضرت فاطمیؓ نہ د حضرت علیؑ شپر بچی وو دری خامن حضرت حسنؓ، حضرت حسینؓ، حضرت محسنؓ او دری لوریانی حضرت رقیةؓ، حضرت ام کلثومؓ او حضرت زینبؓ . (39) د حضور ﷺ د وفات نہ شپر میاشتی وروستو د دوی انتقال شوی دے . (40)

د ازواج مطهراتؓ د ژوند حالات

حضور ﷺ حضرت خدیجہؓ په ژوندون دبل چا سره نکاح نہ وہ کرے . د هجرت نہ دری کاله وراندی چی کله حضرت خدیجہؓ وفات شوہ . او د رسول اللہ ﷺ عمر مبارک یو کم پنخوس کاله شولو . نو ہیروزنانو د حضور ﷺ سره د نکاح کولو خواہش ظاهر کړلو . د غه زنانو کښی حضرت سودہ بنت زمعہ ، حضرت عائشہ ، حضرت حفصہ ، حضرت ام سلمہ ، حضرت زینب بنت خدیمہ ، حضرت زینب بنت جحش ، حضرت جوبریہ ، حضرت ام حبیبہ ، حضرت صفیہ او د حضرت میمونہ شاملی دی .

حضرت سودہ رضی اللہ عنہا

حضور ﷺ حضرت سودہؓ سره نکاح د حضرت خدیجیؓ د وفات نہ یو خو ورخی پس کرے وہ . دا هم د حضرت خدیجیؓ په شان پیرہ معززہ قدرمندہ اعلیٰ نسب والا وہ . د حضرت سودہؓ نسب په لوی بن غالب سره د حضور ﷺ د نسب سره ملاویوی . د والدی نوم ئی شموس بنت قیس دے . اولنی نکاح ئی د خپل ترہ زوئی سکران بن عمروؓ سره شوی وہ .

حضرت سودہ او حضرت سکران دوارو جبھی ته هجرت کرے وو . د جبھی نه واپسی کبھی په لاره د حضرت سکران انتقال اوشو . د حضرت سکران بن عمرو د انتقال نه پس د حضور ﷺ په نکاح کبھی را غله . د مؤرخینو په دی خبره کبھی اختلاف دے چي حضور ﷺ د حضرت عائشہ او د حضرت سودہ دوارو کبھی د چاسره اول نکاح کرے ده . زیات علماء د دی قائل دی . چي حضرت سودہ نکاح اول شوی وہ بیاد هفی نه خہ لرہ مودہ پس د حضرت عائشہ سره د حضور ﷺ نکاح شوی ده . (41) (42)

حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا

د دوی د والد محترم نوم ابوبکر صدیق دے چي د حضور ﷺ په تکلیف کبھی ئی ملگرتیا کرے ده . د موری بی نوم ئی زینب دے . حضرت عائشی د حضرت عبداللہ بن زبیر په نوم خپل کنیت ام عبداللہ اینبیے وہ . د حضرت سودہ نه پس حضور ﷺ د حضرت عائشی سره نکاح کرے وہ . دغه وخت د حضرت عائشی عمر شپر کاله وہ . (43) بیا د هجرت په کال چي دغه وخت د دوی عمر نہه (9) کاله وہ . د حضور ﷺ کور تھئی (رخصتی و شوہ) تشریف یورلو . په کوم کال چي حضور ﷺ دی دنیا نہ پرده و کرلہ . په هفہ کال د دوی عمر اتلس (18) کاله وہ . حضرت عائشہ نہه کاله د حضور ﷺ په زوجیت کبھی پاتی شوی ده . د حضور ﷺ د صحبت او ملگرتیا په دوی ڈی رزیات اثر پرینسی وہ . د هفی اثر د انتیجہ وہ چی لویو لویو اصحابو د دوی نہ احادیث

(45) (44) نقل کری دی.

حضرت حفصہ رضی اللہ عنہا

د دوی دوالد محترم نوم حضرت عمر[ؓ] دے چی د چاد ایمان
 را اول لو د پارہ رسول اللہ ﷺ خصوصی دعا غوبتی وہ د
 حضرت حفصہ[ؓ] اولنی نکاح د انیس بن حذافہ سره شوی وہ .
 انیس بن حذافہ ته په جنگ احمد کبھی شہادت ملاو شوے
 وو. (46) د دوی د شہادت نہ پس د حضرت عمر[ؓ] حضرت
 سیدنا صدیق اکبر[ؓ] سره د حضرت حفصہ نکاح کول او غبتل
 . حضرت ابوبکر[ؓ] ولہ هیخ جواب ورنکرہ . نوبیائی حضرت
 عثمان[ؓ] سره د حضرت حفصہ[ؓ] د نکاح په بارہ کبھی خبرہ وکرہ
 . هغوي ورتہ ووئیل چی سوچ به او کرم بیا به تاته ووايم . خہ
 وخت پس بیا حضرت عمر[ؓ] د حضرت عثمان[ؓ] سره خبرہ وکرہ .
 نو حضرت عثمان[ؓ] ورتہ ووئیل چی زہ داساعت وادہ کول نہ
 غوارم . حضرت عمر[ؓ] لرہ غصہ ورغلہ او حضور ﷺ ته ئی د
 دوی شکایت وکرہ . حضور ﷺ ورتہ په جواب کبھی
 او فرمائیل د حفصہ[ؓ] وادہ بہ د حضرت عثمان[ؓ] نہ غورہ انسان
 سره کپڑی او د عثمان[ؓ] وادہ بہ د حفصہ[ؓ] نہ غورہ زنانہ سره
 کپڑی . بیا ہم هفہ شان وشو خنگ چی حضور ﷺ فرمائیلی
 وو د حضرت حفصہ[ؓ] سره حضور ﷺ په خپله نکاح وکرہ او د
 حضور ﷺ خپله لور حضرت ام کلشوم[ؓ] حضرت عثمان[ؓ] ته په
 نکاح کرہ . (47) کوم ساعت چی د حضور ﷺ سره د حضرت
 حفصہ[ؓ] نکاح شوی وہ هفہ وخت د حضرت حفصہ[ؓ] عمر شل
 کالہ وہ . او د حضور ﷺ عمر مبارک پنځه پنځوس کالہ وہ .

دنکاح دا واقعه د هجرت په دريم کال پيښه شو سے وہ (48)

حضرت زينب بن خزيمه هلاله رضي الله عنها

دام المساكين په لقب سره ياديدنکي دا هفه قدرمندہ او
عزمندہ زنانہ ده چې د دوی سره اولني نکاح د طفیل بن حارث
شوي وہ . بیاد هفوی د طلاق نه وروستو حضرت عبیده په
نکاح واغسله . د حضرت عبیده د شهادت نه وروستو بیا
حضرور ﷺ په نکاح کبني راغله . د حضرت عبیده د شهادت
واقعه په غزوہ بدر کبني پيښه شوي وہ او د حضرت زينب
نکاح د حضرور ﷺ سره د غزوہ احد نه یوه میاشت مخکبني
شوي وہ . د بعضی علماء قول دا دے چې د دوی اولني نکاح د
عبدالله بن جحش سره شوي وہ . هفه عبد الله بن جحش چې
په غزوہ احد کبني شهید شو سے وہ . د هفوی د شهادت نه
وروستو حضرور ﷺ د حضرت زينب سره نکاح وکړه . د
حضرت زينب انتقال د ديرشو کالو په عمر کبني شو سے دے
او حضرور ﷺ په خپله د جنازي مونځ دا کړے دے .

(49) (50)

حضرت ام حبیبه رضي الله عنها

دام حبیبہ اصل نوم رمله وہ . ورتہ د لور د نوم په وجہ ام
حبیبه وئیلے شی . د پلار نوم ئی ابو سفیان (صخر) دے . د
عبدالله بن جحش په نکاح کبني وہ . او د هفه نه ئی یوه لور
وہ . بسخه خاوند دواره مسلمانان شول او دوارو ج بشی ته
هجرت وکړلو . عبد الله بن جحش په ج بشی کبني نصرانیت

اختیار کرہ۔ دغہ وخت حضرت ام حبیبہؓ په خپل ایمان باندی کلکہ ولارہ وہ حضور ﷺ ورته دنجاشی بادشاہ په ذریعہ یو خط ولیکلو او په هغی کبھی ئی ورتہ ورسہ دنکاح کولو ارادہ ظاہرہ کرہ۔ دام حبیبہؓ سره د حضور ﷺ په نکاح کبھی نجاشی بادشاہ د حضور ﷺ طرفہ په مهر کبھی دام حبیبہؓ ته خلور سوہ درہمہ ورکرل۔ دنکاح دا واقعہ د هجرت په شپردم کال را پیښہ شوئے وہ۔

حضرت ام سلمہ رضی اللہ عنہا

دام سلمہ نوم ہند دے۔ اول دا بوسلمہ په نکاح کبھی وہ د دوی نہ ئی شپر بچی (عمر، سلمہ، زینب، درہ، محمد بن سلمہ، ام کلثوم بنت ابی سلمہ) وو۔ بعضی مورخینو ئی صرف د خلورو بچو ذکر کرے دے۔ ابوسلمہؓ (عبداللہ بن عبد اللہ بن عبدالاسد مخزومی دام سلمہ د ترہ زوئی) په غزوہ بدر کبھی شریک شوئے وہ۔ بیا په غزوہ احد کبھی زخمی شولو اولہ دغی زخم لہ وجی وفات شو۔ (51) د ابوسلمہ د شہادت نہ پس بیا په 4 ہجری یا 3 ہجری کبھی د حضور ﷺ په نکاح کبھی راغلہ۔ مشہورہ دہ چی په ازواج مہطرات کبھی د تہولونہ وروستو د حضرت ام سلمہؓ انتقال شوی دے۔ (52) (53)

حضرت زینب بنت جحش رضی اللہ عنہا

د حضور ﷺ د ترور (امیمہ بنت عبدالمطلب) لوروہ۔ د دوی نوم برہ وو۔ یوہ ورخ حضور ﷺ ترینہ د نوم تپوس وکرہ۔ نو

دی خپل نوم برہ او بسولو . حضور ﷺ ورتہ په جواب کبھی ارشاد او فرمائیل ستانوم برہ نہ دے زینب دے د هغه وخت دوی ته زینب وئیل شورو شو . (54) د دوی اولنی نکاح د حضور ﷺ په حکم باندی د حضرت زید بن حارثہ سره شوی وہ تقریباً یو کال پوري دغه عقد برقرار وہ . د حضرت زینب او د حضرت زید په طبیعت کبھی د عدم مطابقت په وجہ د حضور ﷺ د صلاح او مشوری نه حضرت زینب له حضرت زید طلاق ورکرلو . بیا حضور ﷺ حضرت زینب سره نکاح وکرلہ . دغه وخت د حضرت زینب عمر د یوقول مطابق پنخویشت کالہ او دبل قول مطابق پنخہ دریش کالہ وہ . خلور سوہ درہمه مهر مقرر کرے شوے وو . حضور ﷺ په دغه موقع صحابہ لرہ دروتی انتظام کرے وو . د حضرت زینب د نکاح دا واقعہ د هجرت په خلورم کالہ باندی پینبھے شوے وہ . د حضور ﷺ حضرت زینب سره د نکاح کولو یوہ وجہ د حضرت زینب لرہ تسلی او دا ڈگیرنه ورکول ووبل طرف د یوباطل رسم ختموں وہ . په عربو کبھی دا دستور وو چی چا به یو تن ته ٹھوئے ووئیلو نو د هغه د زنانہ سره به ئی پس له طلاق نه هم نکاح نه شوہ کولیے . او د هغه انسان سره به ئی د سکھ ٹھوی په شان تعلق ساتلو . (دزیات تفصیل د پارہ فتح الباری ، تفسیر احزاب مطالعہ وکری) (55)

حضرت صفیہ بنت حبیبی رضی اللہ عنہا

د پلار نوم ئی حبی بن اخطب او د مور نوم ئی ضرہ وہ . (56) د استیعاب مؤلف ئی د والدی نوم برہ بن سموال ذکر کرے

دے . (57) پلارئی د بنو بضیر قبیلی مشروہ . د دوی د نسب آغاز او ابتداء حضرت هارون علیہ السلام نه شوی ده . رومبی نکاح ئی د اسلام بن مشکم قرظی سره شوی وہ . بیاد طلاق نه پس ئی د کنانه ابن ابی الحقيق سره او تپله . کنانه ابن ابی الحقيق په غزوہ خبیر مسلمانانو قتل کړه . په دغی غزوہ کښی مسلمانانو ته ډیر مال غنیمت په لاس ورغلو . په دغی مال غنیمت کښی حضرت صفیہ هم وہ . حضرت صفیہ د حضرت دحیہ کلبی په حصہ کښی راغله . حضور ﷺ ته یو صحابی وئیل چې دا خود بنو قریظہ او د بنو نضیر د سردار لورده . دا خوستا سو لائنه ده . چې ستاسو سره وي . حضور ﷺ حضرت دحیہ کلبی را وغښتو او د حضرت صفیہ په بدل کښی ئی ورلله بلله یوه وښخه ورکړه . بیائی د حضرت صفیہ سره نکاح او کړه . (58)

حضرت جویریہ بنت حارث رضی اللہ عنہا

د پلار نوم ئی حارث بن ضرار دے چې په بنی المصطلق کښی د خزاعی قبیلی مشروہ . د حضرت جویریہ اولني نکاح د خپل ترہ خوی مسافع بن صفوان سره شوی وہ . مسافع بن صفوان په غزوہ مریسیع (بنو مصطلق) کښی مسلمانانو ورژلو . حضرت جویره په جنگ کښی قیدی جوره شوہ . بیاد حضور ﷺ په نکاح کښی داخله شوہ . د حضور ﷺ سره د نکاح په وجه د حضرت جویریہ توله قبیله د قید نه خلاصه شوہ . او د صحابۃ له طرفه د دغی قبیلی هر قیدی ته آزادی ملاو شوله . (59) حضور ﷺ سره د نکاح په وخت د

حضرت جویریہ عمر شل کاله وہ . ددوی دقید نہ آزادی
قیمت (چی خلور سوہ درہ مہ وو) مہروو . ددوی نوم
بڑہ وہ . حضور ﷺ ورلہ جویریہ نوم اینسے وہ . (60) (61)

حضرت میمونہ بنت حارث رضی اللہ عنہا
حضرت میمونہ بنت حارث ثقفی در رسول اللہ ﷺ د بعثت نہ
پنخویشت کالہ مخکنی پیدا شوی وہ . نومئی بڑہ وہ . بیا
وروستو میمونہ شولو . رومبی نکاحئی مسعود بن عمر سره
شوی وہ . د هغۂ طلاق نہ وروستو د ابورهم پہ نکاح کنی
راغله ، بیاد هغۂ دوفات نہ وروستو د حضور ﷺ پہ نکاح
کنی دا خلہ شوہ . ددوی نہ وروستو حضور ﷺ دبل چاسہ
نکاح نہ د کرے . دا د حضور ﷺ اخیری زوجہ محترمہ دہ .
ددوی نہ علاوہ د حضور ﷺ سره د نوروز نانو ہم دنکاح ذکر د
تاریخ پہ کتابونو کنی شتہ . پہ هغی زنانو کنی بعضی
زنانہ داسی وے چی حضور ﷺ ورتہ دنکاح نہ پس د
رخصتی نہ مخکنی طلاق ور کرے وو . او بعضی د هفوی
نه داسی وے . چی ورسہ دنکاح وعدہ شوی وہ . ددوی سره
حضور ﷺ وخت نہ وو تیر کرے پسہ دی وجہ دلتہ
د هغۂ زنانو ذکر نہ دے راغلے . (62) (63)

د حضور ﷺ ترونه او تروریانی

د عبدالمطلب لس ٹامن وو . حارث ، زبیر ، حجل ، ضرار ،
مقوم ، ابو لهب ، عباس ، حمزہ ، ابو طالب ، عبد اللہ . پہ دوی
کنی عبد اللہ د حضور ﷺ والد محترم دے . دغہ نور تول د

حضرور ﷺ ترونه دی. حضرت عباسؓ دَّتَّولونه کشروه.
دَّحضرور ﷺ شپُر تروریانی دی. امیمه، ام حکیم، بره، عاتکه
صفیه، اروی. (64)

تعمیر د کبعی شریفی

حضرور ﷺ چی کله پنځه دیرش کاله ته وور سیدلو. د عرب
قریشو اراده وکړله چی بیت اللہ دویاره په نبئه شان سره
جور کړی. د بیت اللہ په دغه تعمیر کښی حصه اغستل
هريوسعادت ګټل. خکه هريو په دغه تعمیر کښی پوره پوره
برخه واغستله. بیا چی کله د حجر اسود په خپل خائے
باندي د کېنسودلو وخت راغي نود هريو مشردا تمناوه چی دا
سعادت هفه ته ملاو شی. خود هريو داتمناوه شوه پوره
کیدے. د نبئه سوچ نه وروستو تول مشران په دی خبره متفق
شو. چی هرڅوک اول د دغې مسجد حرم دروازې رادنه شو
د هفه په هرضي باندي به عمل کوو. هفه به زمونږ په دی
معامله کښی قاضی او منصف وي. او د هفه فیصله به تولو
ته منظوره او قبوله وي. د مولیٰ کريم له طرف نه فیصله شوي
وه. دغه وخت په دغه دروازه حضرور ﷺ رابسکاره شو. خلقو
چی حضرور ﷺ ولیدلو. نو ډیر خوشحاله شو او تولو چغی
کړي. دا خو ډیر صادقه (رینستونی) او امین (امانت داره) دے
دوی چی خلله فیصله وکړه مونږه تولو ته منظوره ده.
. حضرور ﷺ دوی لره نزدي ورغی. او یوه داسي فیصله ئې
وکړه چی تولو ته د زړه سکون او اطمینان نصیب شو. حضرور
﴿وَرَتَهُ أُفْرَمَائِلَ مَالَرَه يُو خَادِرَ رَاوِرَه﴾

خادر را اور لیے شو. هغه خادر حضور ﷺ په زمکہ بنور کر که.
 دغه وخت حضور ﷺ حجر اسود په خپلو لاسود خادر مینځ
 کښی کېښودلو. بیائی د هر یو قبیلی مشرته او فرمائیل چې د
 دی خادر طرفونه وونیسی. د هر یو قبیلی مشرد هغه خادر
 طرفونه او نیول. بیا تولو په شریکه د خادر په ذریعه حجر اسود
 خپل مقام ته یو خلو. له دی نه پس حضور ﷺ په خپله په
 خپلو لاسو مبارکو حجر اسود را چت کړلوا او په خپل مقام ئی
 کېښودلو. د حضور ﷺ په دغه بنسکلی فیصلی سره عرب
 دیوی لوئی جهگری نه بچ شو. (67) (66) (65)

د وحی ابتداء

هر کله چې د حضور ﷺ عمر مبارک خلو یېست کاله شولو او
 اللہ تعالیٰ ورته د نبوت تاج پسر کول او غښتل نو په غار حرا
 کښی ورته د جبرائیل امین په ذریعه د وحی ابتداء وشوله. دغه
 واقعه د وحی حضور ﷺ په اول خل حضرت خدیجی بی بی
 ته بیان کر که. حضرت خدیجی حضور ﷺ لره تسلی ور کر که.
 بیائی د خپل ترہ خوئی ورقہ بن نوفل خواته بو تللو. ورقہ
 ورته ووئیل چې دا د مولیٰ هغه فریبنته ده. کومه چې به
 حضرت موسیٰ لہ راتله. بیائی ورته او فرمائیل چې ارمان د
 دی خبری کوم چې زه هغه وخت بنه طاقتور او روغو سے. کله
 چې به ستاقوم قبیلہ تالرہ د خپل کورکلی نه او ویاسی.
 حضور ﷺ ترینه په تعجب سره تپوس و کر که چې د اسی کیدی
 شی؟ ورقہ ورته ووئیل چې د کومی خبری سره تاسو راتله
 کری دی د دی خبری په وجہ وړاندی پېغمبرانو سره هم دغه

کارشوی دے . ددی واقعی نه یو خورخی وروستو
ورقه وفات شولو . (68)

د اسلام تبلیغ

دا ولنی وحی نه پس حضور ﷺ د جبرئیل امین
په ذریعه بیا دا وحی راغله .

یا يهَا الْمَذْثُرُ ★ قَمْ فَانذِرْ ★ وَرِنَكْ فَكَبَرْ ★

وَثِيابَكْ فَطَهَرْ ★ وَالرِّجْزَ فَاهْجَرْ ★ (مدثر)

ددی ایاتونو په نزول سره حضور ﷺ ته د تبلیغ کولو او د
اسلامی تعلیماتو رسولو حکم وشو . په حضور ﷺ باندي
اولنی ایمان را پونکے ام المؤمنین حضرت خدیجہ وہ . بیا
دهفي نه وروستو حضرت ابوبکر صدیق ، حضرت علی او د
حضور ﷺ خاص خادم حضرت زید بن حارثہ اسلام قبول
کړه . بیا په پته باندي حضور ﷺ به د حضرت ابوبکر صدیق
سره خلق اسلام ته را بلل . د دغې تبلیغ له برکته ډير خلق
مسلمانان شول . په دغې مسلمانانو کښی حضرت عثمان بن
عفان ، حضرت زبیر ، حضرت عبد الرحمن بن عوف ،
حضرت سعد بن ابی وقاص او حضرت طلحہ په خصوصی
توګه شامل دي . په مزه مزه د اسلام اثار ، انوار او برکات
د مکی مکرمی نه بھر هم خواړه شول . (69)

په بسکارۂ تبلیغ

دری کاله خو په پته پته د اسلام تبلیغ کيدلو . خلق به پته
مسلمانیدل او په پته به ئئی په اسلامی احکاماتو عمل کولو .

مسلمانانو بھے په پتھے عبادت کولو . ددغی دری کالونه
 وروستو بیا اللہ تعالیٰ داعلانیہ تبلیغ کولو حکم را اولیبرلو .
 حضور ﷺ ته امر ووشو چی اوں خلق اعلانیہ دین اسلام ته
 راووبلے . نبی کریم ﷺ ددغی حکم پورہ کولو په وجہ د صفا
 غوندی ته تشریف یورلو او د قریشو د هری یوی قبیلی نوم
 ئی اعلانیہ په زورہ زورہ واغستلو او ورتہ ئی په دغه غوندی د
 راجمع کیدلو اواز وکرہ . قریشو چی د حضور ﷺ آواز
 واوریدلو نو په مندہ مندہ دغی غندی ته راجمع شول .
 کله چی د قریشو تبولی قبیلی راجمع شوی نو حضور ﷺ
 ترینہ په یو سوالیہ انداز تپوس وکرہ کہ چرتہ زہ تاسو ته ووایم
 چی د دبمن لبکر په تاسو باندی راتلونکے دے او زردہ چی
 تاسو باندی حملہ وکرئی . نو تاسو بھے زما خبرہ او منی ؟ تبولو په
 شریکہ په یو اواز سره ووئیل چی یقیناً مونوہ به ستاد خبری
 نه انکارونکرو (ٹکہ چی تاسو زمونب سره پاتی شوی ئی او
 تاسو په یو موقع هم دروغ نه دی وئیلی . حضور ﷺ چی
 قریشو دا خبرہ واوریدله نو قریشو ته مخاطب شولو او تبولو ته
 ئی په جمع او فرمائیل : کہ چرتہ تاسو خپل غلط او باطل
 عقائد پری نہ بسودل نو په تاسو باندی د اللہ تعالیٰ عذاب
 راشی . دا چی خڑھ (مراد دین اسلام او د دین احکام) ماتاسوله
 را پری دی دنیا کبھی یو انسان هم د خپل قوم قبیلی د پاره
 داسی اعلیٰ او قیمتی ڈالی نہ ده را پرے . ماتاسو لرہ د دنیا او د
 اخرا کامیابی را پرے ده . او ما ته خپل رب امر کرے دے چی
 زہ تاسو هغہ یو ذات ته راووبل . قریشو چی حضور ﷺ دغه

وينا او ريدله نو خفه شول او خپلو خپلو کورونو ته واپس
شو. ابو لهب چي په دغې تولگى كېنى شامل وو. او د حضور
ﷺ ترە هم وو. هفه چي دا خبره او ريدله نو په غصه شو. او
حضور ﷺ طرف ته ئى ديو كاني دو ويشتلوا اراده وکره. د
ابولھب دغه فعل په مسلمانانو پېرىد ولگىدە. د ابو لهب د دغې
فعل په جواب كېنى الله تعالى سورت ابى لهب نازل كرە. (70)

د اهل عرب مخالفت او د بنمنى

هر کله چي اهل عرب ته پته ولگىدە. چي د مکى مکرمى په
زمکه يو بشر (يعنى حضرت محمد رسول الله ﷺ) د نبوت
دعويى كىرى سے ده او د هفوی د بتانو مخالفت کوي. او د هفوی
رسم ورواج ته بد وائى. نو د اسلام د نور د ختم مولود پاره ئى
مختلف قسمه تدبیرونه شورو كرە. دا لاندىنى واقعه د هفوی
(يعنى د کافرانو او مشرکانو) د کوششىنبوه كېرى ده.
د عربى يو تولگى د جرجى په شکل ابو طالب (چي د حضور
ﷺ ترە وه) لە راغى. هفي تولگى ابو طالب ته ووئيل چي ته
خپل ورارە پوهه كە. چي دا قسمه خبرى نە كوي. خو كە
هفه د دغې قسمه خبرونه نە منع كېرى نوبىائى تە مرسته
مە كوه. خو كە چرتە هفه هم هفه شان خبرى سے كوي او تە ئى
مرسته هم نە پېرىد سے. نوبىابه مونب تول عرب ستاسو
مقابلې ته او درېرو. او دا مقابلله به تر هفه وخته پوري جاري
ساتو. تر خو چي يو تولگى ختم شوي نە وي. ابو طالب چي
دمشرکانو د تولگى دغه خبره او ريدە نورسره د حضور ﷺ
نورزيات فکر پیدا شو. په دې وجي د حضور ﷺ سره ئى په

دی باره کبھی خبره وکرہ نو حضور ﷺ ورته په جواب کبھی اوفرمائیل چي اے زما خوبه ترہ! په رب می دی قسم وی کئے چرتے دوی زما په یو لاس کبھی نمر او په بل لاس کبھی سپورپھی کیپدی او دوی اُوغواری چي زَّدَغَه درب کلمه مخلوق ته رسول پرپدم نوزَّہ به هر گز دغی خبری ته تیار نشم ترهفه وخته پوري به زما کوشش جاري وی چي درب ریستونی دین غالب شی یازما وجود ددغی کارنه قربان شی. ابوطالب چي د حضور ﷺ دخپل کار سره مینه ولیدله نوبه جواب کبھی ئی ورته ووئبل اے ورارہ! تَّهْ دخپل دین کار جاري ساته، زَّهْ به تاسره په هر خائیے کبھی ملگرتیا کووم. (71)

د کافرانو کوشیشونه

هر کله چي قریش په دی خبره پوهه شو چي بنی هاشم او بنی عبدالمطلب د حضور ﷺ مرسته نہ پرپدی. او ورخ په ورخ اسلام ترقی کوي. د اسلام نور د دنیا په طرفونو کبھی ڈیر په تیزی سره خورپری. د حضور ﷺ خبری خلق خان ته لکھ د مقناطیس په شان راکابری. نو د اسلام دنور د ختمولود پاره ئی سوچونه شورو کرہ. د حضور ﷺ پیغام په حقیقت کبھی اسلام پیغام وو. په زپونو ڈیر زراثر غور خوی. قریشو د مکی مکرمی په مختلفو لاروا او کو خو کبھی د دی مقصد د پاره خلق کینول چي د باہرنہ مکی مکرمی ته راتلونکی مسافر میلمانہ د حضور ﷺ خواله لارنسی. یو طرف ته قریشو دا تدبیر اختیار کرہ. نوبل طرف د خلقو د حضور ﷺ سره د

ملاقات شوق نور هم زیات شو. د حج په موقع به حضور ﷺ
 د بهرنه راتلونکو کسانو ته د اسلام دعوت ورکولو . په دغی
 طریقه د اسلام نور خوریدل شورو شو. او د اسلام نور
 مختلفو کلو، قبیلو ته لارو .

د مکی د کافرانو د مسلمانانو سره سلوك

د حضور ﷺ په کوشش او برکت سره د مکی مکرمی فضا هم
 د اسلام په نور سره مزه مزه ڈکیدل شورو شو. خلقو ته چي د
 اسلام د حقانیت پته ولگیده . نو ڈیرو خلقو اسلام قبول کړه .
 په دغه مسلمانانو کښی زیات تعداد د غربیانو او غلامانو وو.
 قریشو د اسلام په وجه په هغه مسلمانانو باندی ظلمونه
 شورو کړه . د اسلام په ترقی سره سره د کافرانو ظلمونه به هم
 زیاتیدل . د کافرانو دا خیال وو چې کیدے شی دغه ظلمونه
 مسلمانان د اسلام نه منع کړی او د محمد رسول اللہ ﷺ د
 رسالت انکار و کړی . د مکی مسلمانانو د کافرانو د ظلمونو
 بسته په نره مقابله و کړه . ورځے شپې تیریدے او د کافرانو
 ظلمونه زیاتیدل . آخر کافرانو دا خبره محسوسه کړه چې د
 اسلام درنها ختمولود پاره زور او طاقت نه علاوه بل خټه تدبیر
 پکار دے . په دغی سلسله کښی یوه جرګه د عتبه بن ریبعه
 په مشری کښی د حضور ﷺ خواله راغله . دوی حضور ﷺ
 ته دری خبری کېښودے . که تاسو د مکی مکرمی مشری
 غواړی نو مون په درله د مکی مکرمی مشری درکړو . یا که
 تاسو په یوه درنه (مالداره عزت داره) کورني کښی واده کول
 غواړے نو مون په دغی ته هم تیار یو . یا که تاسو ڈیرو مال او

دولت غواپے نو مونږ به درله چیر مال او دولت راجع کرو .
 خو کوم کار چی تاسو کوئے هغه پربردے . حضور ﷺ ورته
 په جواب کبھی دقران کریم یو خو ایاتونه اولو ستل . عتبہ بن
 ربیعہ چی دقران کریم دغه ایاتونه واوریدل نوزرہ ئی په
 دربیدو شو . بیا خپلو ملگرو قریشو لره راغے او ورته ئی
 ووئیل محمد ﷺ چی خڑہ لولی هغه نہ شاعری ده او نه جادو
 دے . زما که منی نوزما خودارائے ده چی محمد ﷺ تاسو
 په خپل حال پربردے . که چری هغه برے او مندلو او په ټول
 عرب باندی ئی غلبہ راغله . نود محمد ﷺ برے او عزت
 زمونږ برے او عزت دے . او که محمد ﷺ غلبہ او نه موندله
 نود عربونور خلق به ئی وجود ختم کری . قریشو
 د عتبہ خبره اونٹه منلنه او په خپل ضد باندی
 برقرار پاتے شول . (72)

د حضور ﷺ د تبلیغ کولو انداز

حضور ﷺ به د اسلام تبلیغ د پاره یو یو کس له تللو او یو یو
 به ئی جدا جدا پوهولو . چا چی به خبره او منله نود هغه سره
 به ئی د خپلی مینی اظهار کولو . او چا چی به د حضور ﷺ
 خبره او نه منلنه نو چپ به ترینه پاتی شولو .

د حضور ﷺ یوہ معجزہ

د اسلام او لني ورخے شپے وے مسلمانان د کافرانو د لاسه په
 مختلف قسمه تکلیفونو کبھی گرفتار وو . کافرانو به نوي
 نوي طریقی مسلمانانو ته د تکلیف رسولو د پاره پیدا کولے .

د مشرکانو نه به د مسلمانانو سره سره به حضور ﷺ هم تکلیفونه رسیدل . د دغی تکلیفونود واقعاتو نه یوه دالاندینی واقعه هم ده .

یوه ورخ حضور ﷺ دکعبی سره خواته مونځ ته ولاړ وو . هر کله چې دقیام نه پس حضور ﷺ سجدی له لارو . نو ابو جهل د یولوئی کانې په ذریعه حضور ﷺ ته د تکلیف رسولو اراده وکړله خو چې کله حضور ﷺ ته نزدي شونو یره پري راغله او کانې ئې د لاسونه پرپوټلو . رنګ ئې د وبری د لاسه زیر او تختیدلو . بیا په منه منډه خپلو ملګرو لره راغي او هغه توله تیره شوي قصه ئې ورته تیره کړه . او ورته ئې او وئیل زما خجال او اراده وه چې حضور ﷺ ته (د دغی کانې په ذریعه) تکلیف اور سوم خو ماته یو عجیبه او بن رام خامنځ شو خلله ئې واژه کړي وه . داسي بسکاریدلو چې زما خورپلو له راروان وي . داسي او بن ما چرتنه نه وولیدلے (73)

جشي ته د هجرت اجازت

هر کله چې د مشرکانو ظلمونه په مسلمانانو باندی زیات شول . او مسلمانانو لره په دین باندی تلل گران شود حضور ﷺ په حکم باندی مسلمانانو د مکی نه جشي ته هجرت وکړلو . دغه د مسلمانانو جشي ته وړومبی هجرت وو . د رجب اسلامی میاشت وه . په دغه هجرت کونکو کښي دولس تنه نارینه او زنانه شاملی وی . نجاشی بادشاه مهاجرینو ته ډیر په درنه سترګه وکتل . مسلمانانو په سکون او اطمینان سره هلتنه کښي ورځي شپږ تیرولي . قریشو ته

چي د دغې پته ولگیده . نو عمرو بن عاص او عبدالله بن ربيعه ئي د دوى د واپس راوستلو د پاره نجاشي بادشاه لره وليرل . دوى نجاشي بادشاه ته ووئيل چي د اتسوسره ستاسو په دې ملک کبني زمونپ د علاقې ديره شوي خلق فساديان او شريره خلق دی . دوى دَ خپلي علاقې نه بهرکړے او مونږ ته ئي حواله کري . نجاشي بادشاه پير هوبنيار سري وو هفه ورته په جواب کبني ووئيل چي تر کوم وخته پوري چي ما صحیح تحقیق نه وی کري دوى زَه تاسو ته نه شم حواله کولي . بيا نجاشي د مسلمانانو نه د هفوی د مذهب او عقیدے تپوس وکړلو . د مسلمانانو له طرف ورته حضرت جعفر^{*} په داسي طور او طريقه جواب ورکړه . حضرت جعفر^{*} نجاشي ته ووئيل : مونږه ناپوهه وو ، بتانو ته به مونږ سجدې کولي ، زمونږ خوراک مُرداري وے ، بي حيائى عام وه ، مونږه د یو بل د حقوقنو خيال نه ساتلو ، زمونږ اخلاق تهيک نه وو . طاقتوربه کمزوره ختمولو . بيا الله تعالى زمونږ د قبيلي نه هونږ ته یو پېغمبر راوليرلوا . مونږه ئي دنسپ پته ده ، د هفه د صداقت ، ا مانت او پاک دامني نه بنه خبريو . هفه مونږ ته د دي خبري تعليم راکړه چي یو الله او منو . او د هفه سره هېڅ څولک شريك او نه ساتو . راته ئي امر راکړے چي د بتانو عبادت پېړدے ، ربستيا وائي ، خپلوانو سره بنه سلوك کوے ، د ګاونديانو خيال ساتي دغه رنګ د حرام کارونونه د یو بل د قتلولونه ، دروغو وئيلونه او د یتيم د مال د خورلونه ئي منع کرو . مونږ ته ئي د مونځ کولو ، روزي نیولو او د زکوة او

حج ادا کولو حکم را کرے دے . مونږ چی ترینہ دغہ خبرے واوریدلے . نو مونږہ اسلام قبول کرہ اوڈ هفوی خبرہ مو اومنلہ . نجاشی چی دغہ بیان واوریدلو . نو د قریشو دا وہ کسان ئی خالی لاس د حشی نہ مکی مکرمی ته واپس ولیپول . او پخپلہ مسلمان شولو . مسلمانانو پہ جب شہ کبھی تقریباً دری میاشتی پہ امن و سکون سره تیرے کرے . بیا واپس مکی مکرمی ته راغلل . دغہ وخت حضرت عمرؓ اسلام قبول کرے وہ . د نارینہ مسلمانانو تعداد دغہ وخت سلو بنسٹو تنو ته نزدی شوی وہ . دغہ وخت یو ولس زنانہ مسلمانانی شوی وے . د حضرت عمرؓ پہ اسلام کبھی داخلیدو سره مسلمانانو ته پیر عزت او طاقت ملاو شولو . هفہ د دین اعمال چی مخکبھی بہ پتھے باندی کیدل پہ بسکارہ مسلمانانو کول شورو کرل . (74)

د قریشو ناجائزہ مطالبه او معاہدہ (7 انبوی)

دین اسلام رو رو ترقی کولہ اوڈ اسلام رنا پہ ملک عرب کبھی پہ مزہ مزہ بسوریدلہ . قریشو چی د اسلام اوڈ مسلمانانو قوت او غلبہ ولیدلہ نو تپولو قریشو پہ جمع د بنی عبدالمطلب او بنی هاشم نہ د حضور ﷺ د حوالہ کولو مطالبه و کرلہ .. او رتھئی ووئیل چی کہ چرے تاسو حضرت محمد ﷺ مونږ ته حوالہ نہ کرہ نو مونږ بہ تاسو تپولو سره هر قسمہ تعلق ختم کرو . بنو عبدالمطلب د قریشو د مطالبی د منلو نہ انکار و کرہ . دغہ وخت تپولو قریشو پہ جمع یو تحریر تیار کرہ . پہ هفہ تحریر (عہد نامہ) کبھی ئی

ولیکل چی بنو هاشم او بنی عبدالمطلب سره دے هر قسمه تعلقات ختم کرے شی او ددوی سره هر قسمه رشته داری (د نکاح او داسی نوری رشته) او تجارت (د دوی نه اغستل او دوی باندی خرخول) دے بند کرے شی . دغه عهد نامہ په بیت اللہ (کعبہ) کبھی زور نہ کرے شو . د غرونو په مینځ کبھی حضور ﷺ د خپلی قبیلی سره په دغه یوه مخصوصه حصہ کبھی بند شولو . د ابو لهب نه علاوه د بنو هاشم او بنی عبدالمطلب ټول خلق (هغه کئه کافروه او کئه مسلمانان وو) په دغی خائیے کبھی بندی جوړ شو . بنو هاشم او بنی عبدالمطلب د ژوند په دغی حصہ کبھی ډېرزیات ټکلیفونه تیر کری دی . دلوږي د لاسه به خلقو پانې خورلی . (75) (76) (77) (78) (79)

جشي طرف ته دویم هجرت

حضور ﷺ په داسی حالاتو کبھی په دغی موقع یو خلے بیا مسلمانانو ته جشي طرف ته د هجرت کولوا جازت ورکړه . دغه وخت د هجرت کونکو شمیر ډېرو . مؤرخینو د هجرت کونکو نارینو تعداد دری اتیا او د زنانو تعدادئی دولس نقل کرے دے . بیا د دغی قافلی سره په لاره کبھی دیمن مسلمانان هم ملګري شو . په دغی هجرت کبھی د مسلمانانو سره حضرت ابو موسیٰ اشعری هم ملګرے وو . (80)

دقید او مصیبت نه نجات

په شعبابی طالب کبھی بنو هاشم او بنی عبدالمطلب تقریباً

دری کاله پوري بندیوان وو . دغه وخت حضور ﷺ ته د وحی
 په ذریعه اللہ کریم خبر ورکړه چې کومه معاہدہ قریشو
 لیکلی وه هغه معاہدہ د اللہ تعالیٰ د نوم نه علاوه ټوله یوه
 چینجی خورلے ده . صرف دیو اللہ نوم پکنې معجزانه
 شکل کښی پاتی شوي دے . د دی خبری چې خلقو ته پته
 ولګیدله او په دغه سلسله کښی معلومات وکړے شو . نو د
 حضور ﷺ فرمان تکی په تکی صحیح وو . هم هغه شان
 حقیقت وو . خنگ چې حضور ﷺ بیان کړے وو . هر کله
 چې معاہدہ پاتی نه شوہ . نو په بنو هاشم او بنی عبدالمطلب
 باندی لګیدلے پابندی هم پاتی نه شوے . بنو هاشم او بنی
 عبدالمطلب نه هر قسمه پابندی او چتنی شوے . په دغه موقع
 بنو هاشم او بنی عبدالمطلب د ارام او سکون ساہ واغستله .
 او د دنیاد سختو او تکلیفونه نه په آرام شول . (81)

د طفیل بن عمرو دوسی "اسلام قبلو قول

په دغه زمانه کښی حضرت طفیل بن عمرو دوسی لره خدائی
 تعالیٰ د ایمان دولت ورکړه . هغه د خپل قوم مشروة . ده ګه
 له برکتنه د هغه په قوم قبیله کښی ډیرس خلق
 مسلمانان شو . (82)

د غم کال

دقید او بند نه وروستو دنبوت په لسم کال د حضور ﷺ ترۂ
 ابوطالب چې د حضور ﷺ سره ئې په هرہ لاره مرسته او
 ملکر تیا کړے وه وفات شو . د ابوطالب د انتقال نه دری ورځی

وروستو حضرت خدیجہؓ وفات شوہ د دی دوڑ واقعاتو په
وجہ حضور ﷺ دغی کال ته د غم کال وئیلے دے۔ (83)

طائف ته سفر

دابوطالب دوفات نه پس قریشو حضور ﷺ ته ڈیزیات
تکلیفونه رسول شورو کرہ۔ حضور ﷺ هر قسمہ تکلیف
په بستہ او بکلے طریقے سره مقابلہ وکرہ۔ د تکلیف او
آزمائش په دغی ورخو کبھی حضور ﷺ حضرت زید بن
حارثہؓ سره د اسلام د دعوت و تبلیغ په سلسلہ کبھی طائف
ته تشریف یوسلو۔ د دغی سفر مقصد دا وہ چی ممکنہ د د
مکی خلقو خواسلمان نه مخ اپولے دے کیدے شی چی دوی
ته د اسلام رنا نصیب شی۔ کیدے شی چی دوی ایمان راوی
یوہ میاشت پرلہ پسی حضور ﷺ طائف خلق اسلام ته
راووبلل۔ خو یوکس ته پکبھی هم د ایمان دولت نصیب نہ
شو۔ هفتی ظالماںو هفہ مہربانہ هستی جناب محمد رسول
الله ﷺ په کانو گتبو ووشتلو۔ د هفتی خلقو د دغی بدسلوک
او بداخلaci په وجہ د حضور ﷺ پنی مبارکی د وینونه
ڈکے شوے۔ حضور ﷺ طائف د خلقو د بدسلوک په وجہ
په وینو کبھی لت پت وو۔ حضرت زیدؓ چی په دغی سفر
کبھی د حضور ﷺ سره ملکری وو۔ د حضور ﷺ د بج کولو
په کوشش کبھی ئی خپل سرزخمی کرلو۔ حضور ﷺ د
دغی زخمونو سره د طائف نه راویں شو۔ د حضور ﷺ په
ژیہ په دغی موقع د بد دعا په ٹھائے د دعا الفاظ وو:
اے اللہ! تا تھے شکایت کو ومه خٹھ د خپلے کمزوري او بے

وسی او په خلقو کبئی د ذلت اور سوائی . اے ارحم الراحمین ! تھا د ضعیفان و رب ئی او تھا زما پروردیگار ئی . تھا ما چاته حوالہ کوئے . اجنبی او پر دی تھے چی ما او وینی تندی تربو کپری . یا چا د بسمن تھے چی هفہ تھا تا پہ ما قابو و رکرہ . اے اللہ ! کہ چری تھا زمانہ نارا ضھ نہ ئی نو ماتھ د ہیچا پرواہ نشته . ستا حفاظت مالہ بس دے . زہ ستا د مخ په رنا پہ وسیلہ پہ کومی سره چی د دینا او آخرت تول کارونہ سمیری ، ددی خبری نہ پناہ غوارم چی پہ ما باندی دے ستا غصہ وی یا تھا مانہ خفہ ئی . ستا راضی کول تر هفہ وختہ پوری ضروری دی تر خو چی تھا راضی شوئے نہ ئی . ستا نہ علاوه بل طاقت او قوت نشته .

د حضور ﷺ ددی دعا نہ پس سمدست (فوراً) جبرئیل امین حضور ﷺ لرہ راغی . دسلام نہ پس ئی حضور ﷺ تھے عرض او کرہ . اللہ تعالیٰ ستا د قوم هفہ خبر سے چاتا سرہ او شوے ، واور بدلے او د هفوی جوابونہ ئی ہم واور بدل ، او یوہ فرینستہ ئی چی د هفی متعلق د غرونو خدمت دے تاسو لرہ رالیپلے دہ . چی تاسو خنگہ غواری نو دی تھے حکم و رکری . دی نہ پس هفی فرینستی سلام او کرہ او عرض ئی او کرہ خہ چی تاسو ارشاد فرمائی خہ د هفی تعامل تھے ولارہ یم . کہ چرتہ ستا سو حکم وی . نو د دوارو طرفونو غرونہ بھے یو خائی کرم چی پہ هفی کبئی بھے دا تبول پہ مینٹھ کبئی چیخنی شی . او کہ نورہ خہ سزا تاسو ورلہ ورکول غواری . تاسو د هفی دپارہ حکم او کری . حضور ﷺ ورتہ پہ جواب کبئی او فرمائیل . زہ

دالله تعالیٰ نه امید لرم که چری دوی مسلمانان نه شونو د
دوی په اولاد کښی به داسې خلق را پیدا شی چې د
الله تعالیٰ بندگی او عبادت به کوي. (84)

د معراج واقعه

حضرور ﷺ د ابو طالب او د حضرت خدیجیؓ وفات سره ډیر زیات غمزنه وو. بیا د طائف واقعی هغه زخمونه نور هم راتازه کړل. په دغې موقع دالله تعالیٰ د حضرور ﷺ خوشحالو د پاره حضرور ﷺ د اسمانانو نه بره لامکان ته د ملاقات د پاره راووبلو. دغې واقعی ته په کتابونو کښی د معراج واقعه وئیلے شی. د معراج واقعه مؤرخینو دارنګ نقل کړی سه ده. یوه شپه حضرور ﷺ کعبی سره خواته حطیم کښی ارام کولو. ناګا هانه جبرائیل "ومیکائیل" فربنستی راغلے. هغوي حضرور ﷺ د خان سره په سورلې (چې ورته براق وئیلے شی) کینولو. بیا ئې حضرور ﷺ د حطیم نه مسجد اقصی ته بوتللو. مسجد اقصی کښی حضرور ﷺ د انباء علیهم السلام امامت وکړه. د امامت نه پس حضرور ﷺ د معراج په ذریعه اسمانونو ته تشریف یورلو. په اولني اسمان کښی د حضرور ﷺ سره د حضرت ادم علیه السلام ملاو شولو، بیا په دویم کښی د حضرت عیسیٰ علیه السلام او حضرت پحی علیه السلام سره ملاو شولو. په دریم اسمان کښی د حضرت یوسف علیه السلام او په خلورم اسمان کښی د حضرت ادریس علیه السلام سره ملاو شولو. بیا په پنځم اسمان کښی د حضرت هارون علیهم السلام سره ملاو شولو.

په شپرِم اسمان کبُنی د حضرت موسیٰ علیہ السلام او په ووم اسمان کبُنی د حضرت ابراہیم علیہ السلام سره ملاو شولو.

بیا حضور ﷺ د اسمانونو نه وروستو سدرة المنتھی ته تشریف یوسلو. په لاره کبُنی حضور ﷺ لر هوپ کوثر مخی لرہ راغے بیا جنت ته ورداخل شولو. په جنت کبُنی رسول اللہ ﷺ هفہ عجیب وغريب خیزونه (نعمتونه) ولیدل چی انسان د هفی تصور هم نئے شی کولے. جنت پسی حضور ﷺ ته دوزخ رامخامنخ کرے شو. چی له هرقسمه عذابونو او تکلیفونو نه ڈک وہ. دغه خائے کبُنی رسول اللہ ﷺ یوہ ڈله ولیدله چی مردارہ (مردار ٹناور) خوری. حضور ﷺ پسوس وکړو چی دا خوک دی؟ جبرائیل امین ورته ووئیل دا هفہ خلق دی چی د خلقو غوبنی خوری (یعنی غیبت کوی). بیا د دوزخ دروازه بندہ کرے شوہ. له دی نه پس حضور ﷺ نور هم مخکنی لارلو او یو داسی مقام ته وورسیدلو چی د هفی نه مخکنی جبرائیل علیہ السلام ته د تلو اجازت نئے وو. حضور ﷺ د هفی مقام نه یواخے درب ملاقات لرہ لارو. او اللہ تعالیٰ ته ہیر زیات نزدی شولو. د دغی قرب د حقیقت نه پوره پوره مولیٰ کریم خبر دے. په دغی موقع د اللہ تعالیٰ له طرفه حضور ﷺ ته پنځوس مونځونه چی بیا پنځوتہ را کم شو. حضور ﷺ ته د ڈالی په طور ورکرے شو. حضور ﷺ د دغی ڈالی سره بیا لاندی زمکی ته تشریف راولو. او د براق په ذریعہ د بیت المقدس نه مکی مکرمی ته راغے. د سحر ختلونه مخکنی د اسفر

تمام شولو . د معراج په دغه سفر کبئي په لاره در رسول اللہ ﷺ سره د قريشو د دريو قافلو ملاقات هم شوي وو . كله چي سحر شولو نور رسول اللہ ﷺ دغی سفر په باره کبئي قريشو ته خبر ورکره . دا خبره چونکه د عقل نه بره او اوچته وه . خكه قريشو ډير په تعجب سره د حضور ﷺ نه مختلف قسمه ټپوسونه شورو کړل . حضور ﷺ د قريشو د هرتپوس پوره پوره جواب ورکره . تردي چي تول قريش مطمئنه شو . د قريشو ځنې کسان حضرت ابوبکر صديق لره راغلل . او ورته ئې د معراج واقعه بيان کره . حضرت ابوبکر صديق ورته په جواب کبئي او فرمائيل : زه ئې د دې نه لوئي لوئي خبری منم او فورائي د حضور ﷺ د خبری تائيد وکره . د دغی تصدق په وجه د حضور ﷺ له طرفه حضرت ابوبکر ته صديق لقب ورکړے شو . (85) (86) (87)

د قريشو سوالونه او د هغې جوابونه

قريشو د حضور ﷺ نه ټپوس وکره . که چرته تاسو دا سفر کړي وي نو تاسو به دا خبره هم معلومه وي چي زمونږه هغه قافله چي شام طرف ته تلي ده او س به کوم ځائي کبئي وي ؟ رسول اللہ ﷺ ورته او فرمائيل د فلانکے قبيلي یوه تجارتی قافله (ډله) دروحا (د ځائي نوم) سره نزدي وه . زه (په دغې سفر کبئي) د هغوي سره خواهه تيريدم د هغوي نه یو او بن ورک شوي وو . هغوي تول هغه او بن پسي وو تي وو . زه د هغوي سامانونو لره ورغلم نو ما هلتله هیڅ خوک اونه ليده . بيا ماد ډيلو خي (کوزي) نه چي د او بيو دباره وو . او بيه

او خکلیه . د دغی واقعی نه پس زَهْ دفلانکے قبیلی د یوی
 قافلی (پلی) سره خواته تیرشوم چی د تجارت په نیت سفرته
 را اووته وه . د هغی قافلی او بیانو چی براق ولیدلو نود ویری د
 لاسه یو خوابل خوا په مندہ شو . یو ترینه د ویری د لاسه
 بیهوشہ شو . د دغی قافلی نه پس زَهْ یوی دریمی قافلی ته
 ورنزدی شوم دغه تجارتی قافله دفلانکی قبیلی وه . یو بنبې
 او بش ترینه مخکنی روان وو . او زردہ چی دغه قافله تاسو ته
 رابسکاره شی . (یعنی زردہ چی مکی مکرمی ته به دغه قافله
 را اورسی) د مکی خلقو په تعجب سره د حضور ﷺ نه
 تپوس وکرَه چی د کله پوري به دغه قافله دلته راشی ؟ حضور
 ﷺ ورتہ د شورو ورخ یادہ کرَه . بیا هم هغه شان او شول خنگ
 چی حضور ﷺ فرمائیلی وو . د شورو په ورخ هغه یوه قافله
 مکی مکرمی ته را اورسیدله . د دغی بسکاره معجزاتو با وجود
 قریشو د حضور ﷺ دین اونه منلو او حضور ﷺ ته ئی د
 کینی بُغض او حسد په وجه (معاذ اللہ) جادوگر ، مجنون
 شاعر وئیل شورو کرَه . (88)

د اسلام نور په مدینه کښې

لس کاله پرلہ پسی حضور ﷺ د مکی مکرمی په خلقو
 محنت وکرَه . په دغه ورخو کښې به حضور ﷺ د عکاظ او
 ذی المجاز په بازارونو کښې خلق اسلام ته رابلل . د عکاظ او
 ذی المجاز بازارونو ته به خلق د مختلفو علاقو نه راتلل . د
 دوی تعلق به د مختلفو قبیلو سره وو . حضور ﷺ یوه ورخ د
 دغی بازارونو نه یو بازار کښې داوس قبیلی خَه کسانو ته د

اسلام دعوت ورکړه . د اوس قبیله په مدینه منوره کښی آباده وه . د حضور ﷺ په دعوت د دغې قبیلې دوه ته اسعد بن زراره ، او ذکوان بن عبد قیس مسلمانان شو . بیا خټه لږه زمانه پس شپږ یا نهه تنه د اسلام په نور سره منوره شو . د دوی ټول د مدیني منوري او سیدونکی وو . حضور ﷺ دوی ته او فرمائیل : آیا تاسو به د دین په کار کښی زما ملګرتیا وکړئ ؟ هغوي عرض وکړه . اے د الله پیغمبره ! ﷺ نن صباز مونږ په خپلوا (اوسم او خزرج) کښی خټه اختلافات دی جنګ جهګرے شورو دي . تاسو که مونږ ته لږ مهلت راکړه . نو راروان کال کیدے شي چې دا اختلافات ختم شوی وي او ټول په شرکه د اسلام نور خان سره واخلي او ستا سو په لاس بیعت وکړي . حضور ﷺ ورسه دراروان کال نیټه کېښودله او هغوي خپلی علاقې (مدیني منوري) ته لارل . مولیٰ کريم ته منظوره وه په دغې کال د اوس او خزرج قبیلې اختلافات ختم شو . بیا د وعدی مطابق د دغې قبیلو نه دولس تنه د حضور ﷺ په خدمت کښی حاضر شول . په دغې دولسو کسانو کبن لس تنه د خزرج دقیلې وو اود دوؤت نو تعلق د اوس قبیلې سره وو . دوی ټولو اسلام قبول کړلوا . اود حضور ﷺ په لاس ئې بیعت وکړه . دا لاس نیو (بیعت) چونکه د یوغت کانړي سره شوی وو په دغه وجهه دی بیعت (لاس نیو سے) ته بیعت عقبه اولیٰ وئیلے شي (داد مدیني منوري دخلقو اولني بیعت وو خکه ورته اولیٰ یعنی اولني وئیلې شي) . د دغه دولسو تنو له برکته د مدیني منوري هر

کور ته د اسلام رنا ورسیدله . (89) او په هر یو کور کبھی د حضور ﷺ او د اسلام تذکري شورو شوئے . د مدیني هر یو تن داغونتله چي د اسلام او د اسلام د تعلیماتو نه خان خبر کپري . په دي وجهه داوس او د خزرج د قبيلي مشرانو حضور ﷺ ته خط ولیکلو چي زمونپه خلق د اسلام سره پيره مينه ساتی د اسلام نه خان خبرول غواړي . مونپه لره يو داسي مسلمان مدیني منوري ته راولپنځے چي مونپه ته قران اوښائي او د اسلام د تعلیماتو نه مونپه خبر کپري . او زمونپه د ټولو امام جور شی . حضور ﷺ مصعب بن عمیر^{*} ته دغه لویه ذمه داري وریه غاره کړه . حضرت مصعب بن عمیر^{*} د حضور ﷺ په امر سره مدیني منوري ته لارولو او هلتنه ئي خلقو ته قران بنسودل شورو کړه . هم له دي نه په مدینه منوره کبھي ديو اسلامی اداري بنياد کېنسودلے شو . يو کال پس بیاد حج دادا کولو په ورڅو کبھي يوه لویه قافله د مدیني منوري نه د حضور ﷺ په خدمت کبھي حاضره شو . په دغې قافله کبھي او با سپي او دوزنانه وسے . حضور ﷺ ئي استقبال و کړه او په يوه غونډۍ باندي ئي د ملاقات وعده ورسره او کړله . د وعدې مطابق ټول د نیسمی شپې په هغه مخصوص خائیے باندې راجمع شو . د حضور ﷺ سره د رسول اللہ ﷺ تره حضرت عباس^{*} هم دغه موقع دغه خائیے ته تشریف یو سلو . دغه وخت حضرت عباس^{*} اسلام نه وو قبول کړے . کوم وخت چي ټول راجمع شو . نو حضرت عباس^{*} دغې ډلي ته مخاطب شو . ورتنه ئي او فرمائیل

: (اے د مدینی خلقو!) دازما وراره (محمد ﷺ) په خپله
 قبیله کبئی همیشہ په عزت او په امن سره پاتی شوي دے
 تاسو دوی لرہ د خان سره مدینی ته بوتلل غواری . تاسو نہ
 سوچ وکری د دوی سره د دوی وعده به تاسو پوره کړے شے?
 او د دې منانو نه به ئی حفاظت وکړے شے؟ که د دی دوو
 خبرو تاسو ذمه اخلي نوبایا خوتھیک ده . خو که چري تاسود
 دی خبرو ذمه نه شے اغستلي نوبائی په خپل حال په خپله
 قبیله کبئی پربو دے . د مدینی منوري یو مشر چې په دغې
 خائے کبئی په دغې تولگی کبئی ناست وو هغه ووئیل چې
 بیشکه د دی خبرو مونږه ذمه اخلو او زمونږه د ژوند مقصد
 هم دغه دے چې ستاسو سره شوي وعده پوره کړو . حضرت
 اسعد بن زراره چې یو پوهه او هو بیار سرے وو پاسیدلود
 مدینی منوري خلقو ! ته مخاطب ! شو ورتہ ئی او فرمائیل :
 اے د مدینی وسیدنکو خلقو ! لړ صبر وکری او نہ سوچ
 وکری . چې تاسو نه د کوم خیز په باره کبئی بیعت اغستلي
 کېږی؟ تاسو دا خبره یاده ساتي چې دا بیعت د تول عرب او د
 عجم د مخالفت یو عهد دے ، که چرتہ تاسو دغه پوره کولے
 شے نوبیعت وکری او که تاسو ئی سرتہ نه شے رسولے . نو
 بیا بیعت مه کوی . تولو په جمع ووئیل چې مونږه به په یو
 حالت کبئی هم د دغې بیعت نه نه وروستو کېږو . بیا
 حاضرینو عرض وکړه چې که چرتہ مونږه دغه عهد پوره کړلو
 نو مونږتہ به په دغې خڅه اجر ملاوېږی؟ حضور ﷺ ورتہ
 او فرمائیل د اللہ تعالیٰ رضا او جنت به ستاسو خائے وی د ۰

حضرور ﷺ د بیان نه پس تپولو په یو اواز و وئیل چی مونږه راضی یو . تاسو لاس را پرندی کړئ مونږه بیعت کوو . حضور ﷺ لاس مبارک و راندی کړلو او تپولو حاضرینو بیعت و کړلو . دغه وخت د بیعت کونکو نارینو تعداد دری او با او د زناناو تعداد دوو وو . دغې بیعت ته بیعت عقبه ثانیه وئیلے شی . بیا د بیعت نه پس د دغې تپولو مشری دولسو تنو ته حواله شو . (90)

مدینی منوری ته د هجرت ابتدا

هر کله چې د دغې بیعت (د لاس نیوے) نه قریش خبر شو . نو هر یو قریشی باندی د غصې اور بل شو . په مسلمانانو ئې د مخکنې نه زیات ظلمونه شورو کړه . دغه وخت رسول اللہ ﷺ مسلمانانو (صحابه) ته مدینی منوری طرف ته د هجرت کولو اجازت ور کړه . صحابه پت په پته یو یو دوہ دوہ د مکی مکرمی نه مدینی منوری ته روان شو . او په لړه موده کښي دیرو مسلمانانو د مکی مکرمی نه مدینی منوری ته هجرت و کړلو . خه لې هغه کسان پاتی شو . چا چې دغربې په وجہ د هجرت کولو طاقت نه لرلو او یا هغه غلامان پاتی شو . چاته چې د هغه آقا مدینی منوری ته د تللو اجازت نه ور کولو . د دغې مسلمانانو نه علاوه د حضور ﷺ سره حضرت ابو بکر صدیق او حضرت علی هم پاتی وو . او د هجرت کولو د پاره ئې د اللہ د حکم انتظار کولو . د هجرت په دغې ورڅو شپو کښي د هجرت کونکو سره حضرت سیدنا ابو بکر صدیق هم د هجرت نیت کړی سے وو . دوی خپله اراده حضور

وَلِلّٰهِ تَهْبَطُ بِسْكَارَهُ کَرِهٗ نُو حضور ﷺ وَرَتَهُ اوفِرمائیل . اے صدیقہ ! ترهفہ وختہ پوری ایسا رشہ ترخو چی ماتھے اجازت نہ وی ملاو شوئے . حضرت سیدنا ابو بکر صدیقؓ د حضور ﷺ سره د هجرت کولو د حکم په انتظار وو . د دغی سفر د پاره حضرت ابو بکر صدیقؓ دوہ او بنسه تیارے ساتلے وے .

د کافرانو سازش او منصوبہ

قریشو ته چی د دغی حالاتو او واقعاتو پته ولگیده . نو د حضور ﷺ خلاف د مشوری د پاره په دارالندوہ کبھی راغنہ شو . دارالندوہ په مکہ مکرمہ کبھی د کافرانو د مشوری یو خائے وو په دغی خائے کبھی به د اسلام خلاف سازشونه کیدل . کله چی قریش دارالندوہ ته راجمع شو . نو د حضور ﷺ خلاف قدم او چتولو د پاره ئی غور فکر شورو کرہ . د دغی سازش د پاره د مکی مکرمی غتب غتب کافران راجمع شوی وو . هر یو دا سوچ کولو چی په دی موقع د حضور ﷺ خلاف کوم قدم او چت کرو . بعضی مشرانو په دغه موقع د حضور ﷺ (معاذ اللہ) قتل مشورہ ور کرہ . بعضی مشرانو رائے دقید کولو وہ . بعضی مشرانو غوبستله چی حضور ﷺ په خپل وطن پرینسپو د باندی مجبورہ کری . د هر یو مشرپه مشورہ بنه غور او فکر و کرے شو . تولو ووئیل چی د خپل وطن مکی مکرمی نه وویستل په دی وجہ بنه نہ دی . که چرتہ حضور ﷺ بل خائے ته لارونو د حضور ﷺ ملگری به د حضور ﷺ د اخلاقو په وجہ نور ہم زیات شی . دغه شان د قیدی کولو مشورہ په دی وجہ بنه نہ ده او غلطہ د که چرتہ

حضور ﷺ مونږه قیدی جو پکړه . نو د حضور ﷺ ملګری به ئې زمونږنه په زور زبردستي سره آزاد کړي . د بدېخت ابوجهل مشوره د حضور ﷺ (معاذ الله) د قتل وه د تولو په دغه مشوره اتفاق راغي . بیا په مشوره ئې د حضور ﷺ د قتل د پاره ئې د هري یوی قبیلي نه یو یو تن مقرر کړه . داددي مقصد د پاره چې د حضور ﷺ په قتل کښي (معاذ الله) د هري قبیلي برخه ووشی . بیا که چرته بنی عبدمناف (د حضور ﷺ قبیله) بدله اغستل او غواری نو بدله اغستل ورته گران وي . نو مجبوراً به بنی عبدمناف دیت اغستلو ته تیار شی او تولو قبیلو لره په شریکه باندی دیت ادا کول به گران کار نه وي . دوی تولو یوه مقرر شوي کسان د دغې کار د پاره مقرر کړه . یو خوا کافرانو دا مشوره وکړه بل طرف ته الله تعالیٰ حضور ﷺ ته د وحی په ذریعه د دغې مشوري په باره کښي خبر ورکړه . او ورسه د مولیٰ کريم نه حضور ﷺ ته د مکي مکرمي نه مدیني منوري ته د هجرت کولو حکم راغي . کومه شپه چې د مکي کافرانو د حضور ﷺ د قتلولو د پاره مقرر کړے وه هم په هفه شپه حضور ﷺ د هجرت کولو اراده او کړله . د حضور ﷺ په بستره کښي سملاستلو . بیا حضور ﷺ مدیني منوري ته خپل سفر شورو کړه . کوم وخت چې حضور ﷺ د خپل کور نه به راوتلو دغه وخت حضور ﷺ د سورت یسین په تلاوت کښي مشغوله وو . بهرد قریشو یو لوئي جماعت ولار وو . په دي انتظار چې حضور ﷺ سحر د

موئخ د پاره بھر را وو خی نو موئب تول به ئی شریکه (معاذ اللہ) قتل کرو . قریش دمکی مشرکان په خپل مقصد کبني ناکامه پاتسي شو . حضور ﷺ د کافرانو د مخي نه راتیز شو . دغه وخت حضور ﷺ د قرآن کریم ایت فاغشینهم فهم لا یبصرون * بار بار لو ستو . د کافرانو په سترگو پردي راغلے . حضور ﷺ ترینه صحیح سلامت د سیدنا صدیق اکبر کورته تشریف یو سلو . حضرت سیدنا صدیق اکبر د مخکبني نه د هجرت د سفرتیارے کرے وہ . د حضور ﷺ ئی په خوشحالی سره استقبال و کرہ او د حضور ﷺ سره مدینی منوري ته روان شولو . (91,92,93,94)

په غار ثور کبني دمه

کافران د حضور ﷺ د کورنه بھر د حضور ﷺ دراوتلو په انتظار ولار وو . بل طرف ته حضور د معجزي په ذرعه د مشرکانو د شرنه په بنۂ کامل حفاظت سره د سیدنا صدیق اکبر کورته وور سیدلو او د هغه خائے نه بیا مدینی منوري ته روان شو . په لاره کبني د دمی او د مشرکانو د شرنه د حفاظت په غرض یو غارتہ ورد ننہ شو . دغه غارتہ غار ثور وائی . کوم وخت چي حضور ﷺ غار ثور ته وردا خل شود اللہ تعالیٰ په امر هغه وخت یو جو لاگی د دی غار په خلہ د خپل بدن نه تارونه رابسکل د کوم د پاره چي جو لاگان مشهور دی . ورسه دغه وخت د مولی کرم په حکم د خنگل نه یوه کمتره راغله او د غار په خلہ کبني ئی خان له جاله جوره کرہ . بل طرف ته قریشو ته چي پته ولگیده چي حضور د خپل کورنه تشریف

وړے دے. هغوي د حضور ﷺ په تلاش کښي خواره شول بعضی د هغوي نه د حضور ﷺ د قدمونه د اثارو په ذریعه د غار خلی ته راغلل . خو چې د جولاګۍ تارونه او د کمتری جاله ئې ولیده . نو د غار د خلله نه واپس شول . دغه وخت سیدنا ابوبکر صدیقؓ ته د حضور ﷺ د حفاظت فکرول ګيدلو . حضور ﷺ سیدنا ابوبکر صدیقؓ ته ووکتل نو د مخ د اثارونه پري پوهه شو نو ورتنه ئې او فرمائیل : غم فکر مة کوه الله تعالى زمونږ ملګرے دے . په دغه غار کښي حضور ﷺ د سیدنا صدیق اکبرؓ سره یو خائے دری شپې ورڅي تېرے کړے . په دغې ورڅو شپو کښي به حضرت عبد الله د سیدنا ابوبکر صدیقؓ خوئي دغه غارتہ د قریشو خبرونه راولو لره راتللو . حضرت اسماء بنت صدیق اکبرؓ ته دروته انتظام وریه غاره شوي وو . دوی به حضور ﷺ لره او خپل والد محترم صدیق اکبرؓ لره روته ورلله . په دغې ورڅو شپو کښي حضرت عبد الله بن صدیق خپل غلام ته وئیلی وو چې هره ورڅ د غار شور په لاره چیلی بوڅه او راوله چې ورسه زمونږ د قدمونه نخي نخاني ختمېږي . (95)

د سلو او بنانو انعام

قریش چې د حضور ﷺ په نیولو پسي ستري شو . او یو طرف ته ئې هم حضور ﷺ اونه موندلو . نو د حضور ﷺ په په نیولو ئې د سلو او بنانو انعام وټپلو . دغې انعام په لالج دير کسان د حضور ﷺ د نیولو په تکل په مختلفو طرفونو خواره شو . په دغې کسانو کښي یو نوم د سراقه بن مالک دے .

د سراقه بن مالک قصه

سراقه بن مالک هم د انعام په لالج د حضور ﷺ د نیولو د پاره گر خیدلو. ناگاهانه ئي حضور ﷺ خان ته مخامنځ په تللو ولیدلو. د سراقه دا خیال وو چې انعام خو ماوګټلو خو کوم وخت چې حضور ﷺ ته ورنزدے کېدلو نواس په زوره یو تیندک و خورلوا او سراقه ترینه لاندي راګزارشو. هغه بیا په اس سور شولوا او دوباره ئي د حضور ﷺ د نیولو اراده وکړه. بیا هم هغه شان او شو سراقه چې حضور ﷺ ته ورنزدی شو نو د اس خپی ئي د پنهو پوري په زمکه کښي خبئي شو س. سراقه تري په زمکه راګزارشو. هغه پاسیدو چې د اس خپے په زمکه کښي خبئي شوي. سراقه کوشش او کړه چې د اس خپے په څله چل د زمکي نه رابهړ کړي. هغه ډير کوشش وکړه خو په څېل کوشش کښي ناکامه شو. مجبوراً ئي د نبی کریم ﷺ نه مدد و غښتلو. د حضور په برکت سره د هغه اس خپی د زمکي نه رابهړ شو س. سراقه دغه وخت په څېل سترګو ولیده چې زمکي د کومي حصي نه د اس خپي راوتي و سه د هغه څائي نه لوګي خيږي. په دی لیدلو سره هغه نور هم ویريدلو او حضور ﷺ ته ئي څېل خوراک او دغه شان نور خیزونه وراندي کړه. حضور ﷺ د هغه خیزونو د قبلیدونه انکار وکړه او سراقه ته ئي او فرمائیل چې ته اسلام نه قبلو سه نوزه دغه خیزونه نه شم قبلو سه. بس ته صرف دو مره وکړه چې زمونږه په باره کښي ستانه څوک تپوس کوي نوزمونږه خبر پست او ساته بیا د حضور ﷺ نه سراقه.

رخصت واغستلو او مکی مکرمی ته روان شو . او حضور ﷺ
دابوبکر صدیقؓ سره مدینی منوری ته سفر شورو کړه . (96)

د حضور ﷺ یوه معجزه

د حضور ﷺ دغه سفر جاری وَه . په لاره کښی د یوی زنانه د
کور خواته تېرسدلو . هغې زنانه یوه چیلی ساتلي وه خوا
تراوسه ئې پې ورکول نه وو شورو کړي . حضور ﷺ په دغه
چیلی خپل لاس مبارک رابنکلو او چیلی بې ورکول شورو
کړل . حضور ﷺ ترینه پخپله هم بې او خکل او خپلو ملګرو
ته ئې هم وړاندې کړل . بیا حضور ﷺ د دغې خائے نه
رخصت شو . د حضور ﷺ در خصت کیدونه پس د هفه کور
خاوند چې خپل کور ته راغې او خپلی بې بې ورته تېره شوي
ټوله واقعه بیان کړه . نود کور مالک ووئیل معلومېږي
داسي چې داد مکی مکرمی هفه نیک انسان دے . او په یو
بل روایت کښی داسي راغلی دی چې ددی واقعې نه پس
دغې دوارو (بنخنه ، خاوند) هجرت وکړلوا او په
مدینه منوره کښی ئې اسلام قبول کړه . (97)

په قبا کلی کښی ناسته او دمه

حضور ﷺ چې کله قباته ورسیدلو (قبا مدینی ته نزدي یوه
عالقه ده) په دغه مقام انصار و بنۃ په مینه محبت او ډير په بنۃ
انداز د حضور ﷺ استقبال وکړه . رسول اللہ ﷺ د خپلو
ملګرو سره خوارلس ورڅي په قبا کښی مقیم وَه . په دغې
وخت کښی حضور ﷺ د یو جمات تیگه (بنياد) هم

ایخی وہ . دغه جمات ته د اسلام اولنی جمات وئیلے شی .

د حضرت علیؓ هجرت او د حضور ﷺ سره ملاقات
هر کله چي حضرت علیؓ د خلقو تول اماتونه خلقو ته واپس
کریں . نو مدینی منوری ته راروان شو . د قبا په مقام د
حضور ﷺ سره یو خائے شولو . بیا د حضور ﷺ سره یو خائے
مدینی منوری ته روان شو . (98)

مدینی ته داخله

دریبع الاول میاشت وہ او د جمعی مبارکہ ورخ وہ . حضور ﷺ
دقبانہ مدینی منوری ته سفر شورو کریا . د مدینی منوری
انصار ترینہ گیر چاپیرہ وو او د حضور ﷺ د سورلی سره
خوک په سورلو سوارہ او خوک پیادہ روان وو . د مدینی منوری
د هریو کس د اتنا وہ . چي حضور ﷺ د هفوی سره پاتی شی
د بنی سالم بن عوف ابادی سره د جمعی دمونځ وخت شو .
حضور ﷺ د خپلی سورلی نه را کوز شولو او د صحابه سره
ئی هلتہ د جمعی مونځ ادا کړلو . بیا په سورلی سور شولو او
مدینی منوری ته روان شو . کوم وخت چي د حضور ﷺ د
مور له طرفه د خاندان کورونه را ورسیدل د حضور ﷺ او بنه
هفه کورونو سره خواته کیناستله . حضور ﷺ د خپلی
سورلی نه را کوز شو . او د حضرت ابو ایوب انصاری په کور
کښی دیره شو . یو خوردخی شپی حضور ﷺ په دغه
کور کښی دیره وو . (99,100)

د مسجد نبوی ﷺ تعمیر

په مدینه منوره کبسي د جمات انتظام نه وو. بس کوم خائيے
 چې بس د مونځ وخت شولو هلتله به مونځ ادا کيدلو.
 حضور ﷺ هفه خائيے په کوم خائيے کبسي چې د اوښي
 ناسته شوي وه. په پيسو واغستلو. هفه خائيے د
 دوؤيتيمانو وو. هفوی دقیمت اغستلو نه انکار وکړه. خو
 حضور ﷺ ئي بياهم قیمت ادا کړه. هفه خائيے کبسي د
 مسجد نبوی ﷺ بنیاد کېښو دلي شو. دا په مدینه منوره
 کبسي اولني جمات وه. دیوالونه ئي د کچه بسختونه جور وو،
 د کهجورو وونې پکبسي دستنو په خائيے لګيدلې وسے او.
 چهت ئي د کهجورو د پانيو نه جور کړے شوې وه. د جمات
 سره خواته دوه کورونه هم تیار کړے شول، هفه کورونو
 کبسي یو د حضرت عائشی بی بی د پاره وه. او بل کورد
 حضرت سوده د پاره وه. د مسجد نبوی د جورې دلواود دغې
 کورونو د ودانیدلو نه وروستو حضور ﷺ مکي مکرمي نه
 خپل تېر (يعني د کور خلق) راوو غستل. بل طرف ته د خپل
 والد محترم په حکم حضرت عبد الله بن صدیق اکبر د خپل
 کور خلق د خان سره مدیني منوري ته راوستل. د دوی په
 هجرت سره په مکه کبسي یو خوکسان چې پير زيات غربيانان
 وه او د هجرت کولو ئي طاقت نه لرو پاتي شو. (101)

د جهاد حکم او سريه حمزه

هر کله چې په مسلمانانو باندي د مشرکانو له طرفه ظلمونه

زيات شو. نود رب کريم له طرفه مسلمانانو ته د جهاد کولو
اجازت ملاو شولو. په اسلام کښي او لني جنگ په سريه
حمزة باندي ياديږي . چې د هجرت نه او وہ مياشتني وروستو
په مياشت در رمضان کښي شوي دے . حضور ﷺ د قريشود
يوی قافلي د مقابلي د پاره د حضرت حمزه په مشری کښي د
د مهاجرينو مسلمانانو یو لبکر ولېړلوا . د دغې لبکر مشر
ته حضور ﷺ یوه سپينه جهندا ورکړه هر کله چې دغې لبکر
په لاره د سيند غاري ته ورسيدلو . په دغې مقام دوي ته د قريشو
تولګي رام خامخ شو . مقابله شورو شو . دغې وخت مجدی بن
عمر و جهنى دغې جهگړه د صلح په ذريعه ختمه کړه .

په غزوات او سريو باندي سرسری نظر
* د هجرت په او لني کال د حضور ﷺ په امر دوہ سريي
رواني شوي وسے .

* سريه حمزه * سريه عبيده *

* د هجرت په دويم کال پينځة هفه جنگونه (غزوے) شوي
وسے چې په کومو جنگونو کښي حضور ﷺ په خپله شريك
شوي وہ . هفه نګ چې پکښي حضور ﷺ په خپله
شرکت کړے وي هفې ته غزوه وئيلے شي .

* غزوه ابوا ، دغې غزوه په غزوه ودان هم ياديږي
* غزوه بدر کبری * غزوه بواط * غزوه بنی قينقاع

* غزوه سویق

او په دغې کال دري سريي رواني کړے شوے وسے .

* سريه عبدالله بن جحش ، سريه عمیر ، سريه سالم

د هجرت په دریم کال دری غزوے (جنگونہ) شوئے وے .
 ★ غزوہ غطفان ★ غزوہ احمد ★ غزوہ حمراء الاسد
 او په دغی کال دوہ سریے روانہ کرے شوئے وے .
 ★ سریہ محمد بن مسلم ★ سریہ زید بن حارث
 د هجرت په خلورم کال دوہ غزوے شوئے وے .
 ★ غزوہ بنی نضیر ★ غزوہ بدر صفری
 او خلدور سریے لیڑلے شوئے وے .
 ★ سریہ ابو سلمہ ★ سریہ عبد اللہ بن ایس
 ★ سریہ منذر ★ سریہ مرشد
 د هجرت په پنجم کال خلور غزوے شوئے وے .
 ★ غزوہ ذات الرقایع ★ غزوہ دومہ الجنڈل
 ★ غزوہ مرسیع دغی غزوے ته غزوہ بنی المصطلق
 هم وئیلے شی . ★ غزوہ خندق یا احزاب
 ★ د هجرت په شپریم کال دری غزوے شوئے وے .
 ★ غزوہ بنی لحیان ★ غزوہ غابہ دغی غزوے ته ذی قرد
 هم وئیلے شی . ★ غزوہ حدیبیہ
 او په دغی کال یوولس سریے روانی کرے شوئے وے .
 ★ سریہ محمد بن مسلمہ قرطا طرف ته ★ سریہ عکاشہ
 ★ سریہ محمد بن مسلمہ ذی القصد طرف ته ★ سریہ علی
 ★ سریہ زید بن حارثہ بنو سلیم طرف ته ★ سریہ کرز بن جابر
 ★ سریہ عبد اللہ بن عوف ★ سریہ زید بن حارثہ ام قرفہ طرف
 ته . ★ سریہ عبد اللہ بن عتیک ★ سریہ عبد اللہ بن رواحہ
 ★ سریہ عمر الضمری

* د هجرت په وقم (۷) کال یوہ غزوہ شوے د چی ورته
غزوہ خیبر وئیلے شی . په دغی کال پیشہ سریے
روانہ کرے شوے وے .

* سریہ ابوبکرؓ * سریہ بشیر بن سعد * سریہ غالب بن
عبدالله * سریہ بشیر * سریہ اجزم
د هجرت په اتهم کال خلور غزوہ شوے وے .
* غزوہ موتہ * فتح مکہ * غزوہ حنین * غزوہ طائف
او په دغی کال لس سریے روانہ کرے شوی دی .
* سریہ غالب بنو الملوح طرف ته * سریہ غالب فدل
طرف ته * سریہ شجاع * سریہ کعب * سریہ عمر و بن
العاص * سریہ ابو عبیدہ بن الجراح * سریہ ابو قتادہ
* سریہ قطبہ * سریہ خالد چی ورته سریہ غمیصا
هم وئیلے شی . * سریہ طفیل
* د هجرت په نہم کال یوہ غزوہ چی ورته غزوہ تبوك وئیلے
شی . واقع شوے د په دغی کال درے سریے
روانہ کرے شوے وے .

* سریہ علقمه * سریہ علیؓ * سریہ عکاشہ
* د هجرت په لسم کال دغزوے نوبت نہ دے راغلے .
په دغی کال دوہ سریے روانہ کرے شوے وے .
* سریہ خالد بن ولیدؓ نجران طرف ته .
* سریہ علیؓ یمن طرف ته

سریہ عبیدہ بن الحارثؓ

بیاد دغی سریہ حمزہؓ نہ وروستود شوال میاثت کنسی

حضرت عبیده بن الحارث[ؑ] ته د شپیتو کسانو
مشری حواله کړه . او د ابوسفیان مقابلی د پاره ئې ولیږلوا . په
دغه سریه کښی سعد بن ابی وقاص په کافرانو باندي د غشی
ګزار کړے وه . دغه اولني غشي وه چې د اسلام د ترقى د
پاره کافرانو طرف ته ګزار شوي وه . (102)

د قبلی د بدليدلو حکم

د هجرت په دويم کال دوحی په ذریعه حضور ﷺ ته حکم
وشو چې خپل مخ د بیت المقدس نه بیت الله ته (کعبی)
راواړه وه . دغه حکم سره په راروان وخت کښی د مسلمانانو
قبله کعبه وګرځیده . له دي نه مخ کښی په مدینه منوره
کښی د مسلمانانو قبله بیت المقدس وه . هم هفه طرف ته به
مسلمانانو مونځونه کول . په دي حکم سره مسلمانانو خپل
مخونه کعبی طرف ته راواړول . او د حضور ﷺ د زړه
یو خواهش چې د قبلی د بدليدلو ووپوره شو . (103)

سریه عبدالله بن جحش[ؓ]

په دغه کال رسول الله ﷺ دولسو مهاجریونو ډله د
حضرت عبدالله بن جحش[ؓ] په مشری کښی د قريشو د ډوی
قافلی د مخ نیوی د پاره روانه کړه . میاشت درجب المرجب وه .
مسلمانان د قريشو قافلی ته درجب په اولني تاریخ باندي
مخامنځ شول . دغه وخت د مسلمانانو خیال دا وو چې گنې د
جمادی الثانيه دیرشم تاریخ دے څکه چې د عرب په ګوت
ګوت کښی په رجب المرجب کښی د ممانعت

وو . (رجب المرجب په خلورو میاشتو کبئی یوه میاشت ده چې په هغې کبئی د عربو تېولو قبیلو د یوبیل سره جنګ چهگرې نه کولی) د مشوری نه پس مسلمانانو د هغې قافلې سره مقابله وکړه . په هغې قافلې کبئی د قافلې مشر ژویل شو او دوه کسان د هغې قافلې بندی جور شو . نور و تېولو تېخته وکړه . مسلمانانو مال غنیمت راجمع کړه او بیا وروستو هغې د شریعت موافق تقسیم شولو . دغه جنګ په رجب کبئی شو سے ووله دی و جي مشرکانو د عربو د حضور ﷺ متعلق دا خبره مشهوره کړه . چې حضور ﷺ د حرمت په میاشت کبئی هم قتل او قتال روا کړلو .. د قریشو د دغې اعتراض جواب د پاره مولیٰ کریم په قران کبئی ایت « يَسْأَلُونَكُمْ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ ۝ نازل کړلو . په دغه ایت کریمه کبئی د عربو د اعتراض پوره پوره جواب پرسوت وو .

(104 , 105 , 106)

غزوہ بدرا

بدرا د یو کو ھی نوم دے هم په دغه نوم ورسره خواته یو کلې آباد دے . دغه کلې او کو ھی د مدینی منوری نه اتیا میله لرے دے په دغه خائے کبئی د اسلام اولني عظیم الشانه غزوہ شوي ده . چې د تاریخ په صفحو کبئی په غزوہ بدرا سره یادېږي . د یو خبر را پونکی په ذریعه حضور ﷺ ته معلومه شو چې د قریشو یوه لویه قافلې سره د سامانه د شام له طرفه د مدینی په طرف راروانه ده . حضور ﷺ د رمضان په دولسم تاریخ په دویمي هجری کبئی درې سو او دیار لسو انصار او

مهاجرینو سره رoha طرف ته روان شولو . (روhad مدنی
منوری نه خلوبنست میله لرے دیو خائے نوم دے) بل طرف
ته د قریشو دقافلی مشر ته چی پته ولگیده . چی حضور ﷺ
هفوی ته په لاره کبپی په انتظار ولاپ دے . نو د قافلی مشر
هفه لاره پر بنسودله او په بدلہ لاره ئی قافله روانه کرلہ او ورسه
ئی دقافلی نه مخکبپی په تیز رفتاری سره یو قاصد مکی
مکرمی ته روان کرلو چی د مکی مکرمی قریش د دغی
حالاتو باندی خبر کری . قریشو ته دقاصد په ذرعه چی د
دغی حالاتو پته ولگیدله . نو هفوی له نوره هم غصه ور غله
او پیروزیات فکر مند شو او په تادی سره ئی د مسلمانانو د
مقابلي د پاره یو لوئے لبکر تیار کرلو .
دالبکردنه نیم سوو کسانو وو . بعضی خلقو دا تعداد زر
لیکلی دے . په دغه لبکر کبپی د قریشو سره سل اسونه او
اووه سوه او بنان وو . بل طرف ته چی مسلمانو ته پته ولگیده
چی د کومی قافلی په تکل هفوی د مدنی منوری نه راوی
وو هفه قافله ترینه په یوه بله لاره تلیے ده . او د دوی د مقابلي د
پاره د مکی مکرمی نه د قریشو او د اهل مکه یو لوئی لبکر
راروان دے . دغه وخت حضور ﷺ د صحابو سره مشوره
وکره . هر یو صحابی خپل خان د قربانی د پاره پیش کر . د
خرزج قبیلی مشر سعد بن عباده و وئیل که چرتہ تاسو حکم
وکرئ نو مونب سیند ته توب کیدو ته هم تیاریو . حضرت
مقداد و وئیل اے د اللہ پیغمبره ! ﷺ مونبیه ستانه مخکبپی
وروستو بپی او گس طرف ته جنگیرو . د صحابه دغی جذبی

سره حضور ﷺ دير خوشحاله شو . او د مقابلې د پاره ئى د مخکبىي د تگ حکم جاري كرە . مسلمانان د هغى مقام نه روان شو او بدر ته ورسيدل . د بدر په میدان حضور ﷺ او مسلمانانو ته پته ولگىدە . چي د دې میدان په بل طرف قريش د مخکبىي نه ديره شوي دى . بل طرف ته هغه قافله چي د ابوسفيان په مشرى كېنىي د شام نه راروانه وە د مسلمانانو نه ديره مخکبىي تلىي ده . او سداوخت يو طرف ته د بدر په میدان کافران ديره ووبل طرف ته د مسلمانانو لېسکرد جنگ د پاره تيار ولار وو . ابو جهل چي قريشو د لېسکرئي مشرى كوله . هغة خپلو مشرکانو ملگرو ته ووئيل چي نن به په هره طريقه چي وي د مسلمانانو سره به داسىي جهگەر د کوو چي د هفوی نومي نخاني پاتى نشي . د بدر په میدان كېنىي د مسلمانانو لېسکر په هغه خائىے ولار وە . کوم خائىے چي د او يو كمى وە . هر طرف ته شىگىي وە . قريش د دغه وخت د جنگ د پاره په يوبىسە خاورىنه زمكە ديره شوي وو . چي په هغى تلل هم اسان وو . او ورسه په د دغه خائىے كېنىي او بە هم وە . د دغه وخت مولى كريم د اسمانه باران وکړلوا . چي د هغى په وجه هغه خاورىنه زمكە ختە شوله . او هغه شګلنە زمكە د ګرڅيدو قابله شو . د غي باران سره يو طرف ته مسلمانانو ته سهولت پيدا شونو بل طرف ته د مكىي قريش په تکلیف او مصیبت كېنىي ګرفتاره شو . د جنگ شورو ګيدو كېنىي لو وخت وو . حضور ﷺ په دغىي موقع د مولى كريم نه د مسلمانانو د کاميابى د پاره ډېرى دعاگانى وغېستلى . مولى

کریم هغه تولی دعاگانی قبولی کړلے او حضور ﷺ ته ئې
دوھی په ذریعه د قریشود ذلیله کیدوزیر سه ورکړه .
د جنګ بدر په میدان یو طرف ته حضور ﷺ د مسلمانانو
صفونه سمول ، بل طرف ته ابو جهل ملعون د غرور نه ډک د
مشرکانو صفونوله ترتیب ورکوو . دا جنګ د یو ی وری ډلي
(چې تعدادئي دری سوه او د یارلس وه) د یو لوئي جمات (چې
په شمیر سره زر تنه وو) سره وه . د بدر میدان وو . صفونه تیار
شو . اول نه د یو یو مقابله شورو شو . د قریشو د لبیکرنه دری
تنه (عتبه ، شیبہ ، ولید) را ووتل . د دوی مقابله حضرت علیؓ ،
حضرت حمزہؓ او حضرت عبیدہ بن الحارثؓ وکړه . دری واره
مشرکان قتل شو . بیا یو عظیم الشان جنګ شورو شو . د
جنګ په آخر کښی مشرکانو تیخته وکړه او مسلمانانو
کامیابی او موندله . د بدر په دغه جنګ کښی د مسلمانانو نه
خوارلس تنه شهیدان شو او د کافرانو او با تنه مردار شول . او با
تنه د مشرکانو نه بندی جوړ شو . او د یزیات مال غنیمت
مسلمانانو ته په لاس ورغی . کوم وخت چې د بدر د قیدیانو
سره د مسلمانانو قافله مدینی منوري ته ورسیده . حضور ﷺ
د بدر قیدیان د نور مال غنیمت سره په مسلمانانو کښی
تقسیم کړل . او پولو ته حضور ﷺ دا امر وکړه . چې د بدر
قیدیانو سره بنة سلوک اور ویه ووساتی . د حضور ﷺ د دغی
فرمان په وجه صحابه په خپله په که جور و گزاره کوله او د بدر
قیدیانو لره به ئې بنة روئی ورکوله . بیا د حضور ﷺ په
مشوره سره د بدر تپول قیدیان د فدیبی په عوض پرنسپولی

شو. په دغه قیدیانو کبئی د حضور ﷺ ترہ حضرت عباس^{*} او د حضور ﷺ خوم ابوالعاص^{*} هم وود حضرت ابوالعاص^{*} په نکاح کبئی حضور ﷺ مشرہ لور حضرت زینب^{*} وہ . دوی (حضرت عباس^{*} او حضرت ابوالعاص^{*}) هم د نور و قیدیانو په شان د فدیی په بدلہ کبئی پرسنبدلے شو . دا واقعہ د اسلامی مساوات یوه بهترینہ نمونہ وہ . حضرت عباس^{*} مالدارہ وہ . هغه نہ د نور و مالدارو په شان زیاتہ فدیہ واغستلے شوہ . او د ابوالعاص^{*} د فدیی د پارہ د مکی مکرمی نہ حضرت زینب^{*} خپل امیل چی ورتہ خپلی مور د وادہ په موقع ورکرے وہ . د حضور ﷺ لرہ را وولیبرلو . حضور ﷺ ته چی هغه امیل مخامنخ شونوبی اختیارہ ئی دسترگو مبارکو نہ او بشکے روانے شولے او صحابہ^{*} ته ئی او فرمائیل که چرتہ تاسو تول راضی ئی نو دا امیل به حضرت زینب^{*} ته واپس کرو . خکہ چی دا ورسرہ د خپلی موریونبھے پاتی ده . صحابو په یو اوواز اوئیل چی مونږ تول راضی یو . بیا حضرت زینب^{*} ته هغه امیل واپس کرے شو . او د آزدی د پارہ ئی ابوالعاص^{*} نہ لوظ واغستلو چی ته به حضرت زینب^{*} لرہ مدینی منوري ته رالیبری . ابوالعاص ته چی کلہ ازادی اومندلہ او مکی مکرمی ته راغبے . نو د حضور ﷺ د لوظ مطابق ئی حضرت زینب^{*} مدینی منوري ته روانہ کرہ . ابوالعاص^{*} یولوئی سوداگروہ . په یوه بلہ موقع بیا دوی مسلمانانو ته په لاس ورغلل . په دغه موقع چی کلہ راخلاص شو او مکی مکرمی ته راغبے . نو اول ئی د تولو قریشو

اماونه و اپس کړل او بیائی د اسلام د قبلیدلو اعلان و کړلو.
د بدر بعضی قیدیان ډيرزيات غربیانان وه. چې د فدیي
ورکولو طاقت ئی نه لرلو. خود لیکلو اولوستلو هنرورسه
وه. هغوي ته ووئیلی شو چې تاسولره دا فدیه ده چې تاسود
مسلمانانو لسو لسوتنو ته لیکل او لوستل و بنايی. حضرت
زید بن ثابت[ؑ] په دغه موقع لیکل زده کړي وه.
(107, 108, 109)

غزوہ غطفان

د غزوہ بدر نه وروستو دعشور د یولبکر سره (چې خلورسوه
نه وو) په مدیني منوري باندي د حملې کولو اراده وکړه. هر
کله چې حضور ﷺ ته نزدي شولو نود لبکر تول کسان ترینه
وتختیدل. او غرونو کښي ئې پناه واغستله. حضور ﷺ چې
میدان صفا ولیدلو نو واپسی ئې وکړله. دغه وخت مولی
کريم ﷺ د اسمانه باران راوروولو چې په هفی سره د حضور
ﷺ کېږے لمدے شولے. رسول اللہ ﷺ خپلی کېږے د
وچولو د پاره په یوه ونډ کښي زورندے کړلے او په خپله د
هغه وني په سوری کښي د ارام کولو په نیت سماستلو.
بل طرف ته دعشور دا منظر دلري نه لیدلو. هغه چې ولیدل
چې حضور ﷺ د هغه نه ناخبره ملاست دے. هغه وخت په
تیزی سره هغه د حضور ﷺ سر مبارک ته نزدي راغې توره
ورسره په لاسو کښي وه. حضور ﷺ ته ئې ووئیل او س به
تاسو مانه څوک خلاصوی؟. حضور ﷺ بنه په اطمینان سره
جواب ورکړه. زما اللہ به مانه خلاصوی. دعشور چې د

حضرور ﷺ د خلثه مبارک دغه کلمات واوريدل . نو ويره پري راغله . توره ئي د لاس نه گزار شوه . هغه توره چي د دعشور د لاسونه پريوتى وە بىئە پە اطميان سره حضور ﷺ راۋچته كې او د دعشور نە ئي تپوس و كە او سە ئە او وايە چي تابه زمانه خولك خلاصوی ؟ . دعشور پە عاجزى سره ووئيل : زما خلاصولو والا هيچ خولك نشته . حضور ﷺ چي د دعشور عاجزى او محتاجى ولیده نوبى لە انتقامە ئى معاف كېلو . دعشور باندى ددغىي واقعىي دومرە ھېراش رووشو . چي وروستو پە خېلە هم مسلمان شولو اود خېل قوم دپارە يو لوئى مسلمان مبلغ جور شولو . (110) داد حضور ﷺ د اخلاقويوه نمونه وە . داسىي واقعات د سيرت پە نوروكتابونو كېنى ھېرزيات ليكلى شوي دى .

د حضرت حفصه او زينب سره نکاح

د هجرت پە دريم کال د شعبان پە مياشت كېنى حضرت حفصه بنت عمر د حضور ﷺ پە نکاح كېنى راغله او بىاد رمضان المبارڪ پە مياشت كېنى حضور ﷺ د حضرت زينب بنت خزيمه سره نکاح و كېلە . (111)

غزوه احد

دا هيل علم پە دي خبره انفاق دى چي داحد جنگ (غزوه) د هجرت پە دريم کال د شوال پە مياشت كېنى شوي دى . كوم وخت چي مشرکان د بىرد شىكست خورلۇنە وروستو مكى مىكرمىي تە لارل . نو هغۇرى د بىرد انتقام اخستلو دپارە پە

دیرزیات اهتمام سره تیاری شورو کړه . هم په دغه نیت ئی یو
 لوئی لبکر تیار کړلو . په دغه لبکر کښی دری زره کسانو
 سره دوه سوه اسونه ، دری زره او بنان وو . او خلوار لس زنانه د
 دی مقصد دپاره وے چې که چرته دوی تیخته کوي نو ورته به
 د بدر جنګ رایادوی او د جنګ نه په تیخته به ورته غیرت
 ورولي . حضرت عباس^{*} چې په پته ئی اسلام قبول کړے وواو
 لاتراوسه ئی هجرت نه وو کړے . هغوي حضور ﷺ د
 مکی مکرمی د مشرکانو حالات ولیکل او د یو تیر رفتار
 قاصد په ذرعه ئی دغه لیکل حضور ﷺ ولیول . حضور
 ﷺ چې پته ولگیدله نو د پوره حقیقت معلومولو دپاره ئی
 دوه کسان د مدیني منوري نه مکی مکرمی ته روان کړل .
 چې د قریشو پوره پوره حالات حضور ﷺ را پړی . هغی
 دوؤتنو حضور ﷺ خبر ورکړه چې د قریشو لبکر د مکی
 مکرمی نه راروان شوی دے او مدیني منوري ته نزدي
 رارسیدلے دے . حضور ﷺ د دغه قاصدانو د خبر په رنا
 کښی یو خوتنه خوکیداران د مدیني منوري نه ګیر چاپیره په
 اهمو څایونو باندی مقرر کړل . بیا حضور ﷺ د صحابه[#] نه
 مشوره واغستله . د مشوری نه پس حضور ﷺ سحر وختی د
 زروتنو سره د مدیني منوري نه بهرو وتلو . په دغه زروتنو
 کښی د رئیس المنافقین عبد الله بن ابی منافق دری سوه
 ملګری هم وو . رئیس المنافقین عبد الله بن ابی او د هغه
 ملګری د اسلامی لبکر نه په لاره کښی جدا شو . او دا بهانه
 ئی وکړه چې د هغوي مشوره نه ده منلي شوے . څکه دوی

په جنگ کبسي حصه نه اخلى . د منافقينو د اسلامي لبکر
 نه په جدا کيد و سره د اسلامي لبکر تعداد صرف اووه سوه
 پاتي شو . حضور ﷺ مدیني منوري نه به ر تشریف يورلوا او
 د اسلامي لبکر ئي په خپله معاينه وکره . د معايني په وخت
 حضور ﷺ بعضی واره هلکان ولیده چي د جهاد له
 شوقه په صفوونو کبسي ولاردي . حضور ﷺ هفه هلکان
 مدیني ته واپس وليرل . په دغې هلکانو کبسي رافع بن خدیج
 هم وه . کوم وخت چي هفه ته ووئیلى شو . چي ته لاما شوم
 ئي او د جهاد کولو طاقت نه لرمے په دي وجه مدیني منوري ته
 واپس لارشه . هفه د پنسو په گوتوا او دريدلو . حضور ﷺ چي
 د هفه هفه شوق او جذبه ولidle نوورله ئي په اسلامي لبکر
 کبسي د شاملولو اجازت ورکره . سمره بن جندب چي وکتل .
 چي په وجود کمزوري رافع ته په اسلامي لبکر کبسي د
 شاملولو اجازت ملاو شو . نو هفه حضور ﷺ ته ووئيل چي
 زهه درافع نه په وجود کبسي تکردهيم . خنگه چي هفه ته
 اجازت ورکرے شو مے دغه شان دے ماته هم په اسلامي
 لبکر کبسي د شامليدلو اجازت را کرے شي . حضور ﷺ د
 امتحان په غرض دوي یوبل لره په پرخونو وروستل . سمره په
 دغه موقع رافع لره په زمکه خملولو . حضور ﷺ وليدل چي
 سمرهه درافع نه مضبوط او تکرده دے . نود رافع سره سره ئي
 سمره ته هم په اسلامي لبکر کبسي د شاملولو اجازت ورکره .
 د مسلمانانو صفوونه حضور ﷺ په خپله تيارکړل . حضور ﷺ د
 پنهانو تنو یوه ډله د أحد غږه خوکه کينوله چي د نهن د

وروستونه په مسلمانانو حمله ونکړي . ورسره ئې هغې جمات ته دا امر هم وکړه . چې تاسوبه خپل خایونه نه پرېږدئ . مسلمانان که برے مومنی او که ورته شکست رسی . بیا یو ډیر لويسي جنګ شورو شو . شورو شورو کښي د مسلمانانو تله درنه وه . او مسلمانان په ګټه کښي روان وه . قريشو تيخته کول غنيمت ګنبل . مسلمانانو د قريشو نه پاتي مال غنيمت راتبولول شورو کړل . هغه پنځسو تنو (چې د مسلمانانو د خوکیداری د پاره د احد د غرد پاسه حضور ﷺ کېنولی وو) چې دغه منظر ولیده . نو هغوي خپل خائے له دی و جي پرېښدلو چې د حضور ﷺ فرمان د دی وخته پوري وه . د هغوي مشر عبد الله بن جبیر ورته ډير په تاکيد سره بار بار ووئيل چې د حضور ﷺ فرمان دے چې دا خائے به تاسو په هیڅ حالت کښي نه پرېږدئ . هغوي ووئيل چې مسلمانانو ته فتح نصیب شوئه د اوں دلته د پاتي کیدلو خه ضرورت پاتي نه شو . د حضرت عبد الله بن جبیر سره صرف یو خوتنه په دغه مقام باندي پاتي شو . خالد بن ولید (چې لاتراوسه ئې ايمان نه ووراورے) چې دغه خائے خالي ولیده نو د وروستو نه ئې په مسلمانانو حمله وکړه . عبد الله بن جبیر او د هغه ملګرو ډير په بنه انداز سره د هغوي مقابله وکړه . ولې د تعداد د کم والي په وجه خالد بن ولید او د هغه لبکر ئې رامنځ نه کړئ شو او دوی تول د خالد بن ولید او د هغه لبکر سره په مقابله کښي شهیدان شو . د حضرت عبد الله بن جبیر او د هغه د ملګرو په شهادت سره خالد بن ولید ته لاره صفا شوه .

او په اسلامي لبکرئي دوروستونه یوه زورداره حمله و کړه .
 بل طرف ته چې قريش په تيخته وو هغوي هم راوبس شو.
 دغه وخت ټول مسلمانان د کافرانو د دوؤپلو په مينځ کښي
 راګير شو. یو طرف ته د خالد بن ولید لبکروه او بل طرف ته د
 قريشو لبکروه . مسلمانان دغه وخت یو عجبيه امتحان
 کښي وو. مصعب بن عمیر^{*} چې د حضور ﷺ سره په صورت
 مبارک کښي یوشان بسکاريدلو په دغه موقع شهيد شولونو
 دا خبره ګډه شوه چې حضور ﷺ شهيد شولو . د مسلمانانو
 غورونو ته چې کله دغه خبره وورسيده . نوبې حوصلې
 شو. او دا خیال کول ئې شورو کړه چې د حضور ﷺ نه بغیر د
 دنیا د ژوند به خه خوند کوي . دغه وخت د قريشو دلاسه پېړ
 مسلمانان شهیدان شو. پير صحابه[#] ژوپل شو . ناګهانه د
 حضرت کعب بن مالک^{*} نظر په حضور پريوتلو او د
 خوشحالی نه ئې یوه چفه کړه . چې راشے مسلمانانو
 حضور ﷺ صحیح سلامت دے . صحابو^{*} چې د حضرت
 کعب بن مالک^{*} اواز واوريدلونو تول د حضور ﷺ طرف ته را
 په منه شول . دغه وخت مشرکانو ډير زور ولګولو چې
 حضور ﷺ شهيد کړي او پرله پسي ئې په حضور ﷺ باندي
 حملې وکړي . صحابه د حضور ﷺ مخې ته د یو ډهال پشان
 ولار وو . او د کافرانو مشرکانو د هري حملې جواب به ئې په
 بسته طریقه ورکولو . حضرت طلحه^{*} دغه وخت د خپل وجود ()
 جسم) په ذریعه د مشرکانو ګزارونه منع کول، د جنگ نه
 وروستو د هغوي په جسم او باز خمونه جور شوي وو . دغه

موقع وہ چی حضور ﷺ و فرمائیل خوک دی چی زمانہ خان
 قربان کرپی؟ حضرت زیاد سره د خلورو ملگرو حضور ﷺ لرہ
 نزدی راغبے او د کافرانو سره په مقابلی کنبی شہیدان شول.
 په دغه موقع د قریشو د یو تن عبد اللہ بن قمیه د لاسه د
 حضور ﷺ مخ مبارک زخمی شو. هفہ په حضور ﷺ باندی د
 توری گزار و کرلو چی د هفی په وجہ د مخ د توبی نه دوہ کرپی
 د حضور ﷺ مخ مبارک ته وردنه شولیے په دغی گزار سره د
 حضور ﷺ یو غابن مبارک هم شہید شولو. حضرت سیدنا
 صدیق اکبر ارادہ و کرہ چی د حضور ﷺ د مخ د زخم نه دغه
 کرپی لری کرپی خو حضرت ابو عبیدہ ورتہ د دغی سعادت
 حاصلو لو د پارہ منت و کرلو. حضرت ابو عبیدہ چی د
 حضور ﷺ د مخ مبارک نہ د خلی په ذریعہ دغه کرپی
 او وستلے نو ورسہ ئی خپل دوہ غابسونه هم پریوتل. دغه
 غزوہ کنبی حضور ﷺ یوی کندی ته و غرچیدلو. هفہ کنده
 مشرکانو د ایمان خاوندانو ته د نقصان رسولو د پارہ جورہ
 کرپی وہ. په دغه غزوہ کنبی دوہ ویشت، یا دری ویشت تنه د
 کافرانو نه مردار شوی وو. او د مسلمانانو نه او با تنه شہیدان
 شوی وو. په دغه شہیدانو کنبی د حضور ﷺ ترہ حضرت
 حمزہ هم وہ. چی د هفوی په شہادت حضور ﷺ ته دیر
 تکلیف رسیدلیے وو. هنده چی لا تراوسہ ئی ایمان نہ و و قبول
 کرپے او د ابو سفیان کور والا وہ. هفی د حضور ﷺ د ترہ
 حضرت حمزہ سره د هفہ د شہادت نہ پس دیر بد سلوک
 کرپے وہ. د دغی جنگ په موقع مسلمانانو خپل بچی او

زنانه په مختلفو قلعو کښي دیهودیانو نه د حفاظت دپاره
بندے کړے وسے . صرف هغه زنانه په میدان کښي موجود
وسے چاچې د مسلمانانو هرسته او علاج کولیے شو . حضرت
فاتحی په دغې موقع د خپل والد محترم دز خمونو علاج ته
تیاره ولاره وه . حضرت عائشة[ؓ] ، حضرت ام سليم[ؓ] او حضرت
ام سلطنه زخمیانو لره په مشکونو کښي او یه را چلویه .
حضرت صفیه[ؓ] چې د حضرت حمزه[ؓ] خوراود حضور ﷺ ترور
ده . هغې ته چې پته ولګیده چې مسلمانانو ته په جنګ
کښي ډير زييات نقصان رسيدلي دے نو د مدیني منوري نه
په تيزی سره راروانه شوه . او د احد میدان ته راغله . حضور
ﷺ ته چې د ترور دراتګ پته ولګیده نو حضرت زبیر[ؓ] ته ئې
و فرمائیل د حضرت حمزه[ؓ] د وجود تکري راغوندي کړه خور ته
ئې پته او نه لګي . د دغې خبرې خبر چې حضرت صفیه[ؓ] ته
او شو نو هغې او فرمائیل . زه د خپل د ورور نه خبر شوي یم د
الله په لاره کښي دغه قرباني خه لویه قرباني نه ده . د دغې
وينا نه پس حضور ﷺ خپلې ترور له د حضرت حمزه[ؓ] د ليدلو
اجازت ورکړه . هغې چې خپل ورور ولیده نو انا لله وانا اليه
راجعون ئې ووئيل او دي امت ته ئې د صبر کولو یوه بهترینه
نون په ربہ ودہ .
دغه جنګ کښي د یو انصاري زنانه پلار ، ورور او خاوند
شهیدان شوی وو . پرله پسی د یو یو د شهادت خبر چې دغې
زنانه ته راغې نو هغې زنانه به د هر خبر را ټرونکی نه دا
تپوس کولو چې حضور ﷺ خنګه دے ؟ حضور ﷺ خور رغ

دے کنه؟ ورتہ به ووئیلی شو چی حضور ﷺ صحیح
 سلامت دے . نودرب شکریه ئی اویاسلو بیا هم دخان د
 تسلی دپاره د حضور ﷺ په دیدن پسی گر خیدله . هر کله
 چی ئی په حضور ﷺ باندی نظر پر یوتلو نو درب شکر ئی
 ادا کرہ او چفہ ئی کرہ چی تاسو سلامت ئی نونور
 مصیبتونه مصیبتونه نہ دی . د دغی واقعی نہ پس د
 مسلمانانو زمکی ته د سپارلو (تدفین) وخت راغے نو
 مسلمانانو سره د غریبی په وجہ دومره کپڑہ نہ وہ چی د دغی
 شہیدانو ترسنہ کفن جور شی . د حضرت مصعب بن عمير
 جنازہ تیارہ وہ . خود کفن دپاره ئی کپڑہ نہ وہ په کپڑی سره
 سربه ئی ورلہ پتھولو نو خپے به ئی بسکارہ کیدے او کٹہ
 خپے به ئی ورلہ پتھولے نو سربه ئی بسکارہ کیدلو . بیا د
 حضور ﷺ په امر سره سر مبارک ئی پت کرے شو او په خپو
 ئی ورلہ وابسہ واچول . دا هفہ منظراو هفہ وخت وو چی
 مسلمانانو ته به کله هم وریه یاد شو نو ژرا به ورتله . د جنگ
 احد شہیدان بغیر لہ غسلہ (لامبولو) په هفہ وینو کبی لت
 پت د جنازو نہ پس خپلو خپلو قبرونو ته او سپارلے شو . په دی
 جنگ کبی مسلمانانو ته ہی رزیات نقصان رسیدلے وو .
 قریش مکہ مکہ مکہ ته روان شوی وو . خود دی خبری یرہ وہ
 چی کیدے شی قریش په مسلمانانو دوبارہ حملہ وکری .
 خکہ رسول اللہ ﷺ د اویاتنو یوہ ڈله چی پکبی حضرت
 ابو بکرؓ او حضرت زیارتؓ هم وو . د ابو سفیانؓ او د هفہ لبکر
 پسی وروستو روانہ کرے وہ . ابو سفیانؓ په لارہ کبی بیا په

مسلمانانو باندی د حملی کولو اراده لرلہ خود خزاعه قبیلی
 مشر معبد چی پت پته د مسلمانانو سره ملگری وو . هغه
 ابوسفیان ته ووئیل ته د مسلمانانو سره د مقابلی کولو طاقت
 نه لرے . زه دیو خیر اوپونکی په ذریعه خبر شوے یم چی
 محمد ﷺ تاسره دوباره مقابلہ کول غواری اویو لبکرئی
 ستاد مقابلی د پاره تاپسی ورستو راروان کرے دے . بنہ خو
 داده چی صحیح اوروغ خان مکی مکرمی ته وورسے .
 ابوسفیان چی د معبد خبره واوریدله نو خپله اراده ترینه هیره
 شوه او مکی مکرمی ته روان شو . حضور ﷺ ته چی د
 ابوسفیان او د قریش د لبکر پته ولگیده چی مکی مکرمی
 ته ورسیدل نو مسلمانانو بنہ په اطمینان سره د
 حمراء نومی علاقی نه مدینی منوری ته واپسی وکړه .

(112 , 113)

د یهودیانو مخالفت

د مدینی منوری فضاد مسلمانانو د پاره بنه وه . خودلته هم د
 اسلام د بمنان وو . چی د تاریخ په کتابونو کښی په یهود سره
 یادیږی د یهودیانو دری قبیلی وسے . بنو نضر ، بنو قینقاع ،
 بنو قریظه . په شورو کښی د دوی سره حضور ﷺ یوہ د امن
 معاہده کرے وه چی ورته میثاقِ مدینه وائی . د دی معاهدي
 مقصد دا وو چی د مدینی خلق د باهر د بمن سره په شرکه
 مقابلہ وکړی . دغه یهودیان په شورو شورو کښی د مسلمانانو
 ملگری وو او دوی به د مسلمانانو سره په شورو شورو کښی
 ملگرتیا کوله خکه چی کومه خبره به مسلمانانو کوله . نو د

هغې خبر سے په ذریعه به دوی د څلای خبری (چې د اسمانی کتاب سره به ئې تعلق وه) تائید حاصلولو. د یهودیانو دا خیال وه چې د مسلمانانو په ذریعه به د دوی په سلطنت کښی وسعت او زیات والی راشی. خو یهودیان په دغې مقصد او اراده کښی کامیابه نه شو. په رو رو د وخت تیریدو سره یهودیانو ته پته ولگیده چې د کوم مقصد د پاره دوی د مسلمانانو سره هرسته او ملګرتیا کووی. هغه مقصد دوی ته نه حاصلیږی د هغې مقصد نه دوی لري روان دی. په هزه هزه یهودیان په دی هم پوهه شو. چې د مسلمانانو عقیده زموند عقیدی نه ډیره زیاته بدله ده. په دی وجهه ئې پت په د مسلمانانو مخالفت شورو کړه. د دغې خائے نه یهودیانو د مسلمانانو سره دېمنی شورو کړه. د یهودیانو په زړونو کښی د مسلمانانو د پاره د محبت په خائے کینه بغض حسد را پیدا شو. یهودیانو د مسلمانانو د ویری د لاسه ئې دغه دېمنی نه بشکاره کوله. بیا هم هغه کارونه به ئې کول چې په کومو کارونو اسلام او مسلمان بدنام شی او په خه طریقہ اسلام او مسلمان ته نقصان اور سی. او س او خرچ چې د اسلام په نور راجمع شوی وو او د یوبیل سره ئې دېمنی ختمه شوئے وه. د یهودیانو دا کوشش وو چې دغه دېمنی بیا راتازه کړی. په دوی کښی بیا شرف ساد پسور کړی. خود اسلام په وجه دوی ته څل مقصد حاصلول ډیر ګران وو. له دی وجی له پتې نه بشکاره مخالفت ته را ګلل. او هغه معاهده ئې ماته کړه کومه چې د مسلمانانو او د یهودیانو ترمینځه

شوئے وه ددغی شر ابتداد بنو قینقاع نہ او شوہ .

بنو قینقاع سره جنگ

په اسلامي میاشتو کبني دشوال میاشت وہ او د هجرت دویم کال وہ . یوه مسلمانه زنانه د خه کارد پاره د بنو قینقاع محلی ته لاره . هلتھ ئي دیود کان نه خه اغستل . د هفه دکان مالک دغی مسلماني زنانه ته په غلط نیت لاس واچولو . دغه خائے یوبل مسلمان ولار وو هغې چې ولیدل چې دیو مسلماني زنانه عزت پاتي نه شولونو کوم یهودی چې دغه حرکت کړے وو . هفه ئي مردار کړه . بیا یهودیانو د یهود په بدله کبني مسلمان شهید کړه . حضور ﷺ دوی سره د مقابله واقعی پته ولگیدله نور رسول الله ﷺ دوی سره د موقابله کولو مسلمانانو ته د تياري کولو حکم وکړه . بنو قینقاع ته چې معلومه شو چې رسول الله ﷺ د مسلمانانو سره دوی طرف ته راروان دے او په دوی حمله کوونکے دے . نو دوی خان په یوه قلعه کبني بند کړه . حضور ﷺ ترینه ګیره تاؤ کړه او پنځلس ورځے ئي ددوی په انتظار د دغی قلعی نه بهر تیرے کړے . بنو قینقاع ته پته ولگیده چې مسلمانان خود دی خائے نه د تلو نوم نه اخلي . نو د قلعی نه بهر راو تو ته مجبوره شو . او تهولو ووئیل چې حضور ﷺ د دوی په حق کبني خه فیصله وکړه . نو هغوي ته به منظوره وي . حضور ﷺ د عبدالله بن ابی په سفارش (چې د مسلمانانو حلیف وہ) دوی ته د خپل وطن نه د و تلو اجازت ورکړه . دوی خپلی زمکنی او کورونه پرینسودل او شام طرف ته لارل .

(114,115,116)

داویا (٧٠) قاریانو واقعه

د اسلام نور رورو بسوریدلو. په دغه زمانه کبسي د کلاب
 قبيلي مشرد حضور ﷺ په خدمت کبسي حاضر شو. او
 حضور ﷺ ته ئي درخواست و کرلو چي تاسو ماسره خنه
 مسلمانان ملگري کري چي زما قوم قبيله اسلام ته را ووبلی.
 او د اسلام رنا سره د هفوی زپونه منوره شی. حضور ﷺ ورته
 ووئيل د نجد خلق د بهروسي خلق نه دی. هفه ووئيل چي د
 دغی خبری زه ضامن جوریم. حضور ﷺ د هفه سره اویاتنه
 ملگري کرل چي د قران کرم بهترین لوتونکی وو. دوی
 چي کله د بنو سليم علاقی معونه ته ورسيدل. او هلتنه ئي
 دمه کوله. دغه وخت د دغی علاقی مشر عامر بن طفیل د
 دوی نه گهیر چا پیره خنه کسانو گهیره واچوله. او دوی ئي
 تبول قتل کرل. صرف يو صحابی عمرو بن امية ئي
 پرینسودولو. چي د چا په ذرعه د مدیني منوري خلقو د دغی
 مظلومو قاریانو واقعه واژوله. (117)

درجیح مقام شهیدان

په دغه ورخو کبسي د عضل او د قاره قبيلي خنه تنه حضور
 ﷺ لره راغلل او درخواست ئي وکره چي زمونره قبيله د
 اسلام په نور سره منوره شوی ده. تاسو مونږ لره هفوی ته د
 اسلام سبق بسودولو دپاره يو خوکسان راکري. حضور ﷺ دوی
 سره لس تنه ملگري کرل. دوی چي کله رجیح خائیه ته

ورسیدل نو دغې ظالمانو خپله وعده هېر کړه. د بنی لحیان دوه سوه کسان غشی ویشنونکی د دوی نه ګهير چاپیره شو.

دغه لس تنه مسلمانان د حفاظت د پاره یو غرته وختل. او د دووتنو نه علاوه ټول شهیدان شو. هغه دوؤ کسانو کښي د یو نوم حبیب او د بل نوم زید وه. دغه مشرکانو حضرت زید او حضرت حبیب مکی مکرمی ته راوستلو. حضرت زید ئې په یوقریشی مشرک باندي خرڅ کړه. هغه حضرت زید په دی نیت واگستلو چې د مکی مکرمی خلق دده د قتل تماشا ووئني. هرکله چې قاتل د توري سره حضرت زید ته مخامنځ راغې نو دغه وخت ابوسفیان (چې لا ایمان ئې نه ووراپه) حضرت زید ته ووئیل. اے زیده! ربستیا ووایا که چرتنه نن ستا په بدله کښي محمد ﷺ (معاذ الله) قتل شوئے وسے نو ته به خوشحاله شوئے وسے؟ حضرت زید ووئیل. زمادے په رب باندي قسم وي چې درسول الله د خپو تلى د غنو نه د بچ کولو د پاره که چرتنه زما دا وجود قربان شوئے وسے نو دا به زما نیک بختی وسے. د دغې فقری وئیل وو چې قاتل د حضرت زید سر مبارک د تن نه جدا کړلو او حضرت زید ته د شهادت لویه مرتبه ملاو شو. بل طرف ته حضرت حبیب د حارث بن عامر خامنوا ګستلو. دا هغه حارث دے چې د احد په کښي جنګ کښي د حضرت حبیب د توري د لاندی راغلے وه او مردار شوي وه. هرکله چې حضرت حبیب لرہ د پهانسي خائیه ته بو تللي شو. نو دغه وخت حضرت حبیب د دوه رکعته نفل ادا کولو اجازت او ګستلو. مشرکانو ورته د

نوافلو ادا کولو اجازت ورکړه . د هغې نه وروستو
حضرت حبیب^{*} ته پهانسی ورکړے شوه . (119 , 118)

د بنو نضیر قبیلی سازش

بنو نضیر د مدینی منوری د یهودیانو دویمه غته قبیله وه . د
دوی د مسلمانانو سره یوه معاہده شوی وه . چې که د دغې
قبیلی (بنی نضیر) نه یو کس په غلطی سره مړي وکړئ . نو
د هغه مړ کس دیت به مسلمانان او یهودیان دواړه فرقه په
شریکه ادا کوي . هم دغه شان که چرته د یو مسلمان نه په
غلطي سره مړي وشي . نو د هغې مړي دیت به هم په شریکه
مسلمانان او یهودیان ادا کوي . په دغه زمانه کښی د بنی
عامر دوہ کسان د یو مسلمان د لاسه په غلطی سره قتل شو . د
مقتولینو سره د حضور ﷺ له طرفه د امن ملاویدلو یوه
چهیتهی پرته وه . د دغه معاہدي مطابق د دغې دووتنو
(مقتولینو) دیت په مسلمانانو او په یهودیانو (بنو نضیر)
دواپوراتللو . مسلمانانو د بنی نضیر نه په دغه دیت کښی د
هغې حصې مطالبه وکړه . او د دغې مقصد د پاره حضور ﷺ
د بنو نضیر محلی ته هم لارلو . په ظاهره خو دوی د حضور
ﷺ خبره او منله ، خو دننه نه دوی دیت ورکولو ته تیار نه وو
حضرت ﷺ په دغه سلسله کښی د یو دیوال سره خواته
کینولو . ورسه ئې دغه منصوبه هم جوړه کړه چې دغه دیوال
سره د بره نه به یو لوئي کانې په حضور ﷺ را گزار کړو . (د
هغې د لاسه به حضور ﷺ شهید شي نونه به حضور ﷺ
پاتې شي او نه به دیت مطالبه وي) . حضور ﷺ د وحی په

ذریعه د دغې سازش پته ولګیده . سمدست د هغه ځائے نه پاسیدلو او مديني منوري ته روان شو . بنو نضير ته چې د حضور ﷺ د تاللو خبر و شود هغوي یو تن د حضور ﷺ خوا لره مديني منوري ته ولپېلو . او ورته ئې دا پیغام ورکړه . چې د حضور ﷺ ته ووايې . چې تاسو هم ديرش تنه راولی او مونږ به هم د خپل پوهه ديرش کسان راجمع کړو بیا که چرته زمونږ د دین پوهه خالقو ستاسو خبره وومنله نومونږ به ترینه هم انکار و نکړو . د هغوي په منلو سره به بیا مونږ ته څه اعتراض نه وي . حضور ﷺ ورته خبر واستولو چې ترڅو تاسو یو کلک عهد نه وي لیکلے . زه په تاسو بهرو سه نه شم کولے . د عهد راتازه کولو د پاره حضور ﷺ د بنو قريظه ته هم یو قاصد ولپېلو هغوي په خوشحالی سره خپل هغه زور عهد راتازه کړلو . بنو نضير اول انکار وکړه بیا ئې عهد تازه کولو ته سر کېښو دلو . او حضور ﷺ ئې خبر ورکړه چې تاسو دری تنو سره راشے چې دغه عهد تازه کړو . حضور ﷺ چې کله هغوي طرف ته روان شولو . نو په لاره کېښي ورته معلومه شوه چې بنو نضير د تورو سره (د جګهرے په نیت) په لاره کېښي د حضور ﷺ او د مسلمانانو انتظار کوي . د هغوي منصوبه دا وه . چې دغه ځائے ته دراتلو سره په حضور ﷺ باندي حمله وکړي او (معاذ الله) حضور ﷺ شهید کړي . حضور ﷺ د باره د لاري نه راوایس شولو . او د مسلمانانو د یو لبکر سره ئې دنبو نضير د علاقې نه گیره تاؤ کړه . بنو نضير په ځان پسې د قلعو دروازې بندې کړے . بنو نضير

پنځلس ورڅي د مسلمانانو په ګيره کښي وو. اخريه دي
 شرط د خپلو قلعونه راوتلو ته تيار شو. چې خومره سامان
 موږ د خان سره په اوښانو وړئه شو هفه به د خان سره واخلو او
 دا خائی به مسلمانانو ته پرېډو. حضور ﷺ د هفوی خبره
 وومنله او هفوی چې د خان سره خومره مال په سورلو وړلے
 شو د خان سره او چت کړه او خیبر ته نورو یهودیانو لره لاړل بیا
 هم هلتہ دیره شو. دغه وخت د بنو نضیر په دغه مشرانو
 کښي غټه غټه یهودیان لکه ابورافع سلام بن ابی الحقيق،
 کنانه بن الربع او حُبَّیْ بْنُ اخْطَبْ هم وو. په دی طریقہ د
 مسلمانانو قوت او طاقت نور هم زیات شو. (120)

د خندق یا د احزاب جهگړه

کوم وخت چې بنو نضیر د مدینی منوري نه بهر ووتل او په
 خیبر کښي دیره شو. د هلتہ نه هفوی په جمع د مسلمانانو د
 ختمولو سازشونه شورو کړل. او په دغه مقصد کښي ئې د
 خان سره د عربو نوري قبیلی هم شاملی کړئ. له دی دجی
 دغی جهگړے ته د احزاب (د ډیرو ډلو) جهگړه وئیلے شي.
 احزاب په عربی ژبه کښي ډیرو ډلو ته وائی. چونکه په دی
 جهگړه کښي د عربو ډیرو قبائل د مسلمانانو خلاف رایو څائي
 شوی وو. څکه دی جنګ ته د احزاب جنګ وئیلے شي. د
 مسلمانانو په دغی مخالفینو کښي د بنو نضیر سره ملګرو
 کښي په خصوصی توګه دقیلہ بنی غطفان، قبیلہ بنو اسد،
 او د قریشو نوم اغستلے شي. دوی تولو د لس زرو لښکرتیار
 کړلوا او مدینه ته راروان شو. حضور ﷺ چې کله د دغی

حالاتو پته ولگیدله نو مسلمانان ئي راجمع کړل او د هفوی نه
 ئي د دغې لښکر (مشترکه د بسمن) په باره کښي مشوره
 واغستله. هريو صحابي خپله رائي و راندي کړه. حضرت
 سلمان^{*} چې د فارس (موجوده ايران) سره ئي تعلق لرلو هفه
 ووئيل چې د مدیني منوري دري طرفونه په کورونو او د
 کهجورو په باغونو سره محفوظدي. صرف یو طرف داسي
 دے چې نه پکښي کورونه شته او نه دغه خائے خه نورد
 حفاظت سامان شته. دا وخت پکاردادي چې په دغه مقام
 باندي یو خندق (کنده) و کنستلي شی. چې د کافرانو مدینه
 ته درانګ لاره بندې شی. حضور ﷺ حضرت سلمان^{*} رائي
 خوبسه کړله او په هغې باندي ئي د عمل کولو حکم ورکړو.
 حضور ﷺ دري زرو صحابو^{*} سره دغه خندق کنستلو. هريو
 صحابي^{*} ډير په اخلاص سره په دغه خندق کښي کار کولو. دا
 ګران کار په ډير محنت سره شلو ورڅو کښي سرته ورسيدلو
 . په دغه موقع یو خبر را پونکي دا خبر را پرلو چې د کافرانو
 لښکر مدیني منوري ته رانزدي شوي دے. منافقينو ته چې
 پته ولگیدله نو په مختلفو حيلو او بهانو ئي خان د مسلمانانو
 د لښکرنه جدا کړلو او خپلو کورونو ته لارل. د مسلمانانو
 سره په مدینه کښي د یهوديانو یوه قبيله پاتيے کيدله
 مسلمانانو ته د دغې قبيلي نه هم خطره وه. په دغې وجه د
 دغې قبيلي د پاره دو ه سوه تنه جدا کړے شوي وو چې په دوی
 باندي نظر ساتي. بنو قريظه قبيلي لاتراوسه پوري د
 مسلمانانو مخالفت نه کولو په ظاهره ئي د کافرانو، مشرکانو

ملگرتیانه کوله . په پته پته دوی هم د کافرانو ملگری وه خود دی خبری نه ویریدل چې که چرته مونږ د دغه کافرانو او قريشو ملگری شو . صبا خو به دوی لارشی او مونږ ته به مدینه کښي پاتې کيدل گران شی . بنو قريظه ته حیى بن اخطب د بنو نضير مشرب سفام ولېړلوا که چرته تاسونن د مسلمانانو خلاف ز مونږ مرسته او ملگرتیا وکړه . نوز مونږ د مسلمانانو خلاف دغه جنګ ګټل به یقيني شی خکه چې نن د عرب ټولی قبيلي د مسلمانانو د ختمولو د پاره د مدیني نه به راجمع شوی دي . د حیى بن اخطب په سازش سره بنو قريظه قبيلي خپل عهد چې دنبی کريم ﷺ او د مسلمانانو سره ئې کړے وو هیر کړلوا او د مسلمانانو خلاف په دغه جنګ کښي د قريشو د او د نور و کافرانو ملگری شو . قريش او دغه رنګ نور کافران د مدیني منوري نه به ديرشوي وو . او د یو داسي څائے په تالاش کښي وو چې د هغې په ذريعه مدیني منوري ته دنه شی . او د مسلمانانو سره مقابله وکړئ .. خو داسي یو څائے ئې هم او نه موندلو چې د هغې په ذريعه د کافرانو دغه لښکر په مسلمانانو حمله وکړئ . په دغه حالت او ګيفت کښي قريشو او نور کافرانو د مدیني منوري نه به ر شل ورڅي تيري کړے . د مدیني منوري د مسلمانانو او په د مکې مکرمي د کافرانو په مينځ کښي بس د یو خندق فاصله وه . دغې خندق سره کافرانو د مسلمانانو خواله نزدي نشو تللي . مسلمانانو د کافرانو د شر او حملې نه په دغې خندق سره بچ وو . عمر و بن وڈ چې

دقريشو يو ډيرزيات بهادر سرے سے یاديديو هغه د خندق (کنده) نه بل طرف ته د پوري وتلو کوشش وکړه . خود مسلمانانو له طرفه حضرت علیؓ د هغه کوشش ناکامه کړه . کافرانو به هره ورڅه مسلمانانو باندي د کانرو او غشو يو باران جوروو . مسلمانان دلته په دغه تکلیف او مصیبت کښي وو . ورسه بل طرف ته د مسلمانانو زنانه چې په کومه قلعه کښي پاتې کیدلې هغه قلعه د بنو قریظه د آبادی سره خواته وه . يو یهودي د دغې قبیلي نه دغه قلعه ته نزدي شو او قلععي ته د ورننو تلو په کوشش وو دغه وخت حضرت صفیهؓ چې د نورو زنانو سره په دغې قلعه کښي وه د مسلمانانو زنانو د حفاظت د پاره توره په لاس تiarه ولاروه . هغې د هغه یهودي سردتن نه په توري سره جدا کړلو . اونورو یهوديانو ته ئې د عبرت اخستلو د پاره په يو ميدان کښي ورو غرځولو . بنو قریظي قبیلي چې دغه حالت او کييفيت ولیده . نو ويرidle او دا خیال او ګمان ئې وکړه چې ګښي په قلعه کښي د مسلمانانو د لپکر یوه حصه د قلععي د حفاظت د پاره موجوده ده . مسلمانان په دغه آزمائش او امتحان کښي وو . يو طرف ته د مدیني منوري یهوديان وو چې د مسلمانانو پتې په پته ډيرزيات مخالف وو . بل طرف ته دقريشو او د نورو ډیرو قبیلو هغه لوئي لپکرو . د دغې حالت او کييفيت په وجه د مسلمانانو تکلیفونه ورڅه ترورځه زیاتیدل . بل طرف ته کافران او د مکې مکرمي قريش په خیمو کښي په زيات دیره کیدلو سره تنگ شوي وو . دغه وخت وو چې د غطفان قبیلي

یو کس چي په پته ئي ايمان را ورپے وو قريش ته ورغلو او
 قريش ئي دنورو کافرانو نه ئي بد ظنه کرل . بيا نورو قبيلو ته
 ورغلو او هفوئي ئي د قريشو نه بد ظنه کرل . په دغه طريقه د
 قريشو او دنورو قبيلو په مينځ اخلاف جور پ شو . دغې
 اخلاف سره سره په دوی د شپې یوه تيزه سيللي راغله . هفې
 طوفان او سيللي د کافرانو خيمې په هوا کړے د کافرانو لوښي
 د یو خائي نه بل خائي ته لارو . دغې حالت او ګيفيت قريش
 او نوري قبيلي دي خبرې ته مجبوره کړے چې خپلو خپلو
 کلو ته لارشی . اول بنو قريظه ميدان خالي پرېښدلو او
 کورونو ته لارل بيا ورپې نورو کافرانو هم د ميدان نه پخته
 وکړه اونمبر په نمبر خپلو خپلو کلو ، علاقو ته روان شو . د
 کافرانو په تلو سره مسلمانانو ساه واغستله . او د مولى کريم
 ئي ډير ډير شکرا دا کړه چې د یو لوئي آزمائش او امتحان
 نه بېج شو . (121, 122)

د بنو قريظه د عهدشکنۍ انجام

هر کله چې مسلمانان د قريشو او نورو قبيلو د شر او فساد نه په
 کوم وخت چې د عربو قبيلو او قريشو د مدیني منوري نه
 ګهيره او چته کړه او مسلمانانو د بهرد هر قسمه خطري نه په
 امن کېسي شو . نو حضور ﷺ د مسلمانانو سره د بنو قريظه
 نه د عهد ماتولو بدل اغستلو د پاره د بنو قريظي د قلعونه
 ګيره تاؤ کړله . بنو قريظه تريوي مياشتني پوري په خپله قلعه
 کېسي بند وو . اخر کارتنيگ شو او دراوتلو د پاره ئي حضور ﷺ
 ته درخواست وکړه . حضور ﷺ د بنو قريظه نه د عهد ماتولو

د بدل اغستلو د پاره چي ز مونږ فيصله دي د او س د قبيلي
 مشر حضرت سعد بن معاذ وکړي . هغه چي خه فيصله
 وکړه . مونږ ته به منظوره وي . حضرت سعد چي د خندق په
 جهګره کښي ز خمي شوي وه او پير په تکلیف او مصیبت
 کښي وه . د دغې تکلیف با وجود حضرت سعد د فيصلی
 کولو د پاره دغې مقام ته تشریف راولو . د حضرت سعد
 قبيلي غوبتيل چي د بنو قريظه سره نرمي وشی او هغوي ته د
 هغوي غلطی معاف کړي شي . خو حضرت سعد اونه منل
 او فيصله ئي وکړه چي په بنو قريظه کښي خوک چي د
 جنګ کولو قابل دی هغوي دے قتل کړئ شي . زنانه او
 ماشومان دی بندی (قیدیان) جور شي . او د دوی مال او
 زمکي دی په غربانانو مسلمانانو کښي تقسیم کړئ شي .
 د حضرت سعد په دغه فيصله باندي عمل وکړئ شو او په
 دي طریقه د بنو قريظي مخ نیوہ وشوه . (123 , 124)

د حدیبیه راضی نامه

د مسلمانانو د پير وخت نه دا آرزو او تمنا لرله چي د الله تعالیٰ
 د بسکلی کور طواف او دیدن وکړي . خود مشرکانو او کافرانو
 د لاسه مسلمانان د دغې نعمت نه تر پير وخته پوري محروم
 پاتي شوي وو . هم دغه تمناد حضور ﷺ په زړه کښي وه په
 دغه زمانه کښي حضور ﷺ په خوب ولیدلو . چي د عمری د
 ادا کولو د پاره حضور ﷺ د خوتنه صحابه سره مکرمي
 مکرمي ته سفر کړئ دے او بیا د عمری دادا کولونه وروستو
 هغوي کښي بعضي کسانو سرونه خرولي دي او بعضو ترینه

د سرخه و بسته اغستی دی . دغه خوب چې د حضور ﷺ د
خلی مبارکی نه صحابه ته بیان شولو نو د هفوی جذبه او
شوق نور هم را و چت شولو . په دغې وجه حضور ﷺ د
خلوار لسو سوو (بعضی روایتونو کبی تعداد کم او بعضی
کبی زیات هم بیان شوئے دی) تنو سره د عمری دادا کولو
په نیت د مدینی منوري نه مکی مکرمی ته د تللو اراده و کره .
دا ساعت د ذی القعده رومبی تاریخ وه او د هجرت شپږم کال
وه . د ذوالحجه نه حضور ﷺ احرام و ترلو او بسر بن سفیان
ئی د قرشود حالاتو د معلولو د پاره د خان نه مخکبی مکی
مکرمی ته روان کړلو . د حضور ﷺ د اسفرد جنگ کولو د پاره
نه وو په دی وجہ دغې قافله سره وسله (د جنگ کولو
خیزونه) نه وه . حضور ﷺ مکی مکرمی ته روان وو په لاره وو
په لاره کبی یو خبر را ورنکی حضور ﷺ لره خبر را پلو چې
قرشو ته د مسلمانانو دراتللو پته لګیدلے ده او هفوی ټول د
دی خبری د پاره راجمع شوی دی چې حضور ﷺ او صحابه به
په هیڅ شکل کبی مکی مکرمی ته دا خلیدو ته نه پېړدو .
او د قريشو یو لښکر چې پکبندی دوہ سوہ کسان دی د خالد بن
ولید په مشری کبی د مسلمانانو د مقابلې د پاره را روان
کړئ شوئے دی . او په غمیم کبی دیره دی . حضور ﷺ ته
چې پته ولګیده . نور رسول اللہ ﷺ هغه لاره پېښو دله او په
بله لاره حدیبی ته وور سیدلو . حدیبیه کبی د حضور ﷺ
اوښه (قصوی) کیناستله . دغه ساعت حضور ﷺ مکی
مکرمی ته د تللو اراده و کړله او اوښه ئی پاسوله خو اوښه

پاسیدلو ته تیاره نه شوه . خلقو پیر کوشش و کرۂ خو هر کوشش صرف کوشش پاتی شو . بعضی خلقو اوئیل چي قصوی (اوښه) سترے شوئے ده . حضور ﷺ او فرمائیل چي قصوی (اوښه) سترے شوئے نه ده . دلته ورته دالله له طرفه د پاتی کيدلو حکم دے . بیا حضور ﷺ او فرمائیل زما دے په هغه ذات باندی قسم وي چي د چا په په لاس (اختیار) کښی چي زما دا ژوند دے نن که قریش زما نه د داسی خیز مطالبه وکړئ چي پکښی د شعائر اللہ تعظیم وي نوزه به د هغوي هغه مطالبه منمه . بیا حضور ﷺ په حدیبیه کښی د پاتی کيدلو اعلان وکړلو . د ګرمي موسم وه . سخته ګرمي وه . په دغې وجهه مسلمانانو سره د خکلو اویه په مزه مزه په ختمیدلو شولیه او پیر په کم مقدار د خکلو اویه پاتی شولیه . دغه وخت د حضور ﷺ د معجزی په ذرعه د اویو یو پیره لویه ذخیره مسلمانانو ته ملاو شوله چي ورسه د ټول لبکر تنده ماشه شوه او بیائی ترینه خپل خپل لوښی هم ډک کړل . بیا حضور ﷺ حضرت عثمان^{*} لره مکی مکرمي ته ولیپلوا چي قریشو ته اطلاع وکړی چي د حضور ﷺ او د مسلمانانو اراده د عمری د ادا کولو ده بله خة اراده ئی نشي . هر کله چي حضرت عثمان^{*} مکی مکرمي ته لاړونو مشرکانو د خان سره ایسار کړلو . بل طرف ته په مسلمانانو کښی دا خبره ګډه شوه چي حضرت عثمان^{*} د مکی کافرانو شهید کړلو . دا خبر چي حضور ﷺ او رېدلونو د ډیو کیکروني د لاندی حضور ﷺ کنساتلو او د حضرت عثمان^{*} بدلتلو د پاره ئی د

صحابہ نه بیعت (لاس نیوہ) اغستل شورو کرہ او په لپ وخت
کبھی تول لبکرد حضور ﷺ په لاں باندی بیعت و کرلو.
دغی بیعت ته بیعت رضوان وئیلے شی . مولیٰ کریم د دغی
بیعت ذکر په قرآن کبھی هم راوستے دے . د بیعت نه
وروستو پته ولگیدله چی د حضرت عثمان^{*} د شہادت خبر
غلط وو، حضرت عثمان^{*} په مکہ مکرمہ کبھی صحیح
سلامت دے . هر کلہ چی قریشو ته د دغی بیعت پته
ولگیدله نو پیر زیات فکر مند شو او ویرہ پری را غله . نو د
راضی نامی کولو کوشش ئی شورو کرہ . په دغہ راضی نامہ
کبھی د قریشو له طرف سہیل بن عمرو د قریشو نمائنده وو .
هر کلہ چی هغہ مسلمانانو ته رامخامنخ شولونو حضور ﷺ
و فرمائیل چی او س ستاسو کار آسان شو . سہیل بن عمرو د
راضی نامہ په بارہ کبھی د حضور ﷺ سره پیری خبری
و کرلے . بیا په یو خو شرطونو سره راضی نامہ و شوله .
هغہ شرطونه په ظاهرہ د مسلمانانو خلاف کیښو دلے شوی
ووبیا هم دغی راضی نامی ته په قرآن کبھی لویہ گتھے (فتح)
ایاتونه نازل شوی دی . حضور ﷺ حضرت علی^{*} ته حکم و کرہ
چی دغہ راضی نامہ په یو تحریری شکل کبھی ولیکی .
حضرت علی^{*} دغہ تحریر د بسم اللہ الرحمن الرحیم نه شورو
کرہ نو سہیل بن عمرو اعتراض و کرہ چی زہ خود دغہ تکی نه
پیڑنم . په دغہ وجہ په تحریر کبھی د بسم اللہ الرحمن الرحیم
په خائیے با اسمک اللہم ولیکلے شو . دغہ تکی به عربیانو په

عامو خطونو کبئی په ابتداء کبئی لپکلو. بیا حضور ﷺ
 حضرت علیؑ ته وئیل چي ولیکله چي داراضي نامه ده چي
 په دی سره محمد ﷺ چي دالله رسول ﷺ دے راضي شوے
 دے دغه وخت سهیل بیا اعتراض وکړه. اعتراض داوه چي د
 اللہ درسول ﷺ دا تکي دے ترینه ختم کړے شی څکه چي
 مونږ ورتہ دالله رسول نه وايو. حضور ﷺ حضرت علیؑ ته
 حکم وکړه چي دغه تکي ترینه وروان کړه. او د دغې په څائے
 محمد بن عبدالله ولیکله. حضرت علیؑ ته د هفه تکي
 ورانول ګران وو په دغې وجه حضور ﷺ پخپله هفه تکي وران
 کړلو. بیا دراضي نامي لاندیني شرطونه ولیکلے شول.
 *لس کاله به په څلوا کبئی جنگ جهگړه نه کو.

*مسلمانان دے اوس واپس لارشی

*راروان کال به عمره ادا کوي خوبه مکه کبئی به صرف دری
 ورځي به تیروی.

*د ځان سره به وسله (د جنگ سامان) نه راوري.

*د مکي او سیدونکي مسلمانان به د ځان سره نه بوڅي.

*که یو مسلمان په مکه کبئی پاتي کيدل غواری نو هفه ته
 به د مسلمانو له طرفه خټه رکاوټ نه جوړېږي

*بل طرف ته که یو تن (مسلمان) د مکي مکرمي نه
 مدیني منوري تلل غواری او مدیني ته لارشی نو هفه به د
 مکي مکرمي خلقو ته واپس کېږي. او که یو تن (اسلام نه
 پس مرتد شی او بیا) د مدیني منوري نه مکي مکرمي ته
 راشی نود مکي مکرمي خلق به هفه د مدیني خلقو ته

نئه حواله کوي.

* د عريونورو تولو قبيلو ته دے اختيار ورکرے شى چي د
چا سره ملگرتيا ياتعلقات ساتل غوارى هغوي سره دے
ملگري شى . ددغي عهدمامي په رنيا کبني بنو خزاعه د
مسلمانانو ملگري شو او بنوبكرد قريشو ملگرتيا
خوبنه کره . راضي نامه لا په ليکلو سره پوره شوي نئه وه . دغه
وخت د سهيل خوئي ابوجندل[ؓ] چي د قريشو سره د اسلام
قبلولو په وجه بندی وود قيد نه ئي په خه چل خان راخلاص
کرلو اود حضور ﷺ په خدمت کبني د پناه اغستلو د پاره
راغي . سهيل چي ابوجندل[ؓ] ولپده نو سمدست ئي وئيل
چي د عهدمامي مطابق دا اولني کس دے . چي زمونو نه
تساولره درغلې دے . تاسودي موږ ته حواله کرے .
د ډيرو خبر و اترو نه پس حضور ﷺ ابوجندل[ؓ] سهيل ته
حواله کرلو . بياورله حضور ﷺ تسلی ورکره او د
صبرکولو نصحيت ئي ورته وکره . بيا په هغې عهد نامي
باندي فريقينو دست خطونه وکرل . دراضي نامي نه پس
حضور ﷺ صحابه[ؓ] ته د قرباني کولو اود سربنرولو امر و کرلو
بيا په خپله ئي قرباني وکرله او په سرئي اُستره رابنكله .
صحابو چي حضور ﷺ ولپده نو هغوي هم قرباني وکلې او
سرونه ئي وُرسول . خه لړه موده پس حضور ﷺ د ددغي مقام نه
مدينې منوري ته سفر شورو کرلو . په لاره کبني د سوره فتح
ایاتونه نازل شول . امام زهرۍ لیکي چي دغه واقعه د
مسلمانانو د پاره یوه بسکاره گټه (فتح) وه . چي ددې په وجه د

مسلمانو او کافرانو په مینځ کښی جهکړے ختمی شولې او هر طرف ته دامن فضا جوړه شوه. او هغه خلق چې مخکښي بهئي اسلام پټولو هفوی خپل اسلام بسکاره کړلو. د نفرت هواګانې ختمي شو سے. یو بل سره د خبر و موقع ملاو شوه. اهل عرب قرآن کريم په غور سره واوریدلو. او دهفي د اسرار او برکات نه خبر شول. په دغې وجه دغه راضى نامه د انجام په اعتبار سره د تبولو مسلمانو د پاره یوه لویه فتحه (گته) وه. بیا په مزه مزه رسول اللہ ﷺ مدیني منوري ته ورسیدلو. ابو بصیر چې د مشرکانو سره بندی وه. هغه د مشرکانو دقید نه په خه چل خان راخلاص کړلو. او مدیني منوري ته راغللو. قریشو د ابو بصیر د گرفتاري د پاره دوه تنه د مکی مکرمي نه مدیني منوري ته راولیږل. چې د حضور ﷺ نه د ابو بصیر د واپسی مطالبه وکړئ. دغه دواړه تنه د حضور ﷺ په خدمت کښي حاضر شو او د ابو بصیر د واپس کولو مطالبه ئي وکړه. حضور ﷺ ورته د عهدنامي مطابق ابو بصیر حواله کړه. کوم وخت چې ابو بصیر د حضور ﷺ نه جدا کیدلو هغه وخت حضور ﷺ ابو بصیر ته د صبر کولو تلقین وکړه او ورته ئي او فرمائیل زرده چې الله تعالیٰ به ستا د پاره د نجات یوه لاره راپیدا کړي. ابو بصیر د قریشو دغه دوو کسانو سره د مدیني منوري نه مکی مکرمي ته روان شو. کوم وخت چې دوی ذوالحیفه ته ورسیدل نو د ارام کولو د پاره او د کهجورو او د دم (د قرباني خناور) اغستلو د پاره ئي هلتله کښي دمي ته ودریدل. دغه موقعه وه چې یو د هغه دوو

تنو (مشرکانو) نه خپله توره په لاسو کښی نیولی وه . ابو بصیر ورته ووئیل چې دا خو ډیره اعلیٰ بنکاری . او اجازت ئې ترینه د کتلود پاره وغښتو . هفه قريشی مشرک ورله هفه توره د کتلود پاره ورکړه . ابو بصیر ته چې توره لاس له ورغله نو سمدس ئې د هفه دوو تنو نه په یوتن د توري گزار وکړه . په هفه گزار سره د هفه مشرک سردتن نه جدا شولو . د هفه ملګری چې دغه حال ولیده نو په منهه منهه مدیني منوري ته لارو . بیاد هفه نه وروستو ابو بصیر دوباره مدیني منوري ته لارو . خو چې هفه ته محسوسه شوه . چې د عهد نامی موافق به بیازه د قريشو لاسو ته ورڅم . نو د مدیني منوري نه بھر د یو سیند خواته دیره شو . دده په دغه خائے کښی دیره کيدلو سره د دنه د مکې مکرمي نور مسلمانان خبر شول هفوی ته هم د پناه خائے ملاو شولو . هفوی یو یو د ابو بصیر ملګری کيدل . په دغه ورڅو کښی ابو جندل هم د ابو بصیر خواله راغې . په هزه هزه په دغه خائے کښی د مسلمانانو تعداد اويا ته ورسیدلو . د قريشو چې کومه یوه قافله به هم د دوی سره خواته تيريدله نو دوی به د هفه قافلي نه گهيره راتاوله بیا چې خومره مال به د هفه قافلي سره وو . هفه به ئې ترینه په زوروه اغستلو . دغه سامان او دغه طریقه کارد دوی د ژوند د تیرولو یوه ذرعه وه . په دغه طریقی سره د دوی ورڅه شپه سه تيريدلی . د دوی په دغه طریقه کار سره د مکې کافران دغه خبری ته مجبوره شو . چې په دغه مقام خومره مسلمانان پاتې کېږي حضور ﷺ

دے ئی خان ته راوبیلی . حضور ﷺ د قریشو په مطالبه ديو خط په ذریعه ابو بصیر او د هغه ملگری تهول خان ته راوبیلل . هر کله چي د حضور ﷺ خط مبارک ابو بصیر ته ملاو شولو هغه وخت د ابو بصیر د زنکدن وه . ابو جندل په هغه خائے کبسي د ابو بصیر د تدفین انتظامات وکړه او هم هلتہ ئی قبر ته وسپارلو . بیاد حضور ﷺ په حکم د نور و مسلمانانو سره د هغه خائے نه مدینې منوري ته راغي .

(125,126,127,128)

د شاهانو په نومونو خطونه

هر کله چي حضور ﷺ د قریشو د شراوفساد نه په امن کبسي شونو اراده ئي او کړه چي دغه دين اسلام د دنيا ګوت ګوت ته ورسی . په دغې نېټ حضور ﷺ د مختلفو علاقو د بادشاھانو په نومونو خطونه ولیکل . حضرت عمر بن امية ئي نجاشی (د جبشی بادشاھ) بادشاھ ته ولیپولو . هغه د حضور ﷺ خط مبارک په څلوا ستر ګو باندي کېښو دلو (دغه د خط د خکلو یو صورت دے) بیا د څل تخت نه راکوز شولوا او په خوشحالی سره اسلام قبول کړلوا . د دغې بادشاھ نوم مؤرخینو اصلاحه لیکلے دے . او د حضور ﷺ په دغې مبارکو وختونو کبسي وفات شو . دغه شان د حیه کلبی د حضور ﷺ د قاصد په حیثیت هرقل بادشاھ له لارلو . هغه ته هم د اسلام د حقانیت پته ولکیدله خود څلې قبیلی او د ملک د خلقو د وری د لاسه د اسلام د نعمت نه محرومہ پاتے شو د حضور ﷺ په دغه قاصدانو کبسي یو عبدالله بن

حذافہ^{*} وہ . هغه د حضور ﷺ د قاصد په حیثیت کسری خسرو پرویز ته تلے وہ . دغی بد بخت خسرو پرویز د حضور ﷺ خط مبارک و شلولو . او تکرے تکرے ئی کرلو . کله چی حضور ﷺ ته د خسرو پرویز د دغی عمل پته ولگیدله نو حضور ﷺ ورتہ بد دعا و کرہ . حضور ﷺ او فرمائیل : اے اللہ ! خنگ چی دہ (خسرو پرویز) زما خط تکرے تکرے کرے دے هم دغه شان د دہ ملک تکرے تکرے کرے . د حضور ﷺ بد دعا اثر و لو وخت پس خسرو پرویز د خپل خوی د لاسہ مردار شو . د حضور ﷺ په قاصدانو یو نوم د حاطب بن ابی بلتعہ^{*} هم دے . حضور ﷺ دوی لرہ د مصر او اسکندریہ (مقوس) بادشاہ په نوم خط ور کرے وہ . دوی هم د اسلام او د اسلام د تعلیماتونه پیر متاثرہ شو . د ہالی په شکل دوی حضور ﷺ لرہ د نور و ہیرو خیزو نوسہ یوہ وینخہ او سپین خر (چی ور تہ د ہیری مینی دوجی دلدل وئیلے کیدو را وولیپلو . د دغی وینخی نوم ماریہ قبطیہ وہ . حضرت عمرو بن العاص^{*} د حضور ﷺ د قاصد په حیثیت د عمان بادشاہانو) جعفر او عبدالله) ته لیپلے شو مے وو . دوی ته هم د دلائلو په ذرعہ د اسلام د حقانیت پته ولگیدله . دوی دوارو اسلام قبول کرہ او د زکوہ په نیت ئی د مال یوہ حصہ حضرت عمرو بن العاص^{*} ته حوالہ کرہ . (129)

غزوہ خیبر

رسول اللہ ﷺ چی کله د حدیبی نه واپس شولو او په لاره کنسی د سورت فتح نزول و شولو . په دغه ایت کنسی د اللہ

تعالیٰ د مسلمانانو سره او بیا خاص د دغه بیعت کونکی صحابہ سره دا وعده وہ چی دوی ته به په راروان وخت کبھی دیزیات مال غنیمت او فتوحات ملاویری . غزوہ خیبر د هغی وعدی تکمیل وو . خیبر د مدینی منوری سره نزدی یو ځائے وہ . په دغه مقام یہودیان دیره شوی وو . دوی د مسلمانانو د ختمولو د پاره د غزوہ خندق (جنگ احزاب) په موقع د عربو نوری قبیلی راغندي کرے وے . د غزوہ احزاب (غزوہ خندق) سبب او باعث یہودیان وو . دغی یہودیانو مسلمانانو ته پیر تکلیفونه رسولی وو . د محرم الحرام میاشت وہ . رسول اللہ ﷺ دوھی په ذریعہ حکم وشو چی د خیبر د یہودیانو نه د بدل اغستلو د پاره د هفوی سره مقابلہ وکرے . حضور ﷺ د خلوارلس سوؤ و پیاده مسلمانانو او د دقو و سوو سوارہ کسانو سره خیبر ته روان شو . دغه وخت د منافقینو خواهش او تمنا وہ . چی دوی ته هم په اسلامی لبکر کبھی د شاملیدلو اجازت ملاو شی . (د دوی په اسلامی لبکر کبھی د شمولیت مقصد صرف د مال غنیمت حاصلوو وو) . مولیٰ کریم رسول اللہ ﷺ دوھی په ذریعہ حکم را اولیپلو . چی دغه منافقین د خان سره مه بوخه . حضور ﷺ خیبر طرف ته روان شو . په ازواج مهطرات کبھی حضرت ام سلمہ په دغه سفر کبھی د حضور ﷺ سره ملگری وہ . اسلامی لبکر په لاره کبھی رجیع (دیو ځائے نوم) نومی ځائے کبھی او دریدلو . رجیع د خیبر او غطfan په مینځ کبھی یو ځائے دے . په دغه مقام غطfan قبیله آباده وہ . په رجیع کبھی د او دریدلو مقصد

دا اوو . چې د غطفان قبیلې یهودیان وېړې او د مسلمانانو خلاف د خیبر د یهودو مدد او نکړي . د څه لږ ساعت د مې نه پس مسلمانان خیبر طرف ته روان شو . مسلمانان چې خیبر ته او رسیدل . نو د شپې تیاره لګیدلے وه . د حضور ﷺ عادت مبارک په دې من باندې د شپې د حملې کولو نه وو . په دی وجهه رسول اللہ ﷺ سحر کیدو په انتظار شو . سحر چې تیاره لاره او د خیبر کلې نه د بانګو آوازونه رانه غلل . نو رسول اللہ ﷺ صحابه ته په خیبر باندې د حملې کولو د پاره د خان تیار ساتلو حکم وکړه . (د بانګو آواز نه راتلل داد دي خبری علامه وه چې په دغې علاقه کښي مسلمانان نشه) دلته یو طرف ته مسلمانانو په خیبر باندې حملې ته خان تیار کړه . بل طرف ته د خیبر یهودیانو ته پته ولګیده چې حضور ﷺ دوی سره د مقابله د پاره خیبر ته تشریف راوړے دے نو د وسی د لاسه ئې په خان پسې د قلعې دروازې بندی کړے . خیبر کښي یهودیانو د خپل حفاظت د پاره پېرے قلعې جوړے کړے وے . د هري یوې قلعې فتح کول ضروري وو . حضور ﷺ اول د مسلمانانو دلبسکر په ناعم قلعه باندې حمله وکړه . او هير زرئې په هفې قبضه واچوله . قلعه ناعم په خیبر کښي د یهودیانو اولني قلعه وه چې د یهودیانو د لاسونه مسلمانانو ته ورغله . بیا قموص قلعه باندې مسلمانانو قبضه واچوله . بیا دغې قلعې نه ورستو صعب بن معاذ قلعه مسلمانانو ته په لاس ورغله . بیا حصن قلله قلعه د یهودیانو د لاس نه ووتله . په دغې طریقه یوه یوه

قلعه دیهودیانو د لاسونه وتله او د مسلمانانو په قبضه
کبني راتله. اخر کار مسلمانانو په تول خیبر باندي
قبضه وکړه (130,131,132,133)

د فدک فتح کيدل

د فدک خلقو ته چې پته ولګيدله چې د خیبر علاقه
مسلمانانو ته په قبضه ورغله نو ورسه د خپلو څانونو وبره
پیدا شوه او حضور ﷺ ته ئې پیغام واستولو چې مونږ هر څه
پرینسودلو ته تیاريو. خو مونږ ته امان راکړئ. حضور ﷺ
هفوی خبره او منله. او د فدک علاقه بغیر څه جنګه او بغیر
څه کوششے حضور ﷺ ته په قبضه کبني ورغله. په دی وجه
د فدک زمکه او نور خیزونه حضور ﷺ سره ترا خروخته
پورسے وو. د خیبر مال په مسلمانانو کبني تقسیم شولو او هر
شریک ته د مال غنیمت یوه مقرره حصه ملاو شوه. د خیبر په
دغه جنگ کبني پنځلس یا خوارلس تنه د مسلمانانو نه
شهیدان شوی وو. او د کافرانو نه ووه کم سل تنه (۹۳)
مردار شوی وو (134)

د حضرت صفیهؓ سره د حضور ﷺ نکاح

د خیبر په قیدیانو کبني حضرت صفیه هم شامله وه چې د
حی بن اخطب لور وه او د حضرت هارون علیه السلام د خاندان
سره ئې تعلق لرو. کله چې قیدیان جمع کړے شونو حضرت
د حیه حضور ﷺ ته درا خواست وکړه چې ماله یوه وښخه
راکړه. حضور ﷺ ورته او فرمائیل چې څان له خوبه کړه .

حضرت دحیۃ حضرت صفیہ ته گوته و نیوله. صحابو
 حضور ﷺ ته وئیل چی دا خود یو دیهودیانو دیومش
 سردار لورده . بنہ داده چی تاتاسو سره وی په دی حضور ﷺ
 حضرت دحیۃ لرہ د حضرت صفیہ په بدل کنی بله وینځه (چی د حضرت صفیہ د ترہ لوروہ) ورکړه او حضرت صفیہ
 ئی د څان سره ایساره کړه . بیا څه وخت پس حضور ﷺ ورسره
 نکاح وکړه . د انکاحد حضرت صفیہ د آزادولونه پس وه .
 (135)

قضاشوی عمره

په صلح حدیبیه کنی کنی دالیکل شوی وو چی حضور
 ﷺ دے اوسم واپس مدینی منوري ته لارشی بیا راروان کال
 دے د عمری د پاره راشی . او د عمری اداکولو نه پس په دری
 ورڅو کنی دنه دنه دی د مکی مکرمی نه مدینی منوري
 ته واپسی وکړی . حضور ﷺ هفه عهدنامی مطابق د
 ذیقعدی په میاشت کنی د هغې عمری د اداکولو اراده
 او فرمائیله . او هغه ټول صحابه ئی په دی سفر کنی د څان
 سره ملګری کړل چا چی په صلح حدیبیه کنی برخه
 اغستے وه . حضور ﷺ سره په دی سفر کنی د صحابه یو
 لوئی تعداد وو . د قرباني د پاره اویا او بیان اغستلی شوی وو .
 حضور ﷺ د ذوالحلیفه نه د نورو مسلمانانو (صحابه) سره د
 عمری د اداکولو د پاره احرام و تپلو . او بیا د بیت الله (کعبی)
 په طرف روان شولو . حضور ﷺ او صحابه تلبیه وئیله . اول
 مسلمانانو د بیت الله طواف وکړه بیانی په صفا مرؤی کنی

سعی و کرۂ د سعی نه پس ئی قربانی و کړه. بیا تولو
مسلمانانو حلق یا قصر و کرۂ اوډ عمری په مکمل کیدلو سره
حلال شو. د عمری دادا کولونه پس درې ورځے حضور ﷺ
په مکه مکرمه کښي تیرے کړے. په دغه ورڅو کښي د
حضور ﷺ سره د حضرت میمونهؓ نکاح او شوه. بیا په هزه
هزه د مسلمانانو قافله د مکی مکرمی نه مدینی منوري ته
روانه شوه. مسلمانان د ذی الحجی په میاشت کښي
مدینی منوري ته وورسیدل. (136, 137)

بنوسلیم ته د اسلام دعوت ورکول

د هجرت ووم کال وه. په اسلامی میاشت ذی الحجی کښي
حضور ﷺ پنځوس تنه بنوسلیم ته د تبلیغ په سلسله کښي
ولیبرل. هغوي اسلام ته سپک و کتل او په هغه پنځوسو (۵۰)
تنوئی د غشوباران جو پر کړه. په دغه غشوسره د یوتن نه
علاوه نور تول مسلمانان شهیدان شو. هغه یو مسلمان چې
بنوسلیم په مړو کښي شمیر کړے وه. د زخمنو د لاسه
خوزیدونه شو. خټا لپه موده پس مولیٰ کريم ورله صحت
ورکړلوبیا د مدینی منوري په طرف را روان شولو اوډ صفر په
میاشت کښي مدینی منوري ته را وورسیدلو. دغه
صحابي په اخرم نوم سره یادېږي. (138)

سریه غالب بن عبدالله لیشی

د هجرت په اتهم کال د صفر په میاشت کښي حضور ﷺ یو
لبکر د غالب بن عبدالله په مشري کښي بنی الملوح طرف

ته ولېرلوا. مسلمانانو په بنی الملوح باندي د شپې حمله وکړه. او د اوبسانو په شکل ئې ترينه مال غنيمت حاصل کړه. بيا مدیني منوري ته ئې واپسی او شوه. (139)

د موتہ جنګ

په کوم کال چې حضور ﷺ د بادشاھانو او د لویو لویو مشرانو په نومونو خطونه لېگلی وو. په دغه خطونو کښي یو خط د شرجيل بن عمرو غسانی په نوم وه. شرجيل د قيسير له طرفه د شام مشروه. د حضور ﷺ خط د حارث بن عمیر په ذريعه شرجيل بن عمرو غسانی ته وورسيدلوا. شرجيل چې د حضور ﷺ خط ولیدلو نو په غصه شو او د حضور ﷺ قاصد حارث بن عمیر ئې شهيد کړلو. حضور ﷺ ته چې د خپل قاصد حضرت حارث بن عمیر د شهادت پته ولګيدله نو د شرجيل د مقابلې د پاره ئې د مسلمانانو یو لېسکر روان کړلو. دغه لېسکر کښي درې زره مسلمانان وو. حضرت زيد بن حارثه ئې د لېسکر مشرجور کړه او ورسه ئې د مسلمانانو لېسکر ته او فرمائیل: کوم وخت چې حضرت زید شهيد شي نو بیا به د لېسکر مشری حضرت جعفر بن ابی طالب کوي. بیا که چرے حضرت جعفر هم شهيد شي نو عبدالله بن رواحه به د لېسکر مشروی. او که چرے حضرت عبدالله هم شهيد شونو بیاد مسلمانانو خوبه ده چې هرڅوک ئې د خپل لېسکر مشرجور کړه. په دې وجهه دغې جنګ ته جیش الامراء هم وئیلے شي. بیا ئې یوه سپینه جهندا حضرت زید بن حارثه ته حواله کړه. او ورته ئې ارشاد و فرمائیلوا د دلتنه نه

اول هغه خائي ته لاره شه کوم خائي کبني چي حضرت
 حارث بن عمير ته شهادت ملاو شوے وو. بيا ده گه خائي
 خلقو ته د اسلام دعوت ورکره . که چرته هفوی د اسلام
 دعوت قبول کرہ او په اسلام کبني داخل شونو ہيره نسہ ده
 خوکہ چرتہ هفوی د اسلام د قبلیدونه انکار و کرہ . نوبیا
 ورسه مقابلہ (جنگ) و کرہ . بیا حضور ﷺ په ثنیۃ الوداع
 کبني د لبکر امیر ته د تقوی او پرهیزگاری سره سره نور و عظ
 او نصیحت و کرلو . او په دغه طریقہ حضور ﷺ دغه لبکرد
 ثنیۃ الوداع نه رخصت کرلو . بل طرف ته چي شرجیل ته پته
 ولگیدله چي د مسلمانانو لبکر د دوی د مقابلی د پارہ راروان
 دے . نو د مقابلی د پارہ ئی یو لاکہ (۱۰۰۰۰) لبکر تیار
 کرلو . د شرجیل د مدد د پارہ هرقل هم یو لاکہ (۱۰۰۰۰)
 فوجیان راوستل . یو طرف ته د کافرانو د لبکر دوہ لاکہ کسان
 ووبل طرف ته د مسلمانانو د لبکر صرف دری زرہ تنه وو . د
 دوی په موتہ کبني د یوبل سره مقابلہ و شوہ . د مسلمانانو د
 رعب جذبی او د خلوص په برکت د بمنان په وروستو شو . او
 مسلمانانو ته چیر مال غنیمت ملاو شو . په دغه جنگ کبني د
 مسلمانانو نه دولس تنه شہیدان شو . د هفوی نومونه دادی .
 * حضرت زید بن حارثہ * حضرت جعفر بن ابی طالب *
 حضرت عبد اللہ بن رواحہ * مسعود بن اوش * وهب بن
 سعد * عباد بن قیس * حارث بن نعمان * سراقه بن عمر
 * ابو کلیب بن عمرو بن زید * حضرت جابر بن عمرو بن زید
 * عمرو بن سعد * عامر بن سعد *

په کومه ورخ چي ددغې لېنکرد مشرانو (امیرانو) د شهادت
واقعه پېښه شو سے وه . هغه ورخ د معجزے په ذریعه حضور
ﷺ د جنگ موته منظر مخامنځ کړے شو حضور ﷺ دغه
ټول د جنگ موته منظر مدیني منوري صحابهؓ ته یو په یو
بیانولو . موته په شام کښی د بلقاء علاقه سره نزدي د یو
څائيه نوم د سے . ددغې علاقې په وجہ دغې جنگ ته
جنگ موته وئيلے شي .. (140,141)

په مکه مکرمہ د مسلمانانو قبضه
د حدیبی په راضی نامه کښی چي خڅه لیکلی شوی وو
مسلمانان او مشرکان دواړه په هغې باندی په عمل کولو پابند
وو په هغه راضی نامه کښی لیکلی شوی وو چي د عربو
قبيلو ته اختيار د سے چي د چا سره ملګرتیا کول غواری . او د
چا سره په دوستی څان شریکوی . ددغې قاعدي ضابطي
مطابق بنوبکر د قريشو ملګرتیا خوبنې کړے وه او بنو خزاعه
در رسول اللہ ﷺ ملګري شو . دغه دوه د عرب داسي قبيلي
و سے چي پکښي د پير مخکښي نه خفگانونه او دېمني
رارواني و سے . بنو بکر د صلح حدیبی په زمانه کښي یو ه
شپه د شپې په تیاره کښي په بنو خزاعه باندی حمله وکړه . په
ددغه واقعه کښي قريشو د بنوبکر سره هر قسمه تعاون او
ملګرتیا وکړه . او په شریکه ئې د بنو خزاعه خڅه کسان قتل
کړل . د قريشو دا خیال وو چي حضور ﷺ به د دې پته ونډه
لګي . قريش لا په ددغه وهم و ګمان کښي وو چي د بنو خزاعه
یو وفد د عمرو بن سالم خزاعي په مشری کښي مدینه ته لارو

او حضور ﷺ ئي خپل فرياد و راندي کرلو . حضور ﷺ دغه وخت په جمات کبني تشريف فرما وہ . حضور ﷺ دغه وفده تپوس وکره . آيا په دغه واقعه کبني تول بنو بکر شريك وو ؟ عمرو بن سالم خزاعي و وئيل دغه ظلم د بنو نفائه خلقو کرے دے . حضور ﷺ دغه مظلومانو وفدره تسلی ورکره او ورته ئي د مسلمانانو له طرفه د هر قسمه تعاون مرسته کولو يقين دهانی ورکره . کله چي هفه وفدر خصت شولو . نو حضور ﷺ ديو قاصد په ذريعه قريشو ته پيغام ولپرلو چي په دري خبرو کبني یوه خبره خوبه کرے . ياد خزاعه د مقتولينو ديت ورکرے ياد بنونفائه ملگرتيا پرپر دے ياد حديبيي د صلحي د ختمولو اعلان وکرئ . کله چي د حضور ﷺ قاصد قريشو ته دغه دري خبرے واورولي نو قريشو داولنو دوو خبرود منلونه انکار وکره . دريمى خبرى ته تيار شو او د حديبيي د عهدنامي د ختمولو اعلان ئي وکره . بيا کوم وخت چي د دغه خبر سره د حضور ﷺ قاصد د مکي مکرمي نه مدیني منوري ته روان شو . قريشو محسوسه کرہ . چي د دوي نه خو ڈيره غپه غلطى او شوه . او په خپلو کرو باندي ستومانه شو . نو د خپلاني غلطى دازالي (ختمولو) د پاره ئي ابوسفيان مدیني منوري ته روان کرلو . د ابوسفيان ئي ڈيو تي ولگوله چي د حضور ﷺ په خدمت کبني حاضر شى . او حديبيي هفه عهدنامه راتازه کرہ . حضور ﷺ ته د وحى په ذريعه د ابوسفيان دراتگ پته ولگيده . او د ابوسفيان دراتگ خبر ئي صحابه ته ورکره . حضور ﷺ

صحابہؓ ته اوفرمائیل : ابوسفیان د مکی مکرمی نه مدینی منوری ته د حدیبی عہدناامي د وخت زیاتولو اود هغې د مضبو طولو د پاره راروان دے . په لاره کښی د ابوسفیان ملاقات د بدیل بن ورقه خزاعی سره وشولو . ابوسفیان ترینه (په خبرو خبرو کښی) تپوس وکړه چې د کوم ځائے نه راروان ئې ؟ هفه ورتہ وو سے د دغې نزدي غندې (وادي) نه راروان شو سے یم بیا ترینه بدیل مکی مکرمی ته روان شو . کوم وخت چې بدیل د ابوسفیان نه جدا شو ابوسفیان فکر مند شود بدیل ددمی کولو ځائے لره ورغی . هلتہ ئې د اوپسانو غوشان ولیدل په هغې کښی د کهجورو هلوکی وو . نو پوهه شو چې بدیل د مدینی منوری نه راروان شو سے وو . ابوسفیان د بدیل د ملاقات نه پس نور زیات فکر مند شو . بیاد دغې فکر سره مدینی منوری ته داخل شونو اول په مدینه منوره کښی د خپلی لورام المؤمنین ام حبیبہ خواهه لارلو . دام المؤمنین ام حبیبی سره خواته یو بستره خوره پرتہ وہ . ابوسفیان په هغې باندی ناسته غوستله . ام حبیبہ چې د ابوسفیان په نیت پوهه شو ه نو بستره ئې راغوندہ کړه . ابوسفیان ترینه تپوس وکړه لوري دا بستره دے ولی راغوندہ کړه ؟ دا دے زما لائقه ونګنه ؟ یازه دے ددی بستره لائق ونګنلهم ؟ حضرت ام حبیبہ ورتہ په جواب کښی ووئیل چې داد حضور ﷺ بستره ده . په دی باندی یو مشرکه چې د شرک په ګندگی ګنده وی ناسته نه شو سے کولی . ابوسفیان له غصه ورغله او په غصه کښی ئې خپلی لور دے بدے ووئیل .

حضرت ام حبیبۃ ورتہ په جواب کبھی ووئیل زہ د کفر دتیرو
 نہ د اسلام په رنا کبھی داخلہ شو سے یم . او په دی خبرہ تعجب
 کوم چی تہ د قریشو یو مشرئی بیا هم تہ د اسی کانو ته
 سجدی کو سے چی نہ لیدل کوی اونہ اور بدل کوی . ابوسفیان
 دلورد کور نہ د غصی په حالت کبھی جمات ته لارو . دغہ
 وخت حضور ﷺ په جمات کبھی تشریف فرمادہ . ابوسفیان
 حضور ﷺ تہ مخامن کینا ستلو بیائی د مکی مکرمی نہ
 مدینی منوری تہ دراتلو وجہ بیان کرہ . حضور ﷺ د
 ابوسفیان خبرہ واور بدلہ خو ورلہ ئی هیخ خہ جواب ورنکرہ .
 ابوسفیان سره نور ہم زیارات فکر شواود حضرت
 ابوبکر صدیقؓ خوالہ ورغی . خود ہفوی نہ ورتہ ہم خہ
 جواب ملاونہ شولو . نو د حضرت عمر بن الخطابؓ خوالہ
 راغی . حضرت عمرؓ ہم په دغہ سلسلہ کبھی د ابوسفیان د
 مدد کولونہ انکار و کرہ . نومجبو را د حضرت علیؓ نہ ئی
 مدد و غبستلو . حضرت علیؓ ورتہ ووئیل چی حضور ﷺ په
 دی بارہ کبھی خپله خہ فیصلہ کرے دہ . لہ دغی و جی په دی
 بارہ کبھی هیخ خوک حضور ﷺ تہ سفارش نہ شی کولے .
 ابوسفیان چی د حضرت علیؓ نہ په دغہ سلسلہ کبھی نا میدہ
 شونو حضرت فاطمیؓ تہ ئی د خپلی تپردارے خپلولی
 واسطہ ورکرہ . او ورتہ ئی وو سے اے د محمد ﷺ لوری ﷺ !
 کٹھ چرتہ دے ما شوم (حسن) دو مرہ ووئیل چی ما قریشو ته
 پناہ ور کرے دہ نو د تول عربو بہ مشر و و منلے شی . حضرت
 فاطمیؓ ورتہ په جواب کبھی او فرمائیل چی دا خو ما شوم

دے یعنی پناہ ورکول د مشرانو کار دے بله دا چي د حضور ﷺ اجازت او مرضے خلاف خونک چاته پناہ ورکولے شی؟ ابوسفیان چي ولیده د هفٹه خبره خائی نہ نیوی. نو حضرت علیؓ ته ئی ووئیل چي اخربه دی موقع ماله خٹھ کول پکار دی؟ حضرت علیؓ ورتہ ووئیل: جمات ته لارشہ او هلتہ کبی په زوره زوره ووایہ زہ د حدیبیی عهد راتازہ کوم او د هفی وخت زیاتووم. بیا خپل کلی بشار (یعنی مکی مکرمی) ته واپس لارشہ. ابوسفیان د حضرت علیؓ په مشورہ عمل وکرہ. جمات ته لارو هلتہ ئی په چغه چغه ووئیل چي زہ د حدیبیی عهد راتازہ کوم او د هفی عهد وخت نور هم زیاتووم. بیا مکی مکرمی ته لارو. ابوسفیان چي مکی مکرمی ته ورسیدلو او د مدینی ټول حالات ئی قریشو ته بیان کړل. نو قریشو ابوسفیان ته ووئیل. تا چي کوم وخت په چغه چغه د غه اعلان وکرہ نو حضور ﷺ د غی اعلان په بارہ خٹھ او فرمائیل. ابوسفیان ووئیل چي هیڅ هم نه. قریشو ووئیل چي د محمد ﷺ اجازت او رضانه بغیر د غه اعلان هیڅ فائده نہ لری. تا خونه د راضی نامی خبر را پرے دے او نه د غه د هفوی د طرف نه د جنگ اعلان دے. چي د هفی د پاره تیارے وو شی. بل طرف ته حضور ﷺ صاحبہ ته د جنگ د پاره خان د تیار ساتلو حکم وکرہ. او ورسه رسول اللہ ﷺ دا فرمان جاری کړه چي د د غی تیاري پته د مکی مکرمی خلقو ته ونہ لګی.

د حاطب بن ابی بلتعه خط

په صحیح بخاری کبی راغلی دی په د غه ورخو کبی حاطب

بن ابی بلتعهؓ د مکی مکرمی د خلقو په نوم یو خط ولیکلو.

په خط کبني ئی دا مضمون لیکلے وو چې حضور ﷺ مکی ته د تللو اراده لري . او په دغه سلسله کبني تياري شورو دے . بیائی هفه خط یوی زنانه ته حواله کره . چې دغه خط د مکی مکرمی خلقو ته وورسوی . حضور ﷺ ته د وحی په ذریعه د دغی خط په باره کبني پته ولگیدله . نو حضور ﷺ دری صحابهؓ حضرت علیؓ ، حضرت زبیرؓ او حضرت مقدادؓ دهفه خط د واپس راولو دپاره ولیوں او ورته ئی او فرمائیل چې کله تاسور ورضه خاخ (د خائی نوم دے) ته ورسیپے نو هلتہ به تاسو ته په اوین باندی سوره یوه زنانه ملاوشي . د هغی زنانه سره به د حاطب بن ابی بلتعه خط وی دغه خط حاطب بن ابی بلتعه د مکی مکرمی د مشرکانو په نوم ئی لیکلے دے . هفه ترینه (په زوره) واخلي او ماله ئی راورے . حضرت علیؓ ، حضرت زبیرؓ او حضرت مقدادؓ روان شول . دوی چې کله روضه خاخ ته ورسیدل نو هلتہ ورته د حضور ﷺ د اطلاع مطابق یو اوین باندی سوره زنانه میلاو شوہ . دوی د هغی تالاشی واغستله خو خط ورسره ونہ موندلے شو . دوی ورته ووئیل چې زمونږه نبی ﷺ خبره هیڅ کله دروغ نه شي کیدے . د هغوي هر خبر صحيح او ربستیا دے . د هغوي خبر غلط نشي کیدے . په دی وجه په په رضا راله هفه خط راکړه . کټه دغه خط مونږ ته په رضا نه حواله کوے . نو ستا په تالاشی کبني مونږه ستانه کپرے هم ویستلے شو . هغی زنانه چې د دوی دا خبره واوریدله نو د

خپل سر د و بنسو نهئی یو خط راو و باسلو او مونو تهئی حواله
 کرڑا . مونو هغه خط د حضور ﷺ په خدمت کبني پیش کرڻا .
 حضور ﷺ حاطب بن ابي بلتعه راو و غښتو او د دغه خط د
 لیکلو په باره کبني ئي ترينه تپوس و کرڻا . حاطب بن ابي
 بلتعه پير په ادب او عاجزی سره و وئيل اے د الله پیغمبره ﷺ
 ! زما د قريشو سره هیچ خُٹه رشتہ داري نشته لکه خنگ چي
 د نورو مهاجرينو د قريشو سره ده . د هفوی د هفهي خپلولي په
 وجهه د مهاجرينو خپل خپلوان په مكه مكرمه کبني په امن
 او سکون سره ڙوند تیروی . ما د دی خط په ذريعه په
 قريشو باندي یو احسان کول غوبنتل چي د هفهي احسان په
 بدله کبني یيا زما د کورد خلقو خيال او ساتي . نه ما خپل
 دين پر بني دے او نه مي د اسلام نه پس کفر خوبن کرے
 دے . زما د خط لیکلو بس دغه یو مقصد وو . حضرت عمر
 چي په دغه مجلس کبني ناست وو هغه و وئيل اے د الله
 پیغمبره ﷺ ! ماته اجازت را کرئي چي زه د دی منافق نه سر
 جدا کرم . حضور ﷺ ورته په جواب کبني او فرمائيل : حاطب
 په هغه کسانانو کبني دے چا چي په غزوه بدر کبني برخه
 اغستے ده . اے عمره ! کيدے شى الله د پير زيات رحمت په
 وجهه د بدر مسلمانانو شريکانو ته دا وئيلي وي . چي دوي خُٹه
 کوي ورته اجازت دے . دوي تبولو ته معافي شوئے ده .
 حضور ﷺ چي دغه خبره و کرله نود حضرت عمر د ستر گونه
 او بشکي روانئ شوئے او گوياشو چي الله او د الله رسول ﷺ
 پير زيات نه پوهيري . د دغه واقعي نه پس در رمضان

المبارك په لسم تاریخ د هجرت په اتھم کال حضور ﷺ دلس زره پاکو خلقو سره مازیگر مونځ نه وروستو د مدیني منوري نه مکی مکرمی ته روان شو. هر کله چې حضور ﷺ په لاره ذوالحیفه او د بعضی روایتونو مطابق جھفه (د ځائے نوم) ته ورسیدلو. په دغه مقام حضرت عباس د خپل کور د خلقو سره د مسلمانانو لبکر سره ملاو شو. حضور ﷺ حضرت عباس ته او فرمائیل: اے عباس! دا ستا اخیری هجرت دے. لکه څنګ چې زما نبوت اخیری نبوت دے. حضرت عباس اسلام ډير مخکنې راورے وو. د حضور ﷺ په امر باندي په مکه مکرمه کښي پاتي کيدو. او د مکی مکرمی د حالاتونه بهئي حضور ﷺ خبرولو. د حضور ﷺ سفر جاري وو په دغې سفر کښي ابوسفیان بن حارث او عبداللہ بن ابی امیه ته هم د ایمان دولت نصیب شو او په لاره لاره کښي دوی هم د مسلمانانو لبکر یوه حصه وګرځیدل. میاشت در رمضان ود. حضور ﷺ دغه سفر روزے په حالت کښي شورو کړے وو. هر کله چې حضور ﷺ کدید (د مکی مکرمی نه دوہ او با میله لري د یو ځائے نوم) ته ورسیدلو. هلتہ کښي حضور ﷺ او نورو مسلمانانو روزه ماته کړه. مسلمانانو د کدید نه وروستو مر الظہران (د یو ځائے نوم) ته سفر وکړه او هلتہ ئې د شپې تیرو لو د پاره خیمي (تابیان) ولګوو لې. د هربو تابو (خیمي) مخامنځ او رببل کړے شو بل طرف ته قریشو سره د بد عهدی (د عهد ماتولو) د بد انجام فکرو وو. د دغې فکر ختمولو د پاره ابوسفیان بن حرب، بدیل

بن ورقاء اور حکیم د مکی مکرمی نہ راووتی وو . دوی ولیدہ
چی په مرالظہران کبی کیا لبکر دیرہ شوے دے . دوی دیو
بل نہ تپوس کولو . دغہ وخت په خبرو خبرو کبی ابوسفیان
ووئیل چی دا (مرالظہران کبی مخامخ) لبکر د چاکیدے
شی؟ بدیل ورتہ ووئیل چی دا دخراعہ قبیلی لبکردے .
ابوسفیان ووئیل چی د خزاعی قبیلی سره خو دومرہ لبکر
نشتہ . دغہ خبرے دوی کولے . چی ناگاہانہ یو خونتہ
راغلل چی د مسلمانانو دلبکر دنگرانی دپارہ مقرر کرے
شوی وو . هفوی دوی ونیول نو دوی ترینہ تپوس وکرہ چی دا
د چالبکر دے؟ . هفوی په جواب کبی ورتہ ووئیل دالبکر
د محمد رسول اللہ ﷺ او د هغہ ملگرو (صحابہ) دے . دوی
دغہ خبرے کولے . په خبرو خبرو کبی دوی ته مخامخ په
سورلی سور حضرت عباس^{*} رابنکارہ شولو . هغہ د حضور
ﷺ په سورلی باندی سور و واو دلبکر سره سره د هغہ
عالقی نہ ئی خان خبرولو دپارہ راووتی وو . حضرت عباس^{*}
چی ابوسفیان ولیدلو . نو ورتہ ئی ووئیل اے ابوسفیانہ ! کہ د
محمد ﷺ لبکر په تا باندی برے او موندلونو نو ستا سربہ ستا
دتن نہ جدا کری . دقرشو دپارہ بستہ خبرہ دادہ چی د
حضرور ﷺ په امان کبی راشی . او د حضور ﷺ خبرہ اومنی .
ابوسفیان چی د حضرت عباس^{*} خبرہ واوریدله نو د حضرت
عباس^{*} نہ د تپوس وکرہ . اے عباسہ ! بیا کو مہ طریقہ باندی
زہ خلاصیدے شم . حضرت عباس^{*} ورتہ او ووئیل ما سرہ په
سورلی سور شہ . تابہ زہ د حضور ﷺ خوالہ بو خم او د هفوی

نه به تالرہ امان او غواړم . ابوسفیان د حضرت عباس[ؐ] سره په سورلي سور شو او دواړه د حضور ﷺ په خدمت کبني حاضر شو . په لاره کبني حضرت عمر[ؓ] په کوشش او کړو چې ابوسفیان (چې د اسلام را اړلوا نه مخکبني د حضور ﷺ سخت دېسمن وو) ته نقصان ورسوی . خو حضرت عباس[ؐ] ورته ووئیل ما دوی ته امان ورکړے دے . د حضرت عباس د ضمانت په وجه ابوسفیان د حضرت عمر[ؓ] د توري نه محفوظه وو . بیا رسول اللہ ﷺ حضرت عباس[ؐ] ته او فرمائیل ابوسفیان د خان سره خپلی خیمي ته بوڅه او سحرئي دویاره ماله راوله . یو طرف ته حضرت عباس[ؐ] سره ابوسفیان[ؐ] په خیمه کبني شپه تیره کړه بل طرف ته د ابوسفیان نورو دوو ملګرو حکیم بن حزام او بدیل بن ورقاء اسلام قبول کړه . حضور ﷺ ترینه خه لو ساعت د مکی مکرمی په باره کبني تپوسونه وکړل بیائی دواړه مکی مکرمی ته ولیړل چې د مکی مکرمی خلقو ته د حضور ﷺ دراتګ په باره کبني خبر ورکړئ . شپه تیره شوه بیا سحر وختی حضرت عباس[ؐ] د ابوسفیان سره یو خائے د حضور ﷺ په خدمت حاضر شو . دغه وخت ابوسفیان[ؐ] د اسلامی تعلیماتونه متاثرہ شوی وو . د خة لږو خبرونه وروستو ابوسفیان د اسلام په دولت مala مال شو او اسلام ئې قبول کړه . حضرت عباس[ؐ] حضور ﷺ ته ووئیل اے د الله پیغمبره ﷺ ! ابوسفیان د مکی مکرمی په سردارنو (مشرانو) کبني دے . د دوی په باره کبني تاسو یو داسي اعلان وکړئ چې دوی ته پري عزت ملاو شی . حضور ﷺ

او فرمائیل . په هر خائے کبئی اعلان وکړئ چې خوک هم د ابوسفیان کور ته دننه شو . هغوي ته د حضور ﷺ طرفه امان دی . ابو سفیان ! ووئیل اے د اللہ پیغمبره ﷺ ! زما په کور کبئی خوتول خلق نشی راتلی . حضور ﷺ او فرمائیل . بل هغه کس ته هم امان حاصل دی چا چې په مسجد حرام کبئی پناه واغستله . ابوسفیان بیا اووئیل . اے د اللہ رسوله ! ﷺ مسجد حرام هم کافی نه دی (خکه چې د مکی مکرمی خلق ډیر زیات دی) . حضور ﷺ بیا ارشاد او فرمائیلو : او هغه کس هم په امان کبئی دی چا چې د خپل کور دروازه په څان پسی بندہ کړه . ابوسفیان چې د حضور ﷺ دغه خبره واوریدله نو ډیر خوشحاله شو او فورائی ووئیل په دی خبره کبئی ډیر زیات ګنجائش او وسعت پروت دی . بیا حضور ﷺ د مرالظہران نه دروانیدلو اراده وکړه نو حضرت عباس[ؑ] ته ئی او فرمائیل ابوسفیان بره د غرسوکی لره بوڅه چې د مسلمانانو د طاقت ورته اندازه ولگی . ابوسفیان چې د حضرت عباس[ؑ] سره بره د غرسوکی ته ووختلو نو ډیر زیات حیران پاتی شو . او حضرت عباس[ؑ] ته ئی ووئیل چې د وراره مشري کبئی خودی ډیره دنیا ده . حضرت عباس[ؑ] ورته په جواب کبئی او فرمائیل . دا بادشاہت نه دی دا (اثرد) نبوت دی . (چې د هغې له برکت دا توله دنیا دلته راغوندہ شوی ده .) بیا ابوسفیان د حضور ﷺ نه رخصت واغستلو او په تیزی سره مکی مکرمی ته روان شو . بیائی په مکہ مکرمہ کبئی خلق راجمع کړل او ورته ئی ووئیل چې محمد ﷺ د

خپل بو لوئی لبکر سره مکرمی ته راروان دے او ڈیر
 رانزدی شوے دے ستاسو کامیابی په دی خبرہ کبھی ده چی
 اسلام قبول کرے یادخپل خان د حفاظت د پارہ زما کور ته
 دننه شے یا مسجد حرام کبھی پناہ واخلي یادخپل کور
 دروازه په خان پسے بندہ کرے خلقو چی د ابوسفیان خبرے
 واور سدلے نو ٹھنو مسجد حرام طرف ته او بعضی خلقو خپلو
 کورونو ته مندی کرے حضور ﷺ کداء (دیو ٹھائے نوم)
 له طرف نه مکرمی مکرمی ته داخل شو دغه وخت حضور ﷺ
 په یوه اوپسہ باندی سور وہ اوپه بستہ بسلی آواز سره ئی د
 سورت فتح ایاتونه لوستل د بعضی روایتونو نه د سورت
 نصر تلاوت کول هم معلوم بری حضرت خالد بن ولید د
 حضور ﷺ په حکم مکرمی مکرمی ته دلبکریوے حصہ
 سره په بلہ لازه رادننه شو حضور ﷺ مکرمی مکرمی ته د
 داخلیدونه مخکبھی صحابة ته نصیحت کرے وو چی ترڅو
 تاسو باندی بل تن گزارنہ وی کرے تر هغې پوري تاسو ورسه
 جنګ مه کوے حضور ﷺ په عاجزی سکون او اطمینان
 سره مکرمی مکرمی ته داخل شو دیو خو تنو نه علاوه ئی عام
 د معافی اعلان وکړه کله چی مکه فتح شوہ نو حضور ﷺ
 دام هانی کور ته تشریف یو سلو او اته (۸) کعنه نفل ئی د
 شکرانی په نیت ادا کړل د منځ نه پس حضور ﷺ شعب
 ابی طالب ته تشریف یو سلو په دغې ٹھائے کبھی د حضور
 ﷺ د پاره د مخکبھی نه تابول گولے شوے وو کوم وخت
 چی توله مکه مکرمہ د مسلمانو په قبضه کبھی راغله نو

حضرور ﷺ حرم شریف ته تشریف یو سلواول ئی د بیت اللہ (کعبی) طواف شورو کرہ۔ په حرم شریف کنبی دغه وخت د کعبی نه گیر چاپیرہ دری سوه او شپیتہ بتان وو۔ حضرور ﷺ بے یو یو ته دیو چوکے په ذریعہ اشارہ کوله او ورسہ به ئی د قران ایت «جاء الحق وزهق الباطل» تلاوت کولو۔ په دی عمل سره هفہ بت هفہ وخت سرد لاندی را پر یو تلو۔ په دی طوراو طریقه تبول حرم شریف د بتانو نه پاک شو۔ بیاد حضرور ﷺ په حکم د طواف نه وروستو عثمان بن طلحہ راوغبستلے شو۔ او د کعبی چابی ئی ترینہ واغستله۔ د بیت اللہ دروازہ کھلاو کرے شوه او حضرور ﷺ کعبی ته دننه ورداخیل شو۔ حضرور ﷺ ولیدل چی کعبہ کنبی دننه تصویران دی نو د هغی دورانولو فرمان ئی جاری کرہ۔ دغه وخت تبول تصویران د حضرور ﷺ په امر وران کرے شوبیا کعبہ د زم زم په او یو وونی خلیے شوه۔ په دغه موقع حضرور ﷺ مونع ادا کرہ۔ بیار رسول اللہ ﷺ یوہ لویہ خطبہ ارشاد او فرمائیلہ۔ په دغه خطبہ کنبی حضرور ﷺ انسان لرہ د فضیلت سبب تقویٰ بیان کرہ۔ د خطبی نه وروستو حضرور ﷺ په حرم شریف کنبی کینا ستلو۔ او د کعبی کنجیانی ئی بیا عثمان بن طلحہ ته حوالہ کرے۔ او ورتہ ئی او فرمائیل چی دا کنجیانی د ہمیشہ د پارہ واخلہ (یعنی دا کنجیانی به تاسره او بیا ستاخندان سره ترقیات تھے پوری وی)۔ داما تاتھ نه دی در کرے بلکہ د اللہ تعالیٰ له طرفہ در کرے شوی دی۔ د ظالم او غاصب (په زورہ اغستونکی) نه علاوه دا ستانہ هیخ

خوک نشی اغستلے . د ماسپنیئن وخت شو . دغه وخت
 حضور ﷺ حضرت بلاں ته حکم وکړه چې کعبي ته بره
 وخیزه او د کعبي د چهت د پاسه بانګ ووايہ . د حضور ﷺ د
 امر مطابق حضرت بلاں اذان وکړه . د طواف کولونه وروستو
 حضور ﷺ د صفا غونډي ته بره اوختلو . او تر دېر وخته
 پوري په دعا کښي مشغوله وه . بيا د دعنه وروستو حضور
 ﷺ کیناستلو . او په یو لوئي تعداد سره خلقد حضور ﷺ په
 لاس بیعت وکړه . حضور ﷺ پنځلس ورڅي په مکه مکرمه
 کښي تیرے کړلے . بیاد الله په حکم حضور ﷺ د
 مکي مکرمي نه مدیني منوري ته روان شولو .
 (142,143,144)

سريه خالد بن ولید

د اسلام په نور سره مکه مکرمه د بتانو اوله شرك نه پاکه
 شوه . نو حضور ﷺ د نور و قبیلو د اصلاح د پاره د صحابه واره
 واره ټولگي د مکي مکرمي نه یو خوا بل خوا ولیبل . په دغه
 ټولگو کښي یو ټولگي د حضور ﷺ په امر سره د حضرت
 خالد بن ولید په مشري کښي نخله خائے ته روان کړے شو .
 دوي ته د عزی د روانولو ذمه داري وریه غاره شوی وه .
 حضرت خالد بن ولید دغه کار په بنه طریقے سره انجام ته
 وورسلو او واپس دوباره د مسلمانانو لبکر سره رايو
 خائے شولو . (145)

سریه عمر و بن العاص

د حضور ﷺ په امر حضرت عمر و بن العاص ته د سواع بت د ماتولو ذمه داری ورپه غاره شوي وه . دغه بت د مکمی مکرمی نه دری میله لری په یو خائے کبھی وئه . حضرت عمر و بن العاص چي بت لره نزدي لارو نو د بت مجاور) هفه کس چي د بت سره نزدي ناسته کوي او په دغه خائے کبھی خپل ژوند تپروی) ورتہ ووئیل ته دا کارنه شی کوليے . سواع به تا په خپله دد غی کارنه منع کړي . حضرت عمر و بن العاص چي د مجاور خبره واوريده نو ډيری خبری ئي ورتہ وکړي سے او ډيرئي ملامتا کړي . ورتہ ئي او فرمائیل چي ته لاتراوسه په دغه باطله عقیده کبھي پروت ئي . بیانی په یو گزار سره سواع بت تکړي سے تکړي کړي . مجاور چي ولیدل چي سواع بت د خپل خان حفاظت ونکړي سے شونوبل چا به خه حفاظت او مدد وکړي . هفه وخت ئي کلمه وئیله او اسلام ئي قبول کړي . (145)

سریه سعد بن زید

د حضرت سعد بن زید په ذمه د مناه بت ماتول وو . حضرت سعد د شلو تنو سره مقام مشلل ته لارو او دغه ذمه داری ئي په بنه طریقی سره ادا کړي . منات بت ئي تکړي سے تکړي کړي . د هفه نه پس ئي مدیني منوري ته واپسی وکړي . (145)

غزوہ حنین

حنین د طائف او د مکمی مکرمی په مینځ کبھي د یو خائے

نوم دے . په دغه خائے کبئی د ھوازن او ثقیف قبیله اباده وہ .
 د قبیلہ ثقیف او د قبیلہ ھوازن خلقو د فتح مکی نه
 وروستو په چپلو کبئی مشورہ او کرے . چی نن دے او کئے صبا
 دے . مسلمانان به ددوی مقابله ته راوو ٿئی . مخکبئی د دی
 نه چی مسلمانان په دوی حمله وکرئی . په مسلمانانو حمله
 کول پکاردي . د دغی مقصد د پاره د دغی قبیلی مشر مالک
 بن عوف د شل زرو تنو سره روان شو . حضور ﷺ ته چی پته
 ولگیده . نو د حالاتو رُخ معلومولو د پاره ئی عبداللہ بن ابی
 حدرد اسلامی دغی علاقی ته ولیبرلو . حضرت عبداللہ بن ابی
 حدرد اسلامی دوہ ورخیے په پته د دبسمن په لبکر کبئی پاتی
 شو او د ټول حالاتونه ئی خان خبر کرلو بیائی هغه ټول
 حالات حضور ﷺ ته بیان کرے . حضور ﷺ د هغی خبر په رنما
 کبئی د شوال میاشت په اتهم تاریخ د هجرت په اتهم کال د
 دولسوزو لبکر سره د مکی مکرمی نه حنین طرف ته سفر
 شورو کرے . د مسلمانانو په دی لبکر کبئی لس زرہ هغه
 مسلمانان وو . چا چی د حضور ﷺ سره د مدینی منوری نه
 مکی مکرمی ته سفر کرے وو . او دوہ زرہ نوی ایمان لرونکی
 کسان وو . د دولسوزو د مسلمانانو دالبکر د حنین په طرف
 روان وو . په دغه سفر کبئی یوتن ووئیل چی نن خو زمونبو
 تعداد پیروزیات دے . (په دی وجہ نن خو د دبسمن سره مقابله
 به انتہائی آسانه وی) مولیٰ کریم ته دغه خبره خوبیه نہ شوہ
 بیا هغه ووشول کوم چی د دی د پاره په تقدیر کبئی لیکلی
 شوے وو . اسلامی لبکر حنین ته ورسیدلو او د حنین د

غرونو په مینځ کښي تېریدلو دغه وخت هغه مشرکانو چې
 دواړو طرفونو ته ئي خان په غرونو کښي پټ کړے وو. په
 مسلمانان باندي ئي حمله وکړه. دا حمله ناګاها نه وه په دي
 وجه مسلمانان یو طرف ته بل طرف ته په منډه شو. په دغه
 موقع د حضور ﷺ سره نزدي صرف یو خو تنه پاتي شو.
 حضور ﷺ چې د مسلمانانو دا حالت او کيفيت ولیدلو نو
 فوراً ئي او فرمائيل اے خلقو! دلته راشی زه د الله تعالیٰ
 رسول يم، محمد بن عبد الله يم. بيا حضور ﷺ حضرت
 عباس[ؑ] ته او فرمائيل چې ته انصارو او مهاجرنونه آواز وکړه.
 د حضرت عباس[ؑ] آواز تیز وه. هغوي آواز وکړه. اے انصارو
 تولیه! اے هغه خلقو! چاچي د کیکر دلاندي د حضور ﷺ په
 لاس باندي بیعت کړے وو. دا آواز چې کله صحابه و اوریدلو
 نو د حضور ﷺ نه ئي د حفاظت د پاره ګيره راتاؤ کړله. یو
 طرف ته کافرانو پرله پسي په حضور ﷺ باندي حملې کولے
 بل طرف ته صحابه[ؓ] د دغې حملو د منع کولو د پاره لکه د غر
 په شان ولار وو. حضور ﷺ دغه ساعت یو متې خاوره
 راواغستله او د کافرانو په طرف ئي وو شتله. دغه خاروهد د
 دغې لپکر هر کافر مشرک ستړگو ته وورسیدله او د دغې په
 برکت مشرکان په شا شو. په دغه جنګ کښي د مسلمانانو نه
 صرف خلور تنه شهیدان شوی وو او د کافرانو او با تنه

مردار شوی وو. (146,147)

غزوه طائف

کوم وخت چې په حنین کښي مسلمانانو ته برې ملاو شولو

او کافران په تیخته شو . په دغه تیخته کونکو کبُنی یو دغه
 لبکر مشر مالک بن عوف هم وو . هغه د یولبکر سره طائف
 طرف ته روان شو او هلتہ ئی ساہ واغستله . حضور ﷺ ته
 چې پته ولگیدله چې مالک بن عوف په طائف کبُنی پناه
 اغستی ده نو طائف طرف ته روان شو . حضور ﷺ طائف ته د
 روانیدونه مخکبُنی د افرمان جاری کړه چې د حنین ټول مال
 غنیمت او قیدیان دے په جعرانه (د خائے نوم) کبُنی راجمع
 کړئ شی . حضور ﷺ او صحابه په تیز می سره طائف ته
 او رسیدل . مالک بن عوف ته چې د مسلمانانو دراتلو پته
 ولگیده نو د حفاظت د پاره ئی د طائف د قلعی دروازه په څان
 پسی بندہ کړه . مالک بن عوف د مخکبُنی نه د څان سره پیره
 غله (د خوراک خیزونه) جمع کړئ وه . حضور ﷺ د صحابه
 سره د دغی قلعی مخه ونیوله او د منجنيق په ذرعه ئی په
 دغی قلعی د کانو ګزارونه وکړل . چې ورسه د قلعی دیوالونه
 مات شی . بل طرف ته کافرانو د بندے قعلی نه په مسلمانانو
 غشی را ورول . په هغه سره دولس مسلمانان شهیدان شو او
 ډیر کسان له مسلمانانو نه زخمیان شو . مسلمانان لا په دغه
 مقام دیره وو چې حضور ﷺ یو خواب ولیده چې د پیو یو
 پیالی د حضور ﷺ په خدمت کبُنی پیش کړئ شوه . یو
 بانګی په هغه لوخی کبُنی ټونګه وو هله چې د هغه سره
 هغه پیی تو یو شو . حضور ﷺ دغه خوب سیدنا ابوبکر
 صدیق ته واورو لو ، هفوی حضور ﷺ ته مشوره ورکړه چې
 معلوم بری د اسی چې دا قلعه او س زمونږ لاسو ته نه شی

راتلے . بیا حضور ﷺ په دغی بارہ کبھی دنوفل بن معاویہ دیلمی نہ مشورہ واغستہ دنوفل بن معاویہ دیلمی خبری هم د حضرت سیدنا صدیق اکبرؑ د خبری ملگرتیا کوله . دابن سعد په روایت کبھی دی . حضرت عمرؓ حضور ﷺ ته ووئیل چی اے دالله پیغمبره ! ﷺ دوی ته بد دعاوکرپی . رسول الله ﷺ په جواب کبھی حضرت عمرؓ ته او فرمائیل اللہ تعالیٰ ماته ددی خبری اجازت نہ دے را کرے . حضرت عمرؓ حضور ﷺ نہ تپوس وکرہ نوبیا موں ته ددوی سره د جنگ کولو خہ ضرورت دے ؟ حضور ﷺ چی د حضرت عمرؓ خبره واوریدله نو دروانیدو فرمانئی جاری کرہ . او په روانہ روانہئی دا دعا وکرہ . اے اللہ ! ثقیف ته نیغہ لار و بنا یہ او دوی د اسلام سره زما خوالہ راویے . د تاریخ کتابونو لیکلی دی چی دغه قلعہ بیا په خپله فتح شوہ . هغه تول خلق مسلمانان شول . مالک بن عوف چی دھفی قبیلی مشرود پخپله د حضور ﷺ په خدمت کبھی حاضر شو او اسلامئی قبول کرہ . حضور ﷺ د طائف نہ روان شو او د ذی القعده په پنجم تاریخ جعرانہ (د خائے نوم) ته وورسیدلو . بیا د جنگ حنین تول مال غنیمتئی په مسلمانانو کبھی تقسیم کرلو . په دغی مال غنیمت کبھی شپور زرہ قیدیان ، خلیرشت زرہ او بیان ، خلوبنت زرہ چیلی ، اور خلور زرہ او قیہ سپین زرو . په دغی مقام حضور ﷺ د هوازن قبیلی په انتظار لس ورخے تیرے کرے . چی کیدے شی د هوازن قبیلی خلق د خپلو خپلوانو د خلاصو لو د پارہ کوشش وکرپی او دلتہ راشی . خو هیخ خوک هم د دغی

قیدیانو د خلاصولو د پاره رانغلل . د ډیرانتظار نه پس حضور ﷺ هغه قیدیان په مسلمانانو کښی تقسیم کړل . د تقسیم نه وروستو د نهه تنویوه ډله (وفد) چې د قبیله هوازن سره ئې تعلق لرلو د حضور ﷺ په خدمت کښی حاضره شوه . هفوی اول اسلام قبول کړه . او بیائی د حضور ﷺ په لاس بیعت وکړه . بیائی د هغه خپلو خپلوانو چې په غزوه حنین کښی بندی جورشوی وو د پربنزو دلو حضور ﷺ ته درخواست وکړلو . ده فی قبیلی مشرو ووئیل اے د الله پیغمبره ! ﷺ په دغه قیدی خلقو کښی ستاد پلار او مور له طرفه تروریانی، او ستا سره په ماشوم والی باندي مینه کونکی زنانه هم دی . که چرته ستا په شان تعلقات زمونږه بل چا سره وسے . نو هغه به مونږ سره ډیره زیات مینه ، ګزاره او در حم وکرم معامله کړے وسے . ستاشان او مقام خود تولو خلقونه اعلیٰ دے . مونږون په مصیبت کښی یو . او ز مونږ دا مصیبت ستانه پت نه دے ز مونږ سره د احسان معامله وکړئ . د دی په بدله کښی به الله تعالیٰ تاسو سره د احسان معامله وکړئ . حضور ﷺ ورته او فرمائیل ما ستاسو ډیرانتظار وکړه . او س مال غنیمت تقسیم شوئے دے . بیا هم تاسو په دوو څیزونو کښی یو خوبن کړے . ستاسو مال پکار دے یا ستاسو خپل خپلوان (چې قیدیان جوړی شوی دی) ? هغه وفد (ډلی) حضور ﷺ ووئیل چې مونږ د مال تپوس نه کوؤ ز مونږ خپل خلق (چې تاسو سره قیدیان شوی دی) پکار دی . چې هفوی ستاسو دقید نه را خلاص شی . حضور ﷺ

ورته او فرمائیل . په مالِ غنیمت کبُنی زما سره د بنو هاشم او د بنی عبدالمطلب چې خومره حصه رسیدلی ده . هغه توله ستاسو شوه . خو چې کومه حصه د نورو مسلمانانو رسیدلی ده . د هغې په باره کبُنی هالرہ د ماسپنین مونځ نه پس راشی زه به نورو مسلمانانو ته ستاسو سفارش وکړم . بیاد ماسپنین مونځ نه پس هغه وفد (ډله) حضور ﷺ لره لاره . نو حضور ﷺ ډیربنائسته پرا ثریان و کړلو . د دغې بیان په برکت سره په یو وخت کبُنی دغه توله قبیله د غلامی نه ازاده شوه . تهولو مسلمانانو په خوشحالی سره هغه تول خلق پرینسودل . بیا د دغې واقعې نه وروستو حضور ﷺ د جعرانه (د خائے نوم) نه مکی مکرمی ته د عمری دادا کولو په نیت روان شو . هلته ئې عتاب بن اسید د مکی مکرمی مشر (والی) جو پکړلو او معاذ بن جبل ته ئې د دین د تعلیم او تعلم ذمه داری وریه غاره کړه . حضور ﷺ په مکه مکرمه کبُنی دوه میاشتی او لس ورڅے قیام وکړه . بیا د ذیقعدی په وویشتم تاریخ د صحابهؓ سره یو خائے مدینی منوري ته روان شو . (148,149,150)

د زکوٰۃ دراجمع کولو د فریضی آغاز

د طائف د سفر نه وروستو د هجرت په نهم کال حضور ﷺ مختلفو طرفونه ته د زکوٰۃ د اگستلو او راجمع کولو د پاره خه کسان ولیبول . عیینه بن حصن فرازیؓ ئې بنو تمیم قبیلی ته ، بریده بن الحصیبؓ ئې قبیله اسلام و غفارته ، عباد بن بشرؓ ئې سلیم او هزینه ته ، رافع بن مکیثؓ ئې جبینه ته ، عمرو بن

العاصر[ؓ] ؓئی بنی فزارہ ته، ضحاک بن سفیان[ؓ] ؓئی بنو کلاب ته، بسر بن سفیان[ؓ] ؓئی بنو کعب ته، ابن اللتبیہ ازدی[ؓ] ؓئی بنو ذیبان ته، علاء بن الحضرمی[ؓ] ؓئی بحرین ته، حضرت علی[ؑ] ؓئی نجران ته، عدی بن حاتم[ؓ] ؓئی قبلیہ طیے او بنو اسد ته او مالک بن نویرہ[ؓ] ؓئی بنو حنظله ته ولیپلو۔ (151)

غزوہ تبوك

حضرور ﷺ مدینہ منورہ کنبی مقیم وہ۔ دغہ وخت حضور ﷺ خبر ورکرے شو چی رومیان د اسلامی سلطنت او د اسلام د ختمولو د پارہ صلاح مشورے کوی او د دغی مقصد د پارہ ؓئی ڈیروئی لبکر تیار کرے دے۔ حضور ﷺ هفوی سره د مقابلی د پارہ د صحابہ[ؓ] نہ د انفاق فی سبیل اللہ (د اللہ په لارہ کنبی د خرج کولو) مطالبه وکرہ۔ په دغہ موقع سیدنا صدیق اکبر[ؓ] کور تبول سامان د حضور ﷺ خدمت په پیش کرہ۔ حضرت عمر[ؓ] د کور د نیم سامان قربانی ورکرہ۔ حضرت عثمان[ؓ] دری سوہ او بیان سره د (بوجھونو) سامانه او د زر دینارو حضور ﷺ حوالہ کرل۔ ہر یو صحابی[ؓ] په دغی موقع د خپل وس او توفیق مطابق د خرج کولو کوشش وکرہ۔ مختصر دا چی حضور ﷺ در جب المرجب په میاشت کنبی د دیرش زرہ لبکر سره د مدینی منوری نہ تبوك ته روان شو۔ تبوك ته در د سیدونہ یوہ ورخ و پاندی چی لامسلمانان په لارہ کنبی وو حضور ﷺ صحابہ[ؓ] ته او فرمائیل صبا چی نمر لپ ڈیر رابرہ شوی وی تاسو بہ د تبوك چینی ته ور سیرے۔ د حضور ﷺ د ونا او اطلاع مطابق صحابہ[ؓ] په صبا هم په هفہ

وخت کوم وخت چی نبی کریم ﷺ بسودلے وو مسلمانان د تبوك چینے ته ورسیدل . دوی چی کله هغه چینی لره نزدي ورغلل نود هغی نه یو یو خاڅکے بهيدلو (دغه چینه وچيدو ته نزدي وه) . د حضور ﷺ په حکم هغه وخت هغه یو یو خاڅکے د اویه په یو لوښی کښی راجمع کړے شو . بیا حضور ﷺ په هغه اویه هغی چینی سره خواته تویی کړے . د حضور ﷺ په دغې عمل د دغې او چې چینی نه د اویو یوه فواره جاري شو . دا اویه دو مرہ پیرے وے . چی په هغې سره د تبول لپسکر تنده ماته شو . بیا هم هغه شان هغه چینه جاري وه . بیا حضور ﷺ حضرت معاذ بن جبل ^{رض} ته او فرمائیل که اللہ تعالیٰ تالرہ پیر عمر درکړه نو ته به دا خایونه په با غونو سره بسکلی وو ښی . این اسحاق مؤرخ لیکی چی هغه چینه تراوشه پوري جاري ده . په تبوك کښی حضور ﷺ شل ورځی پاتی شولو . رو میان ویریدل . او د مقابلی نه په شا شو . د دنیا خلقو د اسلام عظمت او طاقت ولیدلو . تبوك سره نزدي اهل جربه ، اذرع او د ايله په مشروبره راغله مجبوراً مسلمانانو سره ئې صلح وکړه او جزیعی ورکولو ته تیار شو . هم لدغې خائی نه د حضور ﷺ په حکم حضرت خالد بن ولید ^{رض} د خلورو سو و تنو سره د اکیدر د مقابلی د پاره روان شولو حضور ﷺ حضرت خالد بن ولید ^{رض} ته فرمائیلی وو چې تاته اکیدر په داسي حالت کښی ملاوېږي چی هغه به بسکار کوي اکیدر د حضور ﷺ د اطلاع مطابق بسکار کولو . حضرت

خالد[ؑ] هفي قيدي جور کره او د حضور ﷺ په خدمت کبني پيش کرلو . حضور ﷺ ورسه په دوه زره اوبنانو ، اته سوه اسونو ، خلور سوه زغرو ، او خلور سوه ڏهالونو باندي صلح (راضي نامه) وکره په تبوک کبني حضور ﷺ شل ورخيه قيام وکره . بيا حضور ﷺ تبوک نه مدیني منوري ته واپسي وکره . (152,153)

د مسجد ضرار معامله

د تبوک نه واپسي کبني حضور ﷺ چي ذي آوان ته راوري سيدلو نو مالك بن دخشم ، او معن بن عدی ئي د مسجد (جمات) ضرار د ورانولو د پاره وليرل . هفوی مسجد ضرار وران کرلو . دا هفه جمات وو چي په کوم کبني به منافقينو د مسلمانانو خلاف صلاح مشوري کولي . او د اسلام خلاف به استعماليدلو . دا هفه وخت جور شوئے وو کله چي حضور ﷺ تبوک ته په سفر روان وو په لاره کبني منافقينو حضور ﷺ ته درخواست کرے وو چي تاسو دغې جمات ته دمونځ کولو د پاره پووار راشي چي برکت پکبني راشي او مقبوليت او مومي . حضور ورته په هفه موقع وئيلي وو چي او س خوزه تبوک ته روان يم . واپسي کبني به بيا گورو . ابن هشام ليکي چي حضور ﷺ د سوilm يهودي د کور د سوزولو حکم هم ورکرے وه . په دغه کور کبني به منافقين راجمع کيدل او د حضور ﷺ خلاف مشوري به ئي کولي . حضرت طلحه د يو خوتنو سره دغه کار تمام کرلو . د شعبان اخيري ورخيه وسے يا در رمضان اولني ورخيه وسے حضور ﷺ

مدينی منوري په مزکه قدم کېښو دلو . مدينی منوري ته د داخلیدونه پس حضور ﷺ اول مسجد نبوی ته تشریف یوسلو هلته ئي دورکعته مونځ وکړه . د مونځ نه پس خڅه لپ ساعت د خلقو د ملاقاتونو د پاره کینساتلو . بیائی خپل کورته تشریف یوسلو . (154)

د متخلفينو معامله

هغه خلق چې غزوه تبوك په موقع د حضور ﷺ نه په خڅه عذرپاتي شوي وو . يا داسي خلق چې دنفاق په وجهه په غزوه تبوك کښي نه ووشامل شوي . د دوی ټولو په باره کښي حضور ﷺ ته د وحى په ذريعه پته ولګidle . منافقينو په دروغه قسمونه و خورول او څان ئي د ظاهري دنياوي سزا نه بچ کړلو . دغه شان هغه صحابه چې د خڅه عذر په وجهه پاتي شوي وو د هغوي عذر هم قبول کړئ شو . دري صحابه داسي وو چې هغوي خپل خڅه عذر پيش نه کړئ شو . حضور ﷺ د هغوي سره د هر قسمه تعلقات فائمولونه منع وکړه . بیا د پير صبر او امتحان نه پس د هغوي دندامت ذکر قران کښي راغي . (په سوره التوبه ایت نمبر ۱۱۸، ۱۱۷ او ایت نمبر ۱۱۹ کښي د دوی د حالت او کي هي فيت ذکر راغلي دے .) او الله تعالیٰ ئي توبه قبوله کړه . (155)

مخالف وفدونه (جرگي)

هر کله چې حضور ﷺ مدينی منوري ته را وور سيدلو . نو پرله پسي د حضور ﷺ په خدمت کښي وفدونه (جرگي)

راتلل شورو شو . حضور ﷺ لره د وفدونو مقصد ددين دزده کېي نه علاوه د مسلمانانو سره تعلقات جو پول هم وو . د هغى وفدونو تعداد او باپوري يادىرى په هغى كېنى مشهور وفدونه دا دى . وفدي ثقيف ، وفدي بنى تميم ، وفدي بنى فزاره ، وفدي کنده ، وفدي بنى عبدالقيس ، وفدي بنى حنفيه ، وفدي بنى قحطان ، وفدي بنى الحارث ، وفدي بنى فزاره ، وفدر بنى اسد ، وفدي بهراء وفدي عزره وفدي بلی ، وفدي بنى عامر بن صعصعه (156)

اولني حج

د حضور ﷺ په امر د هجرت په نهم کال د ذي القعده په مياشت كېنى حضرت سيدنا صديق اکبر دري سو و تنو سره د حج د اداکولو د پاره مکي مکرمي ته روان شو . بيا په دغه سفر كېنى حضرت علي هم ورسره شامل شولو چي د سورت برأت اياتونه د حج د اداکولو په موقع تلاوت کري . د حضرت ابوبكر صديق په مشرى كېنى مسلمانانو د حج تول رکونه اداکړل بيا جمره عقبى سره د قرباني په ورخ (يوم النحر) حضرت علي د حضور ﷺ د فرمان مطابق هغه اياتونه تلاوت کړل . چي د کومو اياتونو د تلاوت ورته د حضور ﷺ طرفه حکم شوي وو . په دغې ورخ دا اعلان وشو . د راروان کال نه به یو مشرك ته هم د حج د اداکولو اجازت نه وي ، نه به چاته په برینده د طواف کولو اجازت وي . چي د چاد حضور ﷺ سره معاهدہ شوي ده . د هغى عهد به پابندی کوليے شي . او چي د چا سره د حضور ﷺ معاهدہ او عهد نشه هفوی ته خلور مياشتني مهلت دے . کې په دې خلورو مياشتونو كېنى

ئی اسلام قبول کرے۔ نو ہیرہ بستہ ده۔ خوکۂ اسلام ئی قبول نہ کرلو۔ نوبیا چی کوم خائے کبھی وونیولے شو بسامخابه قتلیپری۔ د حج درکنو نو دادا کولو او د دغی اعلان نہ وروستو سیدنا صدیق اکبرؓ مدینی منوری ته واپسی وکرلہ۔ (157)

د حضور ﷺ د حج د پارہ سفر

د هجرت په لسم کال د ذی قعده په میاشت کبھی حضور ﷺ د حج دادا کولو اراده وکرلہ۔ او د یو اعلان کونکی په ذریعہ دغه خبر په ټول عربو کبھی سورشو۔ یو لوئی تعداد د خلقو په دغه موقع د حضور ﷺ سره یو خائے د حج دادا کولو د پارہ تیار شو۔ د ذی عقدی په شپږ شتم تاریخ حضور ﷺ د دغی عظیم عمل د پارہ غسل و کرۂ بیائی کپرے بدلي کرے۔ د هفی نہ وروستو د مدینی منوری نہ ذوالحیفہ ته ئی تشریف یو سلو۔ حضور ﷺ په ذوالحیفہ کبھی شپه تیرہ کرۂ۔ بیا د دغی روانی میاشت په وو شتم تاریخ ئی دوبارہ غسل و کرۂ۔ بیائی دور کعته مونځ ادا کرہ او احرام ئی وترلو۔ په قصوئی او بنه باندی سور شولو او په او چت آواز ئی دا لاندنی تکی ادا کرل۔

لَبِّيْكَ أَللّٰهُمَّ لَبِّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبِّيْكَ إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ .

حضرت جابرؓ فرمائی د حضور ﷺ نه مخکبھی وروستو، بسی طرف ته او گس طرف ته د خلقو یو سمندر وہ۔ مؤرخینو لیکلی چی دغه وخت د صحابہ تعداد د یو لاکھ (۱۰۰۰۰) نہ بره وو۔ ټولو د حضور ﷺ سره په جمع دغه برلنی تکی وئیل

بیا ددوی آواز به دغرونو نه راتمیدلو . حضور ﷺ د صحابه*

سره یو خائے د ذوالحجی په پنځم تاریخ مکی مکرمی ته
داخل شولو . مسلمانانو د حضور ﷺ سره یو خائے د بیت
الله (کعبی) طواف وکړه . بیا حضور ﷺ مقام ابراهیم کښی
دوه رکعته نفل ادا کړه . د نفلو د اداکولونه پس حضور ﷺ
صفا غترته اوختلو . او دائی ارشاد او فرمائیل :
د الله نه علاوه بل خوک د عبادت لائق نشته . نه هفه شریک
لري . د هفه بادشاھی ده او صرف د هفه تعریف ده . هفه
مره کول او ژوندي کول کوي . په هر خیز باندی قدرت لري . د
هفه یو ذات نه علاوه بل خوک خدائی نشته . هفه یو الله
ده . هفه خپله وعده پوره کړه . د خپل بنده ئی مرسته (مدد)
وکړه . او په یو خائے ئی تبولو ته ماتی (شکست) ورکړه .
حضور ﷺ عمری د اداکولونه پس احرام کهلاو کړلو او
صحابه* ته ئی هم د احرام د کهلاو ولوا امر وکړه . په دغې موقع
حضرت علیؑ دین د حاجانو سره یو خائے مکی مکرمی ته
راغې . د زیارت ورڅ (د ذوالحجی اتھم تاریخ) حضور ﷺ د
نورو مسلمانانو سره په منی کښی تیره کړه . بیا په صباد
سحرختونه وروستو د ذوالحجی په نهم تاریخ حضور ﷺ د
نورو مسلمانانو سره د منی نه روان شو . او میدان عرفات
کښی دیره شو . د ماسپنیین نه وروستو اود ما بیام نه
مخکښی په دغه موقع حضور ﷺ د قصوی (اوېنه) د پاسه
په ناسته یوه خطبه ارشاد او فرمائیله چې ورته خطبه حجۃ
الوداع وئیلے شی . هر کله چې حضور ﷺ خپله خطبه ختمه

کړله . حضرت بلال آذان وکړه . بیا حضور ﷺ د ماسپنیین او ما زیگر مونځونه یو څائے ادا کړل . د مونځ نه پس حضور ﷺ بیا په اوښه سور شولو اود مسلمانانو سره موقف (د یو څائے نوم) ته ئې تشریف یو سلو . په دغه څائے حضور ﷺ د قبلی په رُخ یوه عظیم الشانه دعا وکړله . بیا د دغی مقام نه وروستو حضور ﷺ مزدلфи ته تشریف یو سلو هلتہ کښی حضور ﷺ د مابسام او ما سخوتن دوہ مونځونه په یو وخت کښی ادا کړل . حضور ﷺ او مسلمانانو شپه په مزدلفعه کښی تیره کړه . بیا په صبا سحر وختی د سحر مونځ نه وروستو حضور ﷺ د صحابة سره یو څائے د مزدلفعه نه روان شو . بیا جمره ئې په کانو وو شتله او دغه رنګ نور ارکان په ترتیب سره حضور ﷺ د تولو مسلمانانو سره یو څائے ادا کړل . د حج د اکولونه پرسوں اللہ ﷺ مسلمانان خپلو خپلو علاقو ته رخصت کړل . او پخپله حضور ﷺ د انصار او مهاجرینو سره یو څائے د ذوالحجی په خلوار لسم تاریخ د مکی مکرمی نه مدینی منوري ته راروان شولو . (158)

د حضور ﷺ د آخرت سفر

مؤرخيون لیکلی دی چې د صفر میاشت کښی یو پېړه د نیمي شپی حضور ﷺ جنت البقیع (د مسلمانانو مقبره) ته تشریف یو سلو . او د هفوی د پاره ئې د مولیٰ کریم نه دعا او غبستله . بیا ئې خپل کور ته واپسی وکړه . هر کله چې حضور ﷺ کور ته ئې تشریف را اړلوا نو په طبیعت کښی ئې درود د والی (بیماری) وہ . دا ورځ د شورو وہ . او د

ام المؤمنین حضرت میمونه^{*} سره په کور کبئی د پاتی کیدو
 نمبرو. حضور ﷺ خپل عادت موافق حضرت میمونه^{*} کره
 تشریف یوسلو. په صبا چی بیا په ازوج مطهرات^{*} کبئی د چا
 نمبرو. حضور ﷺ هفی بی بی سره ارام وکر. بیا په
 دریمه ورخ د بلے بی بی سره پاتی شو. دغه شان خلورمه او
 پنځمه ورخ تیره شوه. په دغه پنځو ورڅو کبئی د حضور ﷺ
 بیماری کمه نه شوه. نو حضور ﷺ نورو بیبانو په مشوره د
 حضرت عائشی^{*} صدیقی سره دیره شو. دبیماری په دغه
 ورڅو کبئی حضرت ابویکر صدیق^{*} درسول الله ﷺ په خائے
 امامت کولو. ترکوم وخته پوري چی حضور ﷺ جمات ته د
 تلوراتلو طاقت لرو تر هغه وخته پوري حضور ﷺ امامت
 کولو خو چی کله دغه طاقت هم باقی پاتی نه شونو بیاد
 حضور ﷺ په حکم حضرت ابویکر صدیق^{*} امامت شورو کر.
 د حضور ﷺ دوفات نه خلور ورځی مخکبئی د ماسپنښین
 وخت کبئی حضور ﷺ مسجد نبوی ﷺ ته تشریف یوسلو
 جمع ولاره وه. حضرت ابویکر صدیق^{*} د مصلی نه
 وروستو کیدل غوبنټل خو حضور ﷺ په اشاره سره منع کر.
 حضور ﷺ په مونځ کبئی د حضرت ابویکر صدیق^{*} سره
 خواته کنساتلو. د مونځ نه پس حضور ﷺ یوه مختصه
 خطبه ارشاد او فرمائیله. بیاد هفی خطبې نه وروستو حضور
 ﷺ خپلی حجری مبارکې ته تشریف یوسلو. د حضور ﷺ په
 بیماری په دغه ورڅو کبئی یوه ورخ حضور ﷺ د حجری
 مبارکې پرده او چته کر. هغه وخت حضرت سیدنا ابویکر

صدیق په مصله موئخ ته ولار وو. حضرت ابو بکر صدیق
 چي حضور ﷺ ولیده نو مصله ئي حضور ﷺ ته پر بنو دل
 غونبستل. خود حضور ﷺ په امر سره را روستونه شو. بيا
 حضور ﷺ حجري پرده رابنكله. ددغې واقعې نه پس
 دوباره حضور ﷺ مسجد نبوی ته رابنکاره نه شو. هم په دغه
 بیماری کښی دریبع الاول په میاشت کښی د مشهور قول
 مطابق په دولسم تاریخ حضور ﷺ دی دنیا نه بلی دنیا
 (آخرت) ته پرده وکرل، انا لله وانا اليه راجعون.
 دغه وخت د صحیح بخاری دروایت مطابق د
 حضور ﷺ عمر شریف دری شپیته (۶۳) کاله وہ (159)

مأخذ ومصادر

- (١) مولانا ادريس کاندھلوی، سیرت المصطفی ﷺ، ج ١ ص ٢٥ ، لاہور، مکتبہ عشرہ مبشرۃ
- (٢) ابن سعد ، محمد (٢٢٠ھ) الطبقات الکبریٰ، ج ١ ص ٥٩ بیروت ، دارالعرفة
- (٣) مولانا ادريس کاندھلوی، سیرت المصطفی ﷺ، ج ١ ص ٢٥ ، لاہور، مکتبہ عشرہ مبشرۃ
- (٤) مولانا ادريس کاندھلوی، سیرت المصطفی ﷺ، ج ١ ص ٦٠ ، لاہور، مکتبہ عشرہ مبشرۃ
- (٥) مولانا ادريس کاندھلوی، سیرت المصطفی ﷺ، ج ١ ص ٦١، ٦٠ ، لاہور، مکتبہ عشرہ مبشرۃ
- (٦) مولانا ادريس کاندھلوی، سیرت المصطفی ﷺ، ج ١ ص ٦٢ ، لاہور، مکتبہ عشرہ مبشرۃ
- (٧) حافظ علاؤ الدین، سیرت مغلطائی ص ٧ ، بحوالہ سیرت خاتم الانبیاء ﷺ مفتی محمد شفیع ، اسلام آباد ، مکتبہ امیر معاویہ
- (٨) ابن حجر العسقلانی ، احمد بن علی (٨٥٢ھ) فتح الباری شرح صحيح البخاری ج ٧ ص ١٠٢ بیروت ، دارالعرفة
- (٩) زرقانی ، محمد بن عبدالباقي ، شرح موطا امام مالک ج ٢ ص ٢٧١ ، قاهرہ ، مکتبہ استقامۃ
- (١٠) مولانا ادريس کاندھلوی، سیرت المصطفی ﷺ، ج ١ ص ٧٥، ٧٢ ، لاہور، مکتبہ عشرہ مبشرۃ
- (١١) ابن هشام ، ابو محمد عبد الصلک (٢١٨ھ) سیرۃ النبی ﷺ ج ١ ص ١٧٢ بیروت، دارالفکر
- (١٢) ابن هشام ، ابو محمد عبد الصلک (٢١٨ھ) سیرۃ النبی ﷺ ج ١ ص ٥٦ بیروت دارالفکر
- (١٣) الخاچص الکبریٰ، ج ١ ص ٥٥ ، بیروت ، دارالكتب العلمیہ
- (١٤) زرقانی ، محمد بن عبدالباقي ، شرح مواہب لدینه ج ١ ص ١٦٠ ... ١٦٣ مصر، مطبع ازھریہ
- (١٥) حاکم ، ابو عبدالله محمد بن عبد الله (٨٥١ھ) المستدرک ج ٢ ص ٦٠٢

رياض، مكتبة المعارف

- (16) ابن سيد الناس ، محمد بن محمد شافعى ، (٧٣٢هـ) عيون الثرقي فنون الصغازي والشمائل والسمير ، ج ١ ص ٢٠ ، بيروت ، دار المعرفة
- (17) حافظ علاء الدين ، سيرت مغلطائى ص ١٠ ، بحواله سيرت خاتم الانبياء ﷺ ص ٢٧ مفتى محمد شفيق ، اسلام آباد ، مكتبة امير معاویة
- (18) ابن هشام ، ابو محمد عبد الصلك (٢١٨هـ) سيرة النبي ﷺ ج ١ ص ٢٠١ بيروت دار الفكر
- (19) ابن سعد ، محمد (٢٢٠هـ) الطبقات الکبرى ، ج ١ ص ١٢٩، ١٢٨ بيروت ، دار المعرفة
- (20) سيوطي ، جلال الدين عبدالرحمن (٩١١هـ) الخصائص الکبرى ، ج ١ ص ٩١ ، بيروت ، دار الكتب العلمية
- (21) مولانا ادریس کاندھلوی ، سیرت المصطفی ﷺ ج ١ ص ٩٩، ٩٩ لاهور ، مکتبہ عشرہ مشیرہ
- (22) سهیلی ، ابو القاسم عبدالرحمن بن عبدالله (٨٥١هـ) الروض الانف فى تفسیر السیرۃ النبویة لابن هشام ج ١ ص ١٢٢ قاهره ، مکتبۃ الكلیات
- (23) مولانا ادریس کاندھلوی ، سیرت المصطفی ﷺ ج ١ ص ١٠٩ ، لاهور ، مکتبہ عشرہ مشیرہ
- (24) زرقاني ، محمد بن عبدالباقي ، شرح مواهب لدینه ج ١ ص ٢٠٢ مصر ، مطبع ازهريه
- (25) ابن حجر العسقلانى ، احمد بن على (٨٥٢هـ) الاصادیه فى تصییز الصحابة ج ٦ ص ٢٨٢ بيروت ، دار الاحیاء
- (26) ابن عبد البر الاندلسي ، ابو عصریوسف بن عبدالله (٢٦٣هـ) الاستیعاب فى معرفة الاصحاب ج ٢ ص ٣١ ، حیدرآباد ، دائرة المعارف
- (27) ابن حجر العسقلانى ، احمد بن على (٨٥٢هـ) الاصادیه فى تصییز الصحابة ج ٢ ص ٣١٢ بيروت ، دار الاحیاء
- (28) ابن عبد البر الاندلسي ، ابو عصریوسف بن عبدالله (٢٦٣هـ) ، الاستیعاب فى معرفة الاصحاب ج ٢ ص ٢٢٦ ، حیدرآباد دکن ، دائرة المعارف
- (29) مدارج النبوة ج ٢ ص ٨٢
- (30) ابن حجر العسقلانى ، احمد بن على (٨٥٢هـ) الاصادیه فى تصییز الصحابة ج ٢ ص ٣٠٢ بيروت ، دار الاحیاء
- (31) ابن اثیر ، ابوالحسن على بن ابی الکریم ، (٦٣٠هـ) اسد الغابیه فى معرفة الصحابة ج ٥ ص ٢٥٦ ، مکتبہ اسلامیہ

- (32) ابن عبد البر الاندلسي ، ابو عصري يوسف بن عبد الله (٢٦٣هـ) الاستيعاب في معرفة الاصحاح ج ٢ ص ٢٠٢ ، حيدر آباد ، دائرة المعارف
- (33) سير اعلام النبلاء ج ٢ ص ٢٥٢
- (34) ابن عبد البر الاندلسي ، ابو عصري يوسف بن عبد الله (٢٦٣هـ) ، الاستيعاب في معرفة الاصحاح ج ٢ ص ٢٨٧ ، حيدر آباد دكنا ، دائرة المعارف
- (35) زرقاني ، محمد بن عبدالباقي ، شرح مواهب لدينه ج ٢ ص ٢٠٢ مصر ، مطبع از هریه
- (36) ابن حجر العسقلاني ، احمد بن علي (٨٥٢هـ) الاصابه في تمييز الصحابة ج ٢ ص ٣٧٧ بيروت ، دار الاحياء
- (37) ابن عبد البر الاندلسي ، ابو عصري يوسف بن عبد الله (٢٦٣هـ) الاستيعاب في معرفة الاصحاح ج ٢ ص ٣٧٧ ، حيدر آباد ، دائرة المعارف
- (38) ابن حجر العسقلاني ، احمد بن علي (٨٥٢هـ) الاصابه في تمييز الصحابة ج ٢ ص ٣٧٩ بيروت ، دار الاحياء
- (39) حضور ﷺ کی صاحبزادیان ص ٢٥
- (40) ابن اثیر ، ابوالحسن على بن ابی الکریم (٦٢٠هـ) الکامل فی التاریخ ج ٢ ص ٣١ بيروت دارالكتاب العربي
- (41) ابن هشام ، ابو محمد عبد الصلک (٢١٨هـ) سیرۃ النبی ﷺ ج ٢ ص ٢٢٢ ص ٢٢٢ بيروت دارالفکر
- (42) زرقاني ، محمد بن عبدالباقي ، شرح مواهب لدينه ج ٢ ص ٢٢٧ مصر ، مطبع از هریه
- (43) مفتی محمد شفیع ، سیرۃ خاتم الانبیاء ﷺ ص ٢٢ ، اسلام آباد ، مکتبہ امیر معاویہ
- (44) مولانا دریس کاندھلوی ، سیرت المصطفی ﷺ ج ٢ ص ١٦٧، ١٦٦ لاہور ، مکتبہ عشرہ مبشرہ
- (45) مفتی محمد شفیع ، سیرۃ خاتم الانبیاء ﷺ ص ٢٢ ، اسلام آباد ، مکتبہ امیر معاویہ
- (46) سیر اعلام النبلاء ج ٢ ص ٢٢٩
- (47) ابن حجر العسقلاني ، احمد بن علي (٨٥٢هـ) الاصابه في تمييز الصحابة ج ٢ ص ٢٧٢ بيروت ، دار الاحياء
- (48) اصح السیر ص ٥٨٢
- (49) ابن سید الناس ، محمد بن محمد شافعی ، (٧٣٢هـ) عيون الاثر فی فنون المغازی والشمائی والسمیر ، ج ٢ ص ٢٠٢ ، بيروت ، دارالمعرفة

- (50) زرقاني، محمد بن عبدالباقي، شرح مواهب الدين ج ٣ ص ٢٢٩ مصر، مطبع ازهريه
- (51) ابن اثير، ابوالحسن على بن ابي الكريم (٦٢٠هـ) الكامل في التاريخ ج ٢ ص ٣٠٨ بيروت دارالكتاب العربي
- (52) اصح السير ص ٥٧٩
- (53) ابن حجر العسقلاني، احمد بن على (٨٥٢هـ) الاصابي في تبييز الصحابة ج ٢ ص ٢٥٧ بيروت، دارالاحياء
- (54) ابن كثير، اسحاعيل بن عمر، (٧٧٢هـ) البدايه والنهايه في التاريخ ج ٢ ص ١٣٦ لاهور، مكتبه قدوسية
- (55) ابن عبد البر الاندلسي، ابو عصري يوسف بن عبدالله (٢٦٣هـ) الاستيعاب في معرفة الاصحاب ج ٢ ص ٢١٢ ، حيدرآباد، دائرة المعارف
- (56) ابن حجر العسقلاني، احمد بن على (٨٥٢هـ) الاصابي في تبييز الصحابة ج ٢ ص ٣٢٦ بيروت ، دارالاحياء
- (57) ابن عبد البر الاندلسي، ابو عصري يوسف بن عبدالله (٢٦٣هـ) الاستيعاب في معرفة الاصحاب ج ٢ ص ٢٣٩ ، حيدرآباد، دائرة المعارف
- (58) اصح السير ص ٦٠٢
- (59) ابن حجر العسقلاني، احمد بن على (٨٥٢هـ) الاصابي في تبييز الصحابة ج ٢ ص ٢٥٦ بيروت، دارالاحياء
- (60) سير اعلام النبلاء ج ٢ ص ٢٦٣
- (61) ابن حجر العسقلاني، احمد بن على (٨٥٢هـ) الاصابي في تبييز الصحابة ج ٢ ص ٢٦٥ بيروت، دارالاحياء
- (62) سير اعلام النبلاء ج ٢٣٩
- (63) طبرى، ابو جعفر محمد بن جرير، (٢١٠هـ) تاريخ الامم والدول، ج ٢ ص ٢١٧ قاهره، دارال المعارف
- (64) مفتى محمد شفيق، سيرة خاتم الانبياء ﷺ ص ٣٠ ، اسلام آباد، مكتبه امير معاوية
- (65) زرقاني، محمد بن عبدالباقي، شرح مواهب الدين ج ١ ص ٢٠٣...٢٠٦ مصر، مطبع ازهريه
- (66) ابن هشام، ابو محمد عبد الصلك (٢١٨هـ) سيرة النبي ﷺ ج ١ ص ٢١٠ بيروت دار الفكر
- (67) طبرى، ابو جعفر محمد بن جرير، (٢١٠هـ) تاريخ الامم والدول، ج ١ ص ١١٣٩ قاهره، دارال المعارف

- (٦٨) سید سلیمان ندوی، رحمت عالم ﷺ ص ٢٢ کراچی، قدیمی کتب خانه
- (٦٩) سید سلیمان ندوی، رحمت عالم ﷺ ص ٢٢ کراچی، قدیمی کتب خانه
- (٧٠) ابن کثیر، اسحاقیل بن عمر، (٧٧٢)، البدایہ والنہایہ فی التاریخ ج ٢
ص ٢٢ لاہور، مکتبہ قدوسیہ
- (٧١) مفتی محمد شفیع، سیرة خاتم الانبیاء ﷺ ص ٢٥، اسلام آباد، مکتبہ امیر
معاویہ
- (٧٢) مفتی محمد شفیع، سیرة خاتم الانبیاء ﷺ ص ٢٨، ٢٧، اسلام آباد، مکتبہ
امیر معاویہ
- (٧٣) مفتی محمد شفیع، سیرة خاتم الانبیاء ﷺ ص ٢٦، ٢٧، اسلام آباد، مکتبہ
امیر معاویہ
- (٧٤) مفتی محمد شفیع، سیرة خاتم الانبیاء ﷺ ص ٢٩، ٣٨، اسلام آباد، مکتبہ
امیر معاویہ
- (٧٥) ابن سعد، محمد (٢٢٠)، الطبقات الکبریٰ، ج ١ ص ١٣٩ بیروت ،
دارالعرفة
- (٧٦) ابن سید الناس، محمد بن محمد شافعیٰ، (٧٣٢) عیون الاثر فی فنون
المجازی والشمائی والسمیر، ج ١ ص ١٣٩ ، بیروت ، دارالعرفة
- (٧٧) ابن هشام، ابو محمد عبدالملک (٢١٨)، سیرة النبی ﷺ ج ١ ص ١٢٢
بیروت دارالفکر
- (٧٨) ابن قیم الجوزی، محمد بن ابی بکر (٧٥١)، زاد المعاویہ فی هدی خیر العباد ج
٢ ص ٣٦ ، بیروت
- (٧٩) ابن حجر العسقلانی، احمد بن علی (٨٥٢)، فتح الباری شرح صحیح
البخاری، ج ٧ ص ١٢٦ بیروت ، دارالعرفة
- (٨٠) ابن هشام، ابو محمد عبدالملک (٢١٨)، سیرة النبی ﷺ ج ١ ص
٢٥٣...٢٢٢ بیروت دارالفکر
- (٨١) مولانا ادریس کاندھلوی، سیرت المصطفیٰ ﷺ، ج ١ ص ٢٢٨، ٢٢٧ ، لاہور ،
مکتبہ عشرہ مبشرہ
- (٨٢) حافظ علاء الدین، سیرت مغلطائی ص ٢٥ بحوالہ سیرت خاتم الانبیاء ﷺ
- (٨٣) زرقانی، محمد بن عبدالباقي، شرح مواهب لدینه ج ١ ص ٢٩٦، ٢٩١ مصر ،
طبع از هریه
- (٨٤) مفتی محمد شفیع، سیرة خاتم الانبیاء ﷺ ص ٥٣ ، اسلام آباد، مکتبہ امیر
معاویہ
- (٨٥) نووی، ابو زکریا یحییٰ بن شرف (٦٧٦)، شرح صحیح مسلم باب الاسراء ج ٢

- ص ١١٣ ، بيروت ، دار الفكر
- (٨٦) مفتى محمد شفيع ، سيرة خاتم الانبياء ﷺ ص ٥٢، ٥٣ ، اسلام آباد ، مكتبة امير معاوية
- (٨٧) سيوطي ، جلال الدين عبدالرحمن (٩١١هـ) الخصائص الكبرى ج ١ ص ١٥٦ ،
بيروت ، دار الكتب العلمية
- (٨٨) مفتى محمد شفيع ، سيرة خاتم الانبياء ﷺ ص ٥٦ ، اسلام آباد ، مكتبة امير معاوية
- (٨٩) مفتى محمد شفيع ، سيرة خاتم الانبياء ﷺ ص ٥٨ ، اسلام آباد ، مكتبة امير معاوية
- (٩٠) سهيلى ، ابو القاسم عبدالرحمن بن عبدالله (٨٥هـ) الروض الانف فى تفسير
السميرة النبوية لابن هشام ج ١ ص ٢٦٩ قاهره ، مكتبة الكلبات
- (٩١) ابن هشام ، ابو محمد عبد الصلك (٢١٨هـ) سيرة النبي ﷺ ج ٢ ص ٩٢ بيروت
دار الفكر
- (٩٢) ابن سيد الناس ، محمد بن محمد شافعى ، عيون الاثر فى فنون
المغارزى والشمائل والسير ، ج ١ ص ١٧٧ ، بيروت ، دار المعرفة
- (٩٣) زرقانى ، محمد بن عبدالباقي ، شرح مواهب لدینه ج ١ ص ٢٢١ مصر ، مطبع
ازهريه
- (٩٤) ابن سعد ، محمد (٢٣٠هـ) الطبقات الكبرى ج ١ ص ١٥٢ بيروت
- (٩٥) مولانا ادریس کاندھلوی ، سیرت المصطفی ﷺ ج ١ ص ٣١٢، ٣١٣ ، لاہور ،
مکتبہ عشرہ مبشرہ
- (٩٦) ابن حجر العسقلانی ، احمد بن علی (٨٥٢هـ) فتح الباری شرح صحيح البخاری
ج ٧ ص ١٨٧ بيروت ، دار المعرفة
- (٩٧) مفتى محمد شفيع ، سيرة خاتم الانبياء ﷺ ص ٩٥ ، اسلام آباد ، مكتبة امير معاوية
- (٩٨) ابن هشام ، ابو محمد عبد الصلك (٢١٨هـ) سيرة النبي ﷺ ج ٢ ص ١١١
بيروت دار الفكر
- (٩٩) طبری ، ابو جعفر محمد بن جریر ، (٢١٠هـ) تاريخ الاصم والصلوک ، ج ٢
ص ٣٩٥، ٣٩٦ قاهره ، دار المعارف
- (١٠٠) ابن كثير ، اسحاعیل بن عمر ، (٧٧٢هـ) البدايه والنهايه فى التاريخ ج ٢
ص ٢١٢ لاہور ، مکتبہ قدوسیہ
- (١٠١) مولانا ادریس کاندھلوی ، سیرت المصطفی ﷺ ج ١ ص ٣٢٨، ٣٢٧
لاہور ، مکتبہ عشرہ مبشرہ

- (102) مفتی محمد شفیع ، سیرة خاتم الانبیاء ﷺ ص ١٠٢ ، اسلام آباد ، مکتبہ امیر
معاویہ
- (103) مولانا ادريس کاندھلوی ، سیرت المصطفیٰ ﷺ ، ج ١ ص ٣٩٢ ، لاہور ،
مکتبہ عشرہ مشیرہ
- (104) ابن سید الناس ، محمد بن محمد شافعی ، (ه) عيون الاثر فی فنون
السغاڑی والشماں والسبیر ، ج ١ ص ٢٢٠ ، بیروت ، دارالعرفہ
- (105) ابن حجر العسقلانی ، احمد بن علی (ه) فتح الباری شرح صحیح
البخاری ج ١ ص ٦٧٣ بیروت ، دارالعرفہ
- (106) زرقانی ، محمد بن عبد الباقی ، شرح مواہب لدینہ ج ١ ص ٣٩٧ مصر ،
مطبع از هریہ
- (107) ابن هشام ، ابو محمد عبدالصلک (ه) سیرۃ النبی ﷺ ج ٢ ص ٢٦٧
بیروت دارالفکر
- (108) مولانا ادريس کاندھلوی ، سیرت المصطفیٰ ﷺ ، ج ٢ ص ٥٢...٥٥ ،
لاہور ، مکتبہ عشرہ مشیرہ
- (109) ابن سعد ، محمد (ه) الطبقات الکبریٰ ج ١ ص ١٢ بیروت
- (110) مفتی محمد شفیع ، سیرة خاتم الانبیاء ﷺ ص ٨٨ ، اسلام آباد ، مکتبہ امیر
معاویہ
- (111) مفتی محمد شفیع ، سیرة خاتم الانبیاء ﷺ ص ٨٨ ، اسلام آباد ، مکتبہ امیر
معاویہ
- (112) مفتی محمد شفیع ، سیرة خاتم الانبیاء ﷺ ص ٨٩ ، اسلام آباد ، مکتبہ امیر
معاویہ
- (113) زرقانی ، محمد بن عبد الباقی ، شرح مواہب لدینہ ج ٢ ص ٢٢ مصر ،
مطبع از هریہ
- (114) ابن کثیر ، اسحاقیل بن عصر ، (ه) البدایہ والنہایہ فی التاریخ ج ٢ ص
٢ لاہور ، مکتبہ قدوسیہ
- (115) ابن هشام ، ابو محمد عبدالصلک (ه) سیرۃ النبی ﷺ ج ٢ ص ٢٢٦
بیروت دارالفکر
- (116) ابن سعد ، محمد (ه) الطبقات الکبریٰ ج ٢ ص ٢٨٩ بیروت
- (117) مفتی محمد شفیع ، سیرة خاتم الانبیاء ﷺ ص ٩٣ ، اسلام آباد ، مکتبہ امیر
معاویہ
- (118) ابن حجر العسقلانی ، احمد بن علی (ه) فتح الباری شرح صحیح
البخاری ج ٧ ص ٢٩١ بیروت ، دارالعرفہ

طبع از هریه

- (138) ابن سعد ، محمد (٢٣٠) الطبقات الکبری ج ٢ ص ١٢٢ بیروت
- (139) زرقانی ، محمد بن عبد الباقی ، شرح مواهب لدینه ج ٢ ص ٢٦٦ مصر ،
طبع از هریه
- (140) ابن حجر العسقلانی ، احمد بن علی (٨٥٢) فتح الباری شرح صحیح
البخاری ج ٧ ص ٣٩٢ بیروت ، دارالعرفة
- (141) زرقانی ، محمد بن عبد الباقی ، شرح مواهب لدینه ج ٢ ص ٢٦٩ مصر ،
طبع از هریه
- (142) ابن حجر العسقلانی ، احمد بن علی (٨٥٢) فتح الباری شرح صحیح
البخاری ج ٨ ص ٢ بیروت ، دارالعرفة
- (143) زرقانی ، محمد بن عبد الباقی ، شرح مواهب لدینه ج ٢ ص ٣٩٢ مصر ،
طبع از هریه
- (144) ابن هشام ، ابو محمد عبد الصلک (٢١٨) سیرۃ النبی ﷺ ج ٢ ص ١٢ ، ١٣
بیروت دارالفکر
- (145) مولانا ادریس کاند ھلوی ، سیرت المصطفی ﷺ ج ٢ ص ٢٢٥ ، لاہور ،
مکتبہ عشرہ مبشرہ
- (146) ابن اثیر ، ابوالحسن علی بن ابی طالب (٦٢٠) الکامل فی التاریخ ج ٢
ص ١٣١ بیروت دارالکتاب العربی
- (147) ابن سید الناس ، محمد بن محمد شافعی ، (٧٣٢) عیون الاثر فی فنون
السغاڑی والشمائل والسمیر ، ج ٢ ص ١٩٢ ، بیروت ، دارالعرفة
- (148) ابن سعد ، محمد (٢٢٠) الطبقات الکبری ، ج ٢ ص ١٥٩ ، ١٥٨ بیروت ،
دارالعرفة
- (149) زرقانی ، محمد بن عبد الباقی ، شرح مواهب لدینه ج ٢ ص ٢٨ مصر ،
طبع از هریه
- (150) ابن حجر العسقلانی ، احمد بن علی (٨٥٢) فتح الباری شرح صحیح
البخاری ج ٨ ص ٢٦ بیروت ، دارالعرفة
- (151) ابن قیم الجوزی ، محمد بن ابی بکر (٧٥١) زاد المعاڈ فی هدی خیر العباد
ج ٢ ص ٢٠١ . بیروت
- (152) ابن سید الناس ، محمد بن محمد شافعی ، (٧٣٢) عیون الاثر فی فنون
السغاڑی والشمائل والسمیر ، ج ٢ ص ٢٢ ، بیروت ، دارالعرفة
- (153) سیوطی ، جلال الدین عبدالرحمن (٩١١) الخصائص الکبری ج ١ ص ٢٧٢
، بیروت ، دارالكتب العلمیه

-
- (١٥٤) زرقاني، محمد بن عبد الباقى، شرح مواهب الدين ج ٢ ص ٧١ مصر، مطبع ازهريه
- (١٥٥) مولانا ادريس كاند هلوتى، سيرت المصطفى ﷺ، ج ٢ ص ٣٧٩...٣٨٢، لاهور، مكتبه عشره مبشرة
- (١٥٦) مولانا ادريس كاند هلوتى، سيرت المصطفى ﷺ، ج ٢ ص ٢٠، لاهور، مكتبه عشره مبشرة
- (١٥٧) زرقاني، محمد بن عبد الباقى، شرح مواهب الدين ج ٢ ص ٩٥ مصر، مطبع ازهريه
- (١٥٨) زرقاني، محمد بن عبد الباقى، شرح مواهب الدين ج ٢ ص ١٠٣ مصر، مطبع ازهريه
- (١٥٩) مولانا ادريس كاند هلوتى، سيرت المصطفى ﷺ، ج ٢ ص ٦٠...٦٦، لاهور، مكتبه عشره مبشرة

★★★★★ ★★★

★★★★★ ★★★★★★★★★

وماتوفيقي الابالله العلى العظيم ربنا تقبل منا انك انت
السميع العليم وتب علينا انك انت التواب الرحيم.
وصلى الله تعالى على خير خلقه محمد واله واصحابه
اجمعين . ومن تبعهم باحسان الى يوم الدين .

(٦ مارچ ٢٠١٨)

د مولانا احمد علی مردانی

نور چاپ شوی کتابونه

★	معدن البيان في ترجمة القرآن د قرآن کريم د بعضی سورتونو پښتو منظومه ترجمه	★
★	گلديسته د تجويد (د تجويد تول ضروري احکام په پښتو شعرونو کېږي)	★
★	قواعد النحو (د علم النحو تول اهم قواعد په پښتو شعرونو کېږي)	★
★	تيسرا الاصول في حديث الرسول ﷺ (د اصول حدیث تذکره په پښتو شعرونو کېږي)	★
★	د مونځ تعلیم (داودس، غسل، تیمم، مونځ ضروري احکام په پښتو شعرونو کېږي)	★
★	لبالباب يعني خاصيات ابواب خاصيات ابواب په پښتو شعرونو کېږي	★
★	رنګا د سحر (صدارتی ایوارډ یافته) پښتو نعتونه	★
★	ښکلا د چمن (پښتونعتونه)	★
★	د زړه سکون (صدارتی ایوارډ یافته) پښتو نعتونه	★

★	حقيقي جانان و ﷺ (نعتونه)	★
★	عربی جانان ﷺ (نعتونه) زیر طبع	★
★	سیرت عشرہ مبشرہ (حالاتِ زندگی، اقوال، مرویات، واقعات، وغیرہ)	★
★	سیرتِ ائمہ اربعہ (احوال، اقوال، واقعات، مرویات)	★
★	حضرت امیر معاویہ کا مختصر تعارف (مختصر حالاتِ زندگی، اقوال، واقعات، مرویات)	★
★	امولِ موتی (اعداد کی دنیا کا منزد و مجموعہ)	★
★	امولِ خزانہ (اعداد کی ترتیب کے ساتھ ایک منفرد تحریر) زیر طبع	★
★	غائبانہ نماز جنازہ اور اُس کی شرعی حیثیت (قرآن و سنت کی روشنی میں ایک اہم ترین مسئلہ کی توضیح)	★
★	مروجہ حیلہ اسقاط قرآن و سنت کی روشنی میں	★
★	منکرین اجماع و قیاس (جس میں اجماع و قیاس کی اہمیت بیان کیا گیا ہے۔)	★

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library